

Silpakorn university

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ
จังหวัดเพชรบุรี 76120
www.ms.su.ac.th
Tel: 032-594028 , 032-594031

คู่มือและรายงานการจัดการความเสี่ยง

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2558

รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก
อำนวยการผลิต

นายสมฤทธิ์ เอกสินธุ์
ประสานงานดำเนินการ

นางสุภาคินี วิชัยโชติ
นายอาทิตย์ เจนวิถีสุข
ประสานงานข้อมูล

นางสาวกนกอร เนตรชู
เรียบเรียงและวิเคราะห์เนื้อหา

นายศราวุฒิ เกตุพงษ์
ออกแบบรูปเล่มและดีไซน์

เจ้าของ : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120
<http://www.ms.su.ac.th>

ผู้ผลิต : บริษัท ทริปเปิล ทเวล รีเสิร์ช แอนด์ ฟิสสิบิลิตี้ จำกัด
248/216 หมู่ 5 ตำบลแพรงษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ
จังหวัดสมุทรปราการ 10280 โทร 02-1859733

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดทำคู่มือบริหารความเสี่ยงเล่มนี้ เพื่อให้ฝ่ายงานต่างๆ ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ใช้สำหรับเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงที่มีแผนงานรองรับการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจนโดยสามารถวิเคราะห์และการบริหารปัจจัยเสี่ยง การควบคุมกิจกรรมความเสี่ยง รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ ในการลดสาเหตุของแต่ละโอกาสของความเสี่ยงที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จะเกิดความเสียหายทั้งในรูปของตัวเงิน และไม่ใช้ตัวเงิน ให้เกิดความคุ้มค่าในการดำเนินงาน และเพิ่มศักยภาพขององค์กร โดยให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดทำคู่มือเล่มนี้ซึ่งได้ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารคณะ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อคณะฯ เพื่อนำไปพัฒนาสถานที่ทำงานให้ดียิ่งขึ้น มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ลดการสูญเสียโอกาสและเป้าหมายที่คลาดเคลื่อน อันเกิดจากการปฏิบัติราชการตามบทบาทและภาระกิจต่างๆ ของคณะฯ และสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติราชการประจำปี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงานของคณะวิทยาการจัดการต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

สารบัญ

ส่วนที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง	1
เป้าหมายของการบริหารความเสี่ยง	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
แผนการดำเนินงาน	3
ส่วนที่ 2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง	
ความหมายและที่มาของการบริหารความเสี่ยง	6
กระบวนการบริหารความเสี่ยง	10
ความจำเป็นของการบริหารความเสี่ยง	14
วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง	14
ขั้นตอนในการบริหารความเสี่ยง	17
ส่วนที่ 3 การประเมินการบริหารความเสี่ยง	
การประเมินการบริหารความเสี่ยง	24
ส่วนที่ 4 หน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารความเสี่ยง	
หน้าที่ความรับผิดชอบตามโครงสร้าง	32
ส่วนที่ 5 การประเมินและจัดการความเสี่ยง	
ด้านการบริหารจัดการ	40
ด้านการเรียนการสอน	62
ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์	86
ด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น	105
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	121
ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	139
ด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล	158
ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่	173
ส่วนที่ 6 ปัจจัยและแนวทางสู่ความเป็นเลิศในการบริหารความเสี่ยง	
ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ	196
ปัจจัยด้านการเรียนการสอน	197
ปัจจัยด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์	198
ปัจจัยด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น	199
ปัจจัยด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	200

ปัจจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	201
ปัจจัยด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล	202
ปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่	202
บรรณานุกรม	209
ภาคผนวก	211

บทสรุปผู้บริหาร

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ให้ความสำคัญของระบบบริหารความเสี่ยง เพื่อนำมาใช้ผลักดันให้มีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ที่สามารถควบคุมไม่ให้เกิดภาวะที่มีความเสี่ยงขึ้น จึงมีความตั้งใจในการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เกิดระบบ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้บุคลากรทุกฝ่ายเข้าใจหลักการและกระบวนการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ รวมถึงการรับทราบขั้นตอนและกระบวนการในการวางแผนบริหารความเสี่ยง ตลอดจนลดโอกาสและผลกระทบทางลบที่จะเกิดขึ้นกับคณะวิทยาการจัดการ จากผลการจัดการความเสี่ยง ทั้ง 8 ด้าน โดยสามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ A

ภาพประกอบ A การจำแนกการบริหารความเสี่ยงทั้ง 8 ด้าน

จากผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงในด้านการบริหารจัดการนั้น คณะผู้ประเมินได้วางแนวทางในการบริหารความเสี่ยงในด้านต่างๆ โดย เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ คณะและคณะภายในคณะมีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ โดยทางคณะผู้ประเมินได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ การจัดมาตรการให้ยืมเงินทดรองจ่ายในโครงการก่อนเริ่มโครงการ เมื่อพิจารณาถึงด้านการเรียนการสอน เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ มีผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวนลดลง เนื่องจากการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ จัดโครงการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน สำหรับด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ ผู้รับทุนวิจัยไม่สามารถทำวิจัยให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีอัตราส่วนการค้างส่งงานวิจัยหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ อยู่ในสัดส่วนที่สูง ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ ขอความร่วมมือผู้รับทุนวิจัยส่งรายงานความก้าวหน้าของงานเป็นระยะๆ

สำหรับด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ คณะวิทยาการจัดการขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และคณะวิทยาการจัดการ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ การศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งศูนย์หรือหน่วยงานบริการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ รวมถึงด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนั้น เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุดคือ ภายในรายวิชาของคณะขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ สนับสนุนให้คณาจารย์นำผลการประเมินจากการบริการวิชาการมาบูรณาการการเรียนการสอน อีกทั้งด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า มีเรื่องที่น่าเป็นกังวลหลายด้าน ได้แก่ เอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหาย บุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ ขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ ความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการ และมหาวิทยาลัย ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ จัดทำทะเบียนคุมเอกสารการประกันคุณภาพ จัดระเบียบการจัดวางเอกสารให้ถูกต้อง และจัดทำป้ายบ่งชี้ให้ชัดเจน จัดฝึกอบรมการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ และจัดตั้งคณะกรรมการในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ หากพิจารณาถึง ด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ บุคลากรทางการศึกษายังขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงมีแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ จัดโครงการฝึกอบรมให้กับบุคลากร และศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการตลอดจนด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่นั้น พบว่า มีความเสี่ยงไม่สูงมากนัก เช่น การขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร และสนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา แต่ก็ได้วางแนวทางไว้ด้วยการจัดโครงการศึกษา

ความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแผนทางการพัฒนาและเมื่อคณะผู้จัดทำได้วิเคราะห์ความเสี่ยงแล้ว จึงได้ดำเนินการจัดแนวทางการจัดการความเสี่ยงพบว่าหลังการจัดการความเสี่ยงแล้ว ค่าระดับของการจัดการความเสี่ยงแตกต่างจากค่าระดับก่อนการจัดการความเสี่ยงเกือบทุกฝ่าย แต่ถึงอย่างไรก็ตามคณะผู้จัดทำได้วางแผนทางการจัดการความเสี่ยงให้รัดกุม เนื่องจากการจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถปกป้องผลประโยชน์รวมทั้งเพิ่มมูลค่าให้แก่คณะวิทยาการจัดการ เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุการณ์และมีข้อมูลเพียงพอเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินความเสี่ยงในอนาคต

จากการจัดทำแนวทางในการปฏิบัติเพื่อการบริหารความเสี่ยงให้ลดลงแล้วนั้นคณะผู้จัดทำเห็นว่ายังคงไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการในอนาคต และการเตรียมความพร้อมของคณะวิทยาการจัดการ ต่อสภาวะวิกฤต ดังนั้น จึงได้วางแผนทางการบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Management: BCM) เพื่อรองรับเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ตอบสนองต่อประสิทธิภาพการสูญเสียที่รุนแรงให้สามารถกลับคืนสภาพปกติในเวลาที่ยรวดเร็วขึ้น โดยได้วางแผนทางการบริหารความต่อเนื่อง ไว้ 5 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลของคณะวิทยาการจัดการ 2) กำหนดกลยุทธ์ในการสร้างความต่อเนื่อง BCM 3) การพัฒนาและเตรียมความพร้อมต่อภาวะฉุกเฉิน 4) การทดสอบปรับปรุง และทบทวนแผนและ 5) การปลูกฝัง BCM ให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร

RISK Management

ส่วนที่ 1 บทนำ

ส่วนที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

คณะวิทยาการจัดการ (Faculty of Management Science) จัดตั้งขึ้นเป็นคณะวิชาที่ 12 ในมหาวิทยาลัยศิลปากร เริ่มจัดการเรียนการสอนที่วิทยาเขตเพชรบุรีในปี พ.ศ. 2545 ณ วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตบุคลากรในสาขาวิชาที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ระดับหนึ่ง เป็นบัณฑิตที่มีความสามารถทางธุรกิจขั้นพื้นฐาน รวมทั้งมีความสามารถในการร่วมปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐ และธุรกิจเอกชนได้เป็นอย่างดี โดยคำนึงถึงความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการและความพึงพอใจของผู้รับบริการ คุณภาพชีวิต และคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

คณะวิทยาการจัดการ มีความมุ่งมั่น ที่จะเน้นให้นักศึกษาของคณะได้ฝึกฝนความรู้ และทักษะในภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศที่สอง รวมทั้งทักษะทางด้านเทคโนโลยี และการเป็นผู้ประกอบการ คณะยังสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง ทั้งจากการฝึกงาน การดูงาน การแข่งขันภายนอก และการทำโครงการต่างๆ ในทุกหลักสูตรของคณะ

ด้วยเหตุดังกล่าวคณะฯ จึงมองเห็นความสำคัญของระบบบริหารความเสี่ยงและต้องการใช้ผลการวิเคราะห์มาจัดการความเสี่ยง ซึ่งเป็นเครื่องมือในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะฯ จึงได้ผลักดันให้มีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ จนสามารถทำให้เกิดการบูรณาการเชื่อมโยงการควบคุมการบริหารจัดการ ให้เกิดการผิดพลาดอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้หรือให้องค์กรมีความเสี่ยงในการดำเนินงานน้อยที่สุดจนกระทั่งสามารถควบคุมไม่ให้เกิดภาวะที่มีความเสี่ยงขึ้นอีก ซึ่งการจัดการความเสี่ยงนี้เป็นส่วนหนึ่งของการมุ่งบริหารงานให้ลดความสูญเสียทั้งด้านเวลาและทรัพยากรจึงมีความตั้งใจในการจัดทำคู่มือการบริหารความเสี่ยง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เกิดระบบที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง

1. เพื่อให้บุคลากรทุกสาขาเข้าใจหลักการ และกระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์กร
2. เพื่อให้บุคลากรทุกสาขารับทราบขั้นตอนและกระบวนการในการวางแผนบริหารความเสี่ยง
3. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงในทุกส่วนงาน

4. เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และสร้างความเข้าใจ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์ของคณะวิทยาการจัดการ

5. เพื่อลดโอกาสและผลกระทบทางลบที่จะเกิดขึ้นกับคณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมายของการบริหารความเสี่ยง

1. บุคลากรทุกส่วนงานได้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

2. บุคลากรทุกฝ่ายของคณะวิทยาการจัดการสามารถระบุ วิเคราะห์ ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

3. แผนบริหารความเสี่ยงสามารถนำไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ

4. บุคลากรของคณะวิทยาการจัดการมีความรับผิดชอบต่อการบริหารความเสี่ยง

5. การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังจนเกิดเป็นวัฒนธรรมขององค์กร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การบริหารความเสี่ยงจะช่วยบุคลากรของคณะวิทยาการจัดการทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงที่สำคัญทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบทางลบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงที่มีสาเหตุทั้งปัจจัยภายในองค์กร (เช่น วัฒนธรรม โครงสร้างองค์กร และบุคลากร เป็นต้น) และจากปัจจัยภายนอกองค์กร (เช่น การเมืองสภาวะเศรษฐกิจ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น)

3. การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารมีความมั่นใจว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถปกป้องผลประโยชน์รวมทั้งเพิ่มมูลค่าให้แก่องค์กร

4. การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับการปฏิบัติงานขององค์กร มีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน มีความเข้าใจในกลยุทธ์วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

5. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและการจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำและกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงย่อมแตกต่างกัน หรือการเลือกใช้มาตรการแต่ละประเภทย่อมใช้ทรัพยากรแตกต่างกัน เป็นต้น

ตารางที่ 1-1 แผนการดำเนินงาน

ที่	รายการ	เครื่องมือ/กิจกรรม	ระยะเวลา (สัปดาห์)							
			1	2	3	4	5	6	7	8
1	แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงกำหนดนโยบาย/แนวทางบริหารความเสี่ยงต่อการบรรลุเป้าหมาย	แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง กำหนดนโยบายความเสี่ยง								
2	ประชุมกับทีมบุคลากรของคณะวิทยาการจัดการ (Brainstorming) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยง	ประชุมระดมสมองกลุ่มย่อยเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยง								
3	จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยระบุผู้รับผิดชอบแต่ละขั้นตอนและตัวชี้วัดความสำเร็จของการนำแผนบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติอย่างชัดเจน	แผนงานบริหารความเสี่ยง								
4	ประกาศชี้แจงแผนบริหารความเสี่ยงให้ทุกหน่วยงานในสังกัดทราบเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	ประกาศชี้แจงแผนบริหารความเสี่ยง								
5	ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงรายงานผลการดำเนินงานและประเมินผลลัพธ์ของแผนบริหารความเสี่ยงให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง/ผู้บริหารทราบอย่างต่อเนื่อง	แบบบันทึกผลการควบคุมความเสี่ยง								
6	สรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงโดยการประเมินผลลัพธ์ของแผนบริหารความเสี่ยงพร้อมกับสรุปบทเรียนและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยงในปีต่อไป	รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง								

การดำเนินกิจกรรมประชุมระดมสมอง (Brain Storm) ของบุคลากรสายสนับสนุน
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ความเสี่ยง

RISK Management

ส่วนที่ 2 แนวคิดที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารความเสี่ยง

ส่วนที่ 2

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง

ความหมายและที่มาของการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงิน และการบริหารการดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ภายใต้กรอบเวลา ซึ่งเป็นกำหนดการปฏิบัติการในอนาคตความเสี่ยงจึงอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนและความจำกัดของทรัพยากรผู้บริหารโครงการจึงต้องจัดการความเสี่ยงของโครงการ เพื่อให้สามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน, 2544: 8 และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549: 7) นอกจากนี้ ความเสี่ยงยังหมายถึงการตัดสินใจทำในสิ่งที่อาจให้ผลได้ 2 ทางคือดีหรือไม่ดีแต่คาดว่าจะได้ผลดีมากกว่า (เจริญ เจษฎาวัลย์, 2547: 46)

ความเสี่ยงในการดำเนินการ (Operational Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่จะเกิดความสูญเสียทั้งทางตรงและทางอ้อมอันเนื่องมาจากความล้มเหลวหรือความไม่เหมาะสมของแหล่งที่มาของความเสี่ยง 4 ประเภทคือกระบวนการดำเนินการภายในบุคลากรระบบและเหตุการณ์ภายนอก (นฤมล สอาดโณ, บุษกรวัชรศรีโรจน์ และวาสิตาบุญสาธ, 2551: 85-86)

ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) หมายถึง ความผิดพลาดและความไม่แน่นอนทางการเงินงานเช่นกระบวนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพทำให้เกิดการบันทึกข้อมูลทางการเงินผิดพลาดหากองค์กรขาดระบบการตรวจสอบที่ดีความผิดพลาดเหล่านี้อาจนำไปสู่ความสูญเสียทางการเงินที่สูงมากต่อองค์กรได้ (นฤมล สอาดโณ, 2550: 118)

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไรและทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์ และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยง โดยประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์

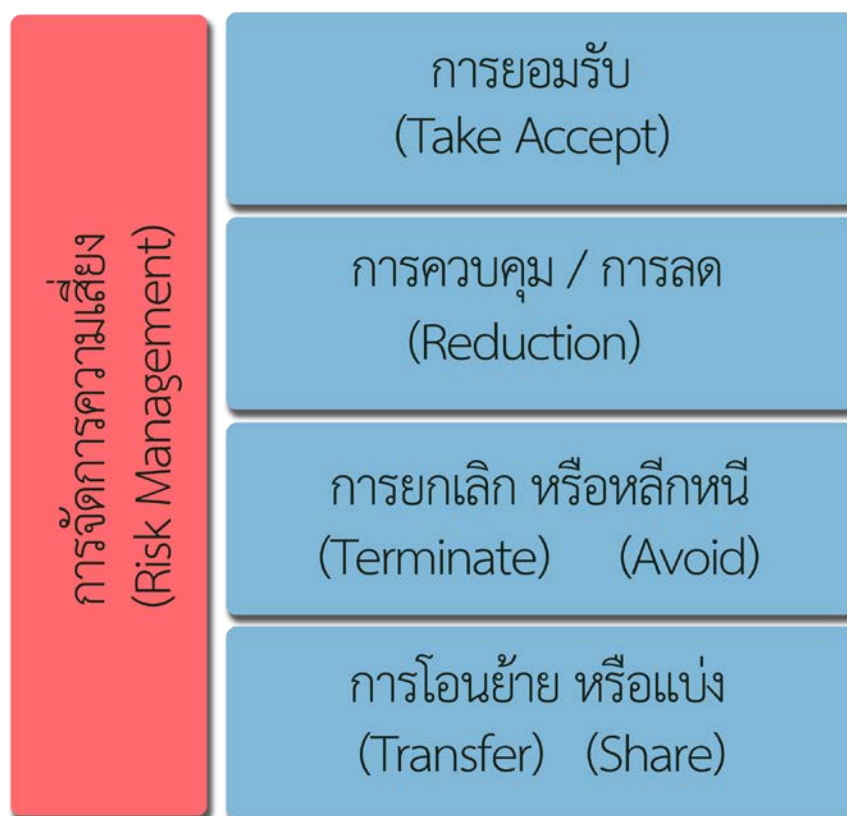
ความเสี่ยงผลกระทบ (Impact) หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ความเสี่ยง เมื่อทำการประเมินแล้วทำให้ทราบระดับความเสี่ยง (ระดับความเสี่ยงหมายถึงสถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมิน โอกาสและผลกระทบ ของแต่ละปัจจัยเสี่ยง) ระดับความเสี่ยงแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลางและต่ำ

การบริหารความเสี่ยงหมายถึงกระบวนการที่ใช้ในการระบุความเสี่ยงวิเคราะห์ความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ใช้ในการบริหารปัจจัยควบคุมกิจกรรมกำหนดแนวทางหรือมาตรการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดโอกาสที่จะทำให้องค์กรเกิดความเสียหายและเพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบโดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายกลยุทธ์การปฏิบัติตามกฎระเบียบการเงินและชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญการบริหารความเสี่ยงต้องได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร (กัญชลีจำนงค์วงศ์, 2551: ออนไลน์; มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2552: ออนไลน์และกฤษฎิ์วัชรพนานาศิพงษ์, 2552: ออนไลน์)

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการ ให้อโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งการจัดการความเสี่ยง อาจแบ่งโดยสรุปได้เป็น 4 แนวทางดังนี้ (นิศัภาพรรณ คูวิเศษแสง, 2552: 2)

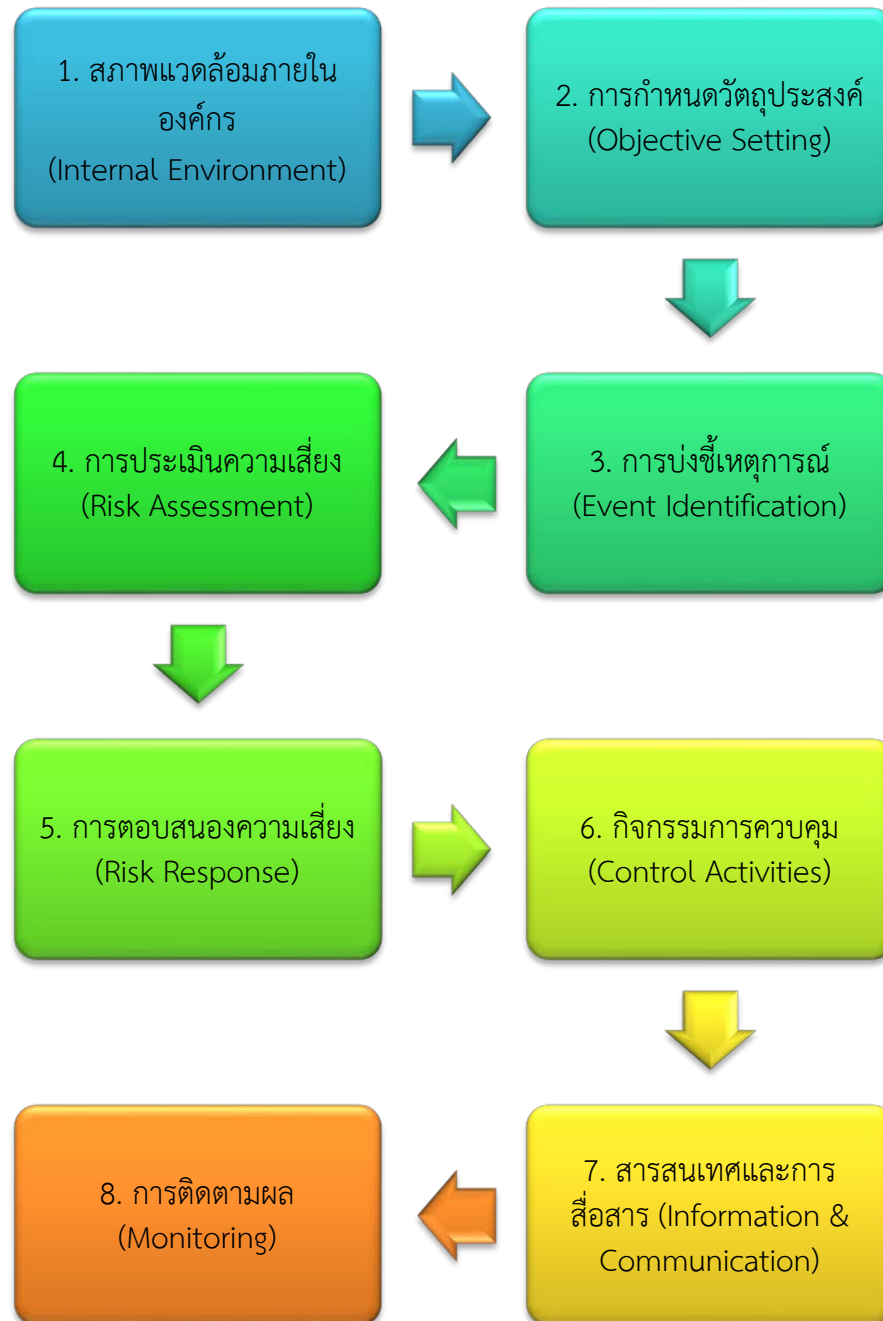

1. การยอมรับ (Take Accept) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรง และไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใดๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใดๆ
2. การควบคุม/การลด (Reduction) หมายถึง การปรับปรุง หรือออกแบบวิธีการดำเนินงาน เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความสูญเสีย หรือลดผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้
3. การยกเลิก (Terminate) หรือหลีกเลี่ยง (Avoid) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นไม่สามารถยอมรับได้
4. การโอนย้าย (Transfer) หรือแบ่ง (Share) หมายถึง การโอนย้ายหรือแบ่งความเสี่ยงไปให้ผู้อื่นช่วยรับผิดชอบ เช่น การจ้างบุคคลภายนอกมาดำเนินการแทน

ภาพประกอบที่ 2-1 แนวทางการบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการดังนี้

ภาพประกอบที่ 2-2 องค์ประกอบการบริหารความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

ปราณี พรณวิเชียร (2552: 25) ได้อธิบายกระบวนการบริหารความเสี่ยงไว้ว่าเป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุความเสี่ยงวิเคราะห์ประเมินและจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของมหาวิทยาลัยและหน่วยงาน รวมทั้งการบริหารและจัดการความเสี่ยงโดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้กระบวนการนี้จะสำเร็จได้ต้องมีการสื่อสารให้บุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงในทิศทางเดียวกันและควรมีการจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงองค์กรเชิงบูรณาการ (Enterprise Risk Management-Integrated Framework)

นฤมล สอาดโฉม (2551: 95-109) ได้กล่าวถึง 8 องค์ประกอบสำคัญของการบริหารความเสี่ยงองค์กรเชิงบูรณาการของ The Committee of Sponsoring Organization (COSO) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 2-3 องค์ประกอบสำคัญของการบริหารความเสี่ยงองค์กรเชิงบูรณาการ

1. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกรอบการบริหารความเสี่ยง สภาพแวดล้อมนี้มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกิจกรรม การบ่งชี้ ประเมิน และจัดการความเสี่ยงสภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น จริยธรรม วิธีการทำงานของผู้บริหารและบุคลากร รวมถึงปรัชญาและวัฒนธรรมในการบริหาร ความเสี่ยงความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) เป็นส่วนที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรและมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อนำไปดำเนินการให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย ทั้งด้านผลตอบแทนและการเติบโตกลยุทธ์แต่ละแบบนั้นมีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงจึงช่วยผู้บริหารในการกำหนดกลยุทธ์ที่มีความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้

2. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)

การกำหนดวัตถุประสงค์ทางธุรกิจที่ชัดเจน คือ ขั้นตอนแรกสำหรับกระบวนการบริหาร ความเสี่ยงองค์กรควรมั่นใจว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้โดยทั่วไปวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ควรได้รับการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและสามารถพิจารณาได้ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านกลยุทธ์ เกี่ยวข้องกับเป้าหมายและพันธกิจในภาพรวมขององค์กร
- ด้านการปฏิบัติงาน เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ ผลการปฏิบัติงาน และความสามารถในการทำกำไร
- ด้านการรายงาน เกี่ยวข้องกับการรายงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร
- ด้านการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ

3. การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification)

การทำธุรกิจก็มีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นมากมาย องค์กรไม่สามารถมั่นใจได้ว่า เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นหรือไม่ หรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร ในกระบวนการบ่งชี้เหตุการณ์ผู้บริหารควรต้องพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

- ปัจจัยความเสี่ยงทุกด้านที่อาจเกิดขึ้น เช่น ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ การเงิน บุคลากร การปฏิบัติงานกฎหมาย ภาษีอากร ระบบงาน สิ่งแวดล้อม
- แหล่งความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร
- ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

ในบางกรณีควรมีการจัดกลุ่มเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยแบ่งตามประเภทของเหตุการณ์ และรวบรวมเหตุการณ์ทั้งหมดในองค์กรที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานและภายในหน่วยงาน เพื่อช่วยให้ผู้บริหารสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ และมีข้อมูลที่เพียงพอเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินความเสี่ยง

4. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

ขั้นตอนนี้เน้นการประเมินโอกาสและผลกระทบของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นต่อวัตถุประสงค์ ขณะที่การเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งอาจส่งผลกระทบในระดับต่ำ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องอาจมีผลกระทบในระดับสูงต่อวัตถุประสงค์ โดยทั่วไปการประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย 2 มิติ ดังนี้

- โอกาสที่อาจเกิดขึ้น (Likelihood) เหตุการณ์มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด
- ผลกระทบ (Impact) หากมีเหตุการณ์เกิดขึ้น องค์กรจะได้รับผลกระทบมากน้อยเพียงใด

การประเมินความเสี่ยงสามารถทำได้ทั้งการประเมินเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยพิจารณาทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากภายนอกและภายในองค์กร นอกจากนี้ การประเมินความเสี่ยงควรดำเนินการทั้งก่อนการจัดการความเสี่ยง (Inherent Risk) และหลังจากที่มีการจัดการความเสี่ยงแล้ว (Residual Risk)

5. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)

เมื่อความเสี่ยงได้รับการบ่งชี้และประเมินความสำคัญแล้ว ผู้บริหารต้องประเมินวิธีการจัดการความเสี่ยงที่สามารถนำไปปฏิบัติได้และผลของการจัดการเหล่านั้น การพิจารณาทางเลือกในการดำเนินการจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และต้นทุนที่เกิดขึ้นเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารอาจต้องเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายวิธีรวมกันเพื่อลดระดับโอกาสที่อาจเกิดขึ้นและผลกระทบของเหตุการณ์นั้นให้อยู่ในช่วงที่องค์กรสามารถยอมรับได้(Risk Tolerance)

หลักการตอบสนองความเสี่ยงมี 4 ประการ คือ

- การหลีกเลี่ยง (Avoid) การดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง
- การร่วมจัดการ (Share) การร่วมหรือแบ่งความรับผิดชอบกับผู้อื่นในการจัดการความเสี่ยง
- การลด (Reduce) การดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาสที่อาจเกิดขึ้นหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

- การยอมรับ (Accept) ความเสี่ยงที่เหลือในปัจจุบันอยู่ภายในระดับที่ต้องการและยอมรับได้แล้วโดยไม่ต้องมีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาสหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอีก ผู้บริหารควรพิจารณาการจัดการความเสี่ยงตามประเภทของการตอบสนองข้างต้น และควรดำเนินการประเมินความเสี่ยงที่เหลืออยู่อีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้มีการจัดการความเสี่ยงแล้วใน ช่วงเวลาที่เหมาะสม

6. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

กิจกรรมการควบคุม คือ นโยบายและกระบวนการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการความเสี่ยงเนื่องจากแต่ละองค์กรมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเทคนิคการนำไปปฏิบัติ เป็นของเฉพาะองค์กร ดังนั้น กิจกรรมการควบคุมจึงมีความแตกต่างกัน การควบคุมเป็นการสะท้อนถึงสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ลักษณะธุรกิจ โครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กร

7. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)

สารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรในการบ่งชี้ ประเมิน และจัดการความเสี่ยง ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งจากแหล่งภายนอกและภายในควรต้องได้รับการบันทึกและสื่อสารอย่างเหมาะสมทั้งในด้านรูปแบบและเวลา เพื่อช่วยให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลภายนอกองค์กร เช่นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นๆ ผู้จัดการสินค้า ผู้ให้บริการ ผู้กำกับดูแลและประชาชน

8. การติดตามผล (Monitoring)

ประเด็นสำคัญของการติดตามผล ได้แก่

- การติดตามผลเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการความเสี่ยงมีคุณภาพและมีความเหมาะสม และการบริหารความเสี่ยงได้นำไปประยุกต์ใช้ในทุกระดับขององค์กร

- ความเสี่ยงทั้งหมดที่มีผลกระทบสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้รับการรายงานต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบการติดตามการบริหารความเสี่ยงสามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือ การติดตามอย่างต่อเนื่องและการติดตามเป็นรายครั้ง การติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างทันทั่วทั้งที่ และถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน ส่วนการติดตามรายครั้งเป็นการดำเนินการภายหลังจากเกิดเหตุการณ์ ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว หากองค์กรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นองค์กรควรมีการจัดทำรายงานความเสี่ยงเพื่อให้การติดตามการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ความจำเป็นของการบริหารความเสี่ยง

กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2552: ออนไลน์) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงว่าเป็นการทำนายอนาคตอย่างมีเหตุผลและหลักการเป็นการหาทางลดหรือป้องกันความเสียหายในการทำงานแต่ละขั้นตอนไว้ล่วงหน้าหากเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดโอกาสที่จะประสบกับปัญหาย่อมมีน้อยกว่าองค์กรที่ไม่ได้นำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารความเสี่ยงจึงเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการองค์กรซึ่งเป็นเรื่องส่วนรวมที่ทุกคนในองค์กรต้องเกี่ยวข้อง (ปรานี พรณวิเชียร, 2552: 2-3)

วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง

วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงมี 2 ประการคือ

1. วัตถุประสงค์ก่อนความสูญเสียวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงก่อนความสูญเสียเป็นวัตถุประสงค์สำหรับการเตรียมการขององค์กรเพื่อวางแผนป้องกันความสูญเสีย เช่น การวิเคราะห์ความเสี่ยงขององค์กรรวมไปถึงความพยายามที่จะลดความกังวลของผู้บริหารและพนักงานก่อนที่จะเกิดความสูญเสียเพื่อไม่ให้สูญเสียโอกาสในการทำกำไรหรือประสิทธิภาพการทำงาน

2. วัตถุประสงค์หลังความสูญเสียเป็นการวางแผนเพื่อความอยู่รอดขององค์กรเมื่อเกิดความสูญเสียขึ้นโดยการทำแผนรองรับความสูญเสียล่วงหน้าซึ่งครอบคลุมการวางแผนการบริหารความเสี่ยง เพื่อรองรับเหตุการณ์ที่เกิดความสูญเสียขึ้นกับองค์กรแผนการเยียวยาความสูญเสียแผนการดำเนินงานหลังเกิดความสูญเสียโอกาสความรับผิดชอบผู้อื่นและสังคมหลังเกิดความสูญเสีย เป็นต้นทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์นี้มากกว่าภาคเอกชน เพราะงานบริการของหน่วยงานภาครัฐมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและความอยู่รอดของท้องถิ่นและประเทศชาติ(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2550: 1)

การบริหารความเสี่ยง

การดำเนินการการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรจะครอบคลุมดังนี้

1. มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งคณะวิทยาการจัดการ แบบบูรณาการ (Integration) โดยมีการจัดการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
2. มีการกำหนดขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งคณะฯ
3. มีการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงที่มีการประสานงานทบทวนและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

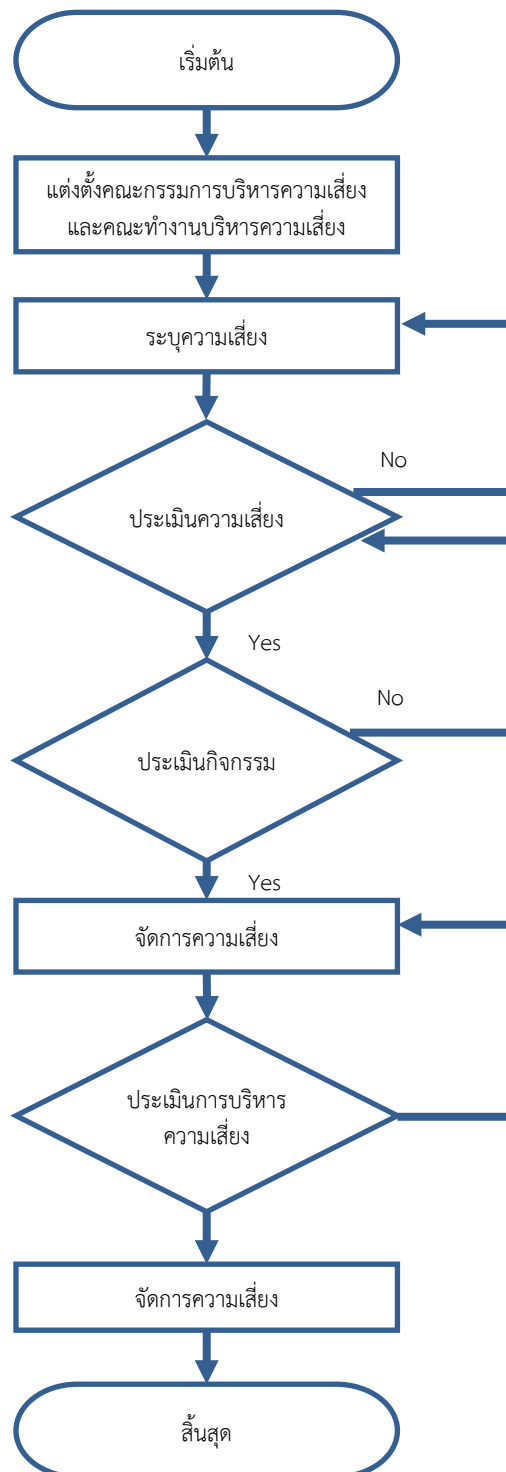
4. การบริหารความเสี่ยงจะเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตามปกติของคณะฯ

โดยการดำเนินงานของโครงการฯ เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงกับหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล สามารถแสดงขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงได้ดังตารางที่2-1

ตารางที่ 2-1 แสดงขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ

ขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง	กิจกรรมบริหารความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ
1. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และคณะทำงานบริหารความเสี่ยง	- กำหนดนโยบาย และให้การสนับสนุน - ประชุมคณะทำงาน สรุปงานที่อยู่ในขอบเขตความรับผิดชอบ	คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
2. ระบุความเสี่ยง	- วิเคราะห์ขั้นตอนการปฏิบัติงานของแต่ละแผนงาน - ศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ระดมความคิดเห็นกับบุคลากรในแผนงาน เพื่อระบุความเสี่ยงและสาเหตุการเกิดความเสี่ยงในแต่ละขั้นตอนของการปฏิบัติงาน	- ผู้ปฏิบัติงาน - คณะทำงานบริหารความเสี่ยง
3. ประเมินความเสี่ยง	- ประเมินโอกาสที่จะเกิด ความรุนแรงของผลกระทบ เพื่อกำหนดระดับของปัจจัยเสี่ยง - จำแนกประเภทความเสี่ยงของแต่ละปัจจัยเสี่ยง ได้แก่ S-O-F-C - จัดอันดับปัจจัยเสี่ยงตามระดับของปัจจัยเสี่ยง	- ผู้ปฏิบัติงาน - คณะทำงานบริหารความเสี่ยง
4. ประเมินกิจกรรมการควบคุม	- ตรวจสอบเพื่อประเมินกิจกรรมและกระบวนการควบคุมในงานปกติ ที่สามารถกำกับดูแลและควบคุมการปฏิบัติงานประจำในขั้นต้น	- ผู้ปฏิบัติงาน - คณะทำงานบริหารความเสี่ยง
5. จัดการความเสี่ยง	- ถ่ายโอน หลีกเลี่ยง ยอมรับ และควบคุม - พิจารณาผลได้ผลเสียแต่ละทางเลือก	- ผู้ปฏิบัติงาน - คณะทำงานบริหารความเสี่ยง
6. ประเมินการบริหารความเสี่ยง	- ประเมินกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงตามขั้นตอนที่ได้กำหนด - วิเคราะห์ความเสี่ยงคงเหลือ - พิจารณาทบทวนการบริหารความเสี่ยงในขั้นตอนต่อไป	คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
7. สรุปและรายงาน	- สรุปผลการบริหารความเสี่ยง - จัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง	คณะทำงานบริหารความเสี่ยง

โดยสามารถสรุปเป็นขั้นตอนการทำงานได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 2-4 แสดงขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง

ขั้นตอนในการบริหารความเสี่ยง

สำหรับรายละเอียดขั้นตอนและการดำเนินงานในการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีดังนี้

1.กำหนดวัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง

การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนจะช่วยให้การระบุ และวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้จากกลยุทธ์ โครงการ แผนงาน หรือกิจกรรม กระทำได้อย่างครบถ้วน

2.การระบุความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยงต้องพิจารณา ดังต่อไปนี้(อัญรียาอนันตพงศ์,2550: 6-7)

2.1 ปัจจัยความเสี่ยงทุกด้านที่อาจเกิดขึ้น เช่น ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ การเงิน บุคลากร การปฏิบัติงาน กฎหมาย ระบบงาน เป็นต้น

2.2 แหล่งความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้น และผลกระทบจากความเสี่ยงอาจเกิดขึ้น

2.4 ควรมีการจัดกลุ่มเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยแบ่งตามประเภทของเหตุการณ์ที่สามารถระบุความเสี่ยงได้ อาจรวบรวมเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงาน เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุการณ์และมีข้อมูลเพียงพอเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินความเสี่ยง

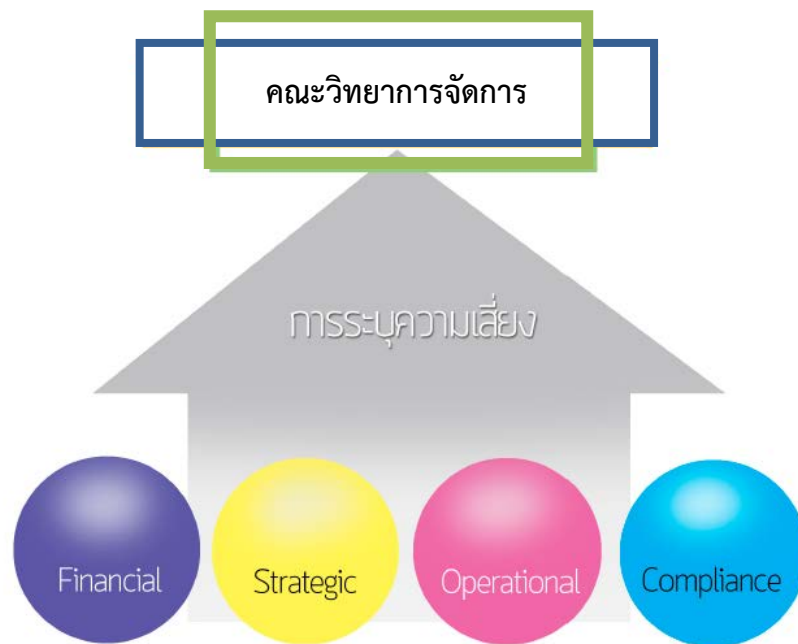
โดยความเสี่ยงที่ระบุ สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภทประกอบด้วย

1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ Strategic Risk เป็นความเสี่ยงจากกิจกรรมทางธุรกิจ กลยุทธ์หรือแผนงาน

2) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน Operation Risk เป็นความเสี่ยงจากการปฏิบัติการหรือการดำเนินงาน

3) ความเสี่ยงทางการเงิน Financial Risk

4) ความเสี่ยงด้านเหตุการณ์ หรือความเสี่ยงด้านความปลอดภัย Compliance Risk หรือ Event Risk ครอบคลุมความเสี่ยงทุกด้าน ระบุได้เป็น S-O-F-C ดังภาพประกอบที่ 2-5

ภาพประกอบที่2-5 แสดงประเภทการระบุความเสี่ยง

2.5 วิธีการและเทคนิคในการระบุความเสี่ยง อาจเลือกทำได้หลายวิธี อาทิการรวมกลุ่มระดมสมอง การCheck List การวิเคราะห์สถานการณ์ โดยการตั้งคำถามว่า what – If การวิเคราะห์ขั้นตอนการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนหรือจากงานที่สำคัญและเพื่อให้เกิดสะดวกและง่ายในการระบุปัจจัยความเสี่ยงที่เกิดขึ้นของแต่ละหน่วยงานใน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงรหัสของปัจจัยความเสี่ยงแต่ละหน่วยงานของคณะฯ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
A	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ
B	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการเรียนการสอน
C	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์
D	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น
E	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
F	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
G	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล
H	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

ตัวอย่างเช่น

A1	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ ลำดับที่ 1
A2	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการลำดับที่ 2
A3	เป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการลำดับที่ 3

3.การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง ควรทำการประเมินความเสี่ยงทั้งก่อนและหลังการจัดการความเสี่ยงแล้ว โดยการประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) ซึ่งโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง และผลกระทบ (Impact) หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง รวมถึงระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากประเมินโอกาส และผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง และการประเมินความเสี่ยงควรกำหนดขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 กำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เช่น ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ระดับความรุนแรงของผลกระทบ และระดับความเสี่ยง ซึ่งสามารถกำหนดได้ในเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ

3.2 ประเมินโอกาส (ความถี่) และผลกระทบของความเสี่ยง (ความรุนแรงหรือความเสียหาย เมื่อความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้นจริง)

3.3 การวิเคราะห์ความเสี่ยง จะได้ค่าระดับความเสี่ยง

3.4 การจัดลำดับความเสี่ยง

ซึ่งสามารถแสดงขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเกณฑ์ประเมินมาตรฐาน โดยการกำหนดระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) และกำหนดระดับความรุนแรงของผลกระทบจากความเสี่ยงที่เกิดขึ้น (Impact) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยสามารถแสดงตัวอย่างได้ดังตารางที่ 2-2 ถึง ตารางที่2-4

ตารางที่ 2-2 แสดงการกำหนดระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood)

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย	สัญลักษณ์
5	สูงมาก	1 เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า	5
4	สูง	1-6 เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน 5 ครั้งต่อ 6 เดือน	4
3	ปานกลาง	1 ปีต่อครั้ง	3
2	น้อย	2 - 4 ปีต่อครั้ง	2
1	น้อยมาก	5 ปีต่อครั้ง	1

ตารางที่ 2-3 แสดงระดับความรุนแรงของผลกระทบจากความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเชิงปริมาณ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย	สัญลักษณ์
5	รุนแรงที่สุด	มากกว่า 500,000 บาท	5
4	ค่อนข้างรุนแรง	100,000 – 500,000 บาท	4
3	ปานกลาง	50,000 – 100,000 บาท	3
2	น้อย	10,000 – 50,000 บาท	2
1	น้อยมาก	น้อยกว่า 10,000 บาท	1

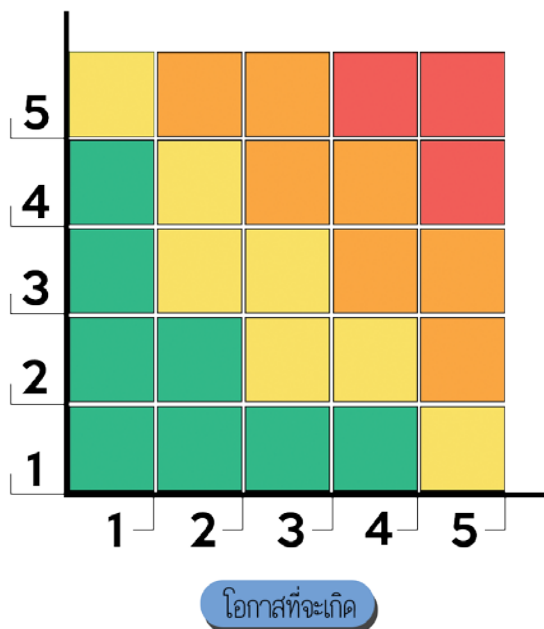
ตารางที่ 2-4 แสดงระดับความรุนแรงของผลกระทบจากความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเชิงคุณภาพ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	รุนแรงที่สุด	ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์
4	ค่อนข้างรุนแรง	มีโอกาสบรรลุเป้าหมายน้อยมาก
3	ปานกลาง	มีโอกาสบรรลุเป้าหมายปานกลาง
2	น้อย	มีโอกาสบรรลุเป้าหมายสูง
1	น้อยมาก	มีผลกระทบน้อย และมีโอกาสบรรลุเป้าหมายสูงมาก

จากตารางทั้ง 3 ตาราง สามารถระบุผลกระทบเชิงคุณภาพในด้านต่างๆ ต่อความเหมาะสมของเสี่ยงที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์ อาจระบุได้เป็นด้านต่างๆ อาทิเหตุการณ์ตามเวลา งบประมาณโครงการ บุคลากร ชื่อเสียง การบริหารงาน ความสามารถในการบรรลุเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ดารประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยประเมินและระบุค่าคะแนนของโอกาส และความรุนแรงของผลกระทบ เป็นระดับค่าคะแนน 1 – 5 ตามขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk)

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ x ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood x Impact) แบ่งเป็น 4 ระดับ สามารถแสดงเป็น Risk Profile แบ่งพื้นที่เป็น 4 ส่วนดังนี้

- ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
 - คะแนนระดับความเสี่ยง 16 – 25 คะแนน
- ระดับความเสี่ยงสูง (High)
 - คะแนนระดับความเสี่ยง 10 – 15 คะแนน
- ระดับความเสี่ยงปานกลาง (Medium)
 - คะแนนระดับความเสี่ยง 5 – 9 คะแนน
- ระดับความเสี่ยงต่ำ (Low)
 - คะแนนระดับความเสี่ยง 1 – 4 คะแนน

ภาพประกอบที่ 2-5 การวิเคราะห์ค่าระดับของความเสี่ยง

RISK Management

ส่วนที่ 3

การประเมิน

การบริหารความเสี่ยง

ส่วนที่ 3

การประเมินการบริหารความเสี่ยง

ในขั้นตอนที่ผ่านมาเมื่อนำปัจจัยความเสี่ยงต่างๆ ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มาวิเคราะห์และวางแนวทางการบริหารความเสี่ยงเบื้องต้น เพื่อให้กระบวนการบริหารความเสี่ยงเกิดผลสัมฤทธิ์ที่สมบูรณ์ในกระบวนการต่อไป มีความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งอนุกรรมการประเมินการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการซึ่งแนวทางที่มีความเหมาะสมในการนำมาประยุกต์กับกระบวนการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรตามวัตถุประสงค์นั้น ควรมีการจัดทำการประเมินการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางการประเมินตนเอง (Self Assessment) โดยแนวทางดังกล่าวจะมุ่งพิจารณาหรือให้ความสำคัญกับกิจกรรม ควบคุมความเสี่ยงที่ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความเสี่ยงในประเด็นต่างๆ จนกระทั่ง ส่งผลให้คะแนนระดับค่าความเสี่ยงลดลงและควบคุมได้

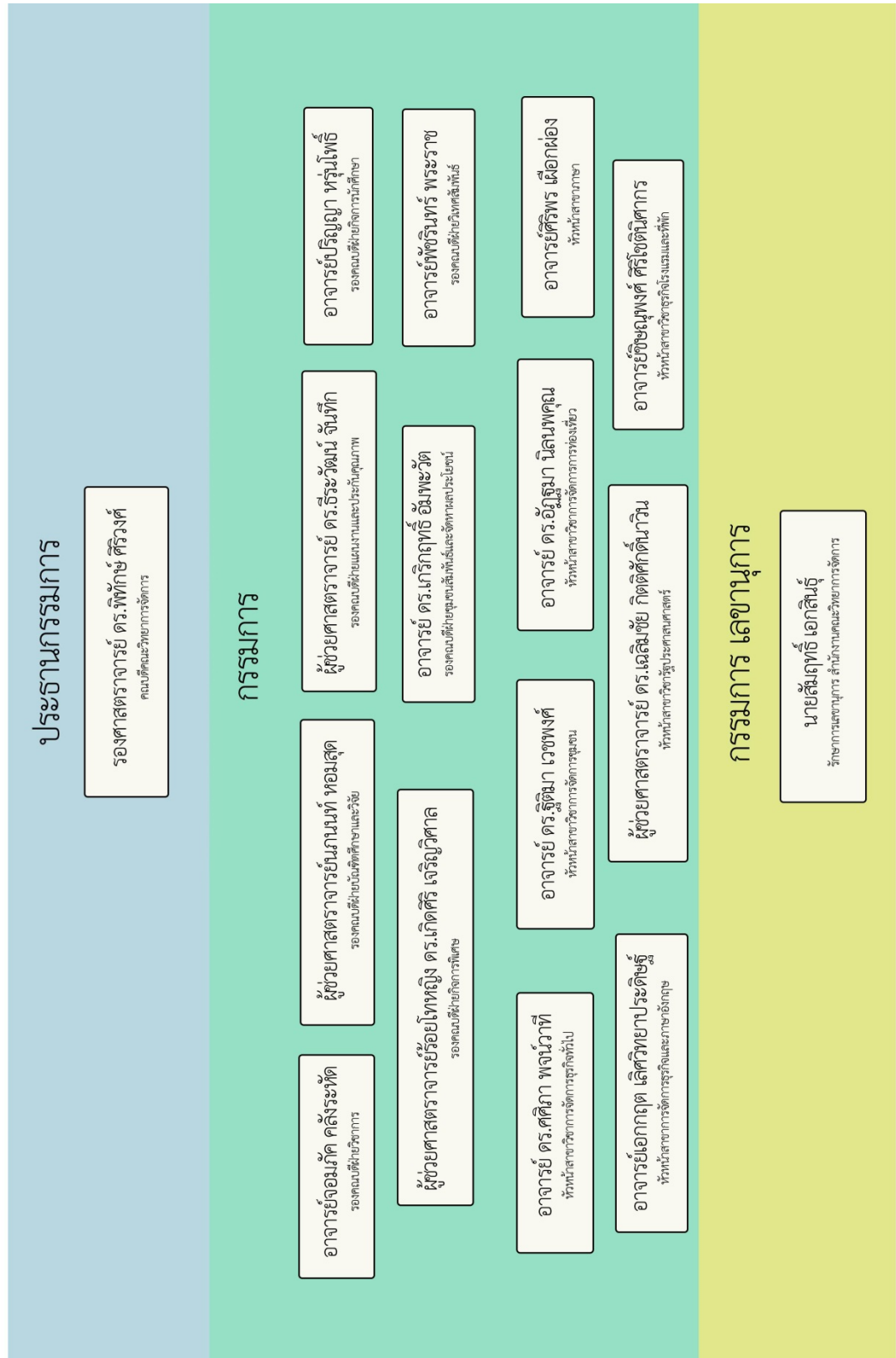
ด้วยการพิจารณาค่าระดับความเสี่ยงเหลืออยู่หลังการจัดการความเสี่ยงซึ่งกิจกรรมการประเมินตนเองนั้นต้องมีการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อแจ้งให้คณะอนุกรรมการบริหารความเสี่ยงรับทราบและพิจารณา เพื่อนำเสนอต่อผู้บริหารคณะวิทยาการจัดการต่อไป

ดังนั้นเพื่อให้การประเมินการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร บรรลุเป้าหมายและเป็นไปในทิศทางเดียวกันจึงต้องกำหนดขั้นตอนการประเมินดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการบริหารความเสี่ยงรับผิดชอบจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

รายชื่อคณะกรรมการประเมินความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

1.2 คณะกรรมการประเมินการบริหารความเสี่ยงกำหนดแนวทางการเขียนรายงานการประเมินตนเองและช่วงเวลาเสนอรายงานการประเมินตนเองซึ่งควรสอดคล้องกับแนวทางการบริหารความเสี่ยง

1.3 คณะกรรมการประเมินการบริหารความเสี่ยงระบุข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการเขียนรายงาน

2. ขั้นตอนการ

2.1 คณะกรรมการประเมินการบริหารความเสี่ยงพิจารณารายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) เพื่อกิจกรรมควบคุมที่ส่งผลต่อแนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้นตามรายงานการประเมินตนเองที่หน่วยงานและแผนกได้จัดทำไว้แล้ว

2.2 เขียนรายงานตามแนวทางที่คณะกรรมการประเมินการบริหารความเสี่ยงกำหนด

2.3 คณะกรรมการประเมินการบริหารความเสี่ยงนำเสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเพื่อรับฟังข้อคิดเห็น

2.4 ปรับปรุงรายงานการประเมินความเสี่ยงให้สมบูรณ์

3. ขั้นสุดท้าย

เสนอรายงานการประเมินการบริหารความเสี่ยงที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงแล้วต่อคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งการจัดทำรายงานการประเมินตนเองควรประกอบด้วย

3.1 ปกควรระบุว่าเป็นรายงานการประเมินตนเองตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงซึ่งควรประกอบด้วยการระบุวัตถุประสงค์เพื่อรับการตรวจสอบและประเมินการบริหารความเสี่ยงการระบุชื่อหน่วยงานที่จัดทำรวมถึงการระบุวันที่เดือนปีที่จัดทำ

3.2 คำนำเขียนโดยหัวหน้าหน่วยงานหรือประธานคณะกรรมการประเมินความเสี่ยงเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และจุดเน้นของการจัดทำรายงานและช่วงเวลาของข้อมูลที่น่าเสนอ

3.3 ส่วนประกอบของเนื้อหาสาระในรายงานการประเมินความเสี่ยง

3.3.1 ส่วนนำเป็นการนำเสนอการสรุปเนื้อหาสาระที่มีลักษณะสำคัญของการประเมินการบริหารความเสี่ยง

3.3.2 ชื่อหน่วยงานชื่อหัวหน้าหน่วยงานโครงสร้างหน่วยงานและโครงสร้างการบริหาร

3.3.3 ระบบและขั้นตอนการประเมินการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน

3.3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินการบริหารความเสี่ยงอาทิปัจจัยเสี่ยงกิจกรรมควบคุมความเสี่ยงแนวทางการบริหารความเสี่ยงเบื้องต้นค่าระดับความเสี่ยงคงเหลือเป็นต้น

3.3.5 สรุปผลการประเมินความเสี่ยง

3.3.6 ภาคผนวกประกอบด้วยข้อมูลรายละเอียดเพื่อให้รายงานมีความสมบูรณ์ชัดเจนขึ้นอาทิรายการเอกสารอ้างอิงที่อ้างอิงในคู่มือการบริหารความเสี่ยงและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องข้อมูลพื้นฐานผลการบริหารความเสี่ยงที่แสดงถึงหลักฐานการดำเนินกิจกรรมที่ทำให้ความเสี่ยงคงเหลือลดลงได้จริงรวมถึงรายชื่อผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง คณะกรรมการประเมินความเสี่ยงในของหน่วยงานเป็นต้น

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงสามารถบันทึกข้อมูลผ่านรายงานการประเมินตนเอง(Self Assessment Report – SAR) ซึ่งมีโครงสร้างดังนี้

รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report – SAR)

สำหรับการประเมินความเสี่ยงตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

(1) ชื่อผู้ประเมิน :ระบุ		
(2) ชื่อปัจจัยเสี่ยงที่ทำการประเมิน : ระบุ รหัสปัจจัยเสี่ยง : ระบุ ลักษณะความเสี่ยง S – O – F – C		
(3) หน่วยงาน:ระบุ	(4) สังกัด : ระบุ	
(5) รอบการประเมิน : ระบุ		
(6) กิจกรรมควบคุม : ระบุ		
(8) แนวทางการบริหารความเสี่ยงเบื้องต้น :		
(9) เกณฑ์การประเมินกิจกรรมการบริหารความเสี่ยง : ระบุ		
ลำดับ	รายละเอียด (จำนวน)	ผล มี/ไม่มี
1	ระบุ	ระบุ
(10) เกณฑ์การให้คะแนน :		
ไม่มีคะแนน (0)	คะแนน 1-100	
(11) ผลการดำเนินงาน :		
1.ระบุ		

(12) ความเสี่ยงครั้งก่อน :

โอกาส	ผลกระทบ

(13) ผลการประเมินกิจกรรมการบริหารความเสี่ยง :

หน่วยวัด	คะแนนเต็ม	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน (คะแนน 1-100)
ระบุ	ระบุ	ระบุ	ระบุ

(14) ความเสี่ยงคงเหลือ :

โอกาส	ผลกระทบ

(15) รายการข้อมูล/เอกสารหลักฐานอ้างอิง

1.1 ระบุ

1.2 ระบุ

1.3 ระบุ

(16) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ประเมิน

.....

ลงชื่อ

()

ผู้ประเมิน

วันที่ / /

RISK Management

ส่วนที่ 4 หน้าที่และความรับผิดชอบ ในการบริหารความเสี่ยง

ส่วนที่ 4

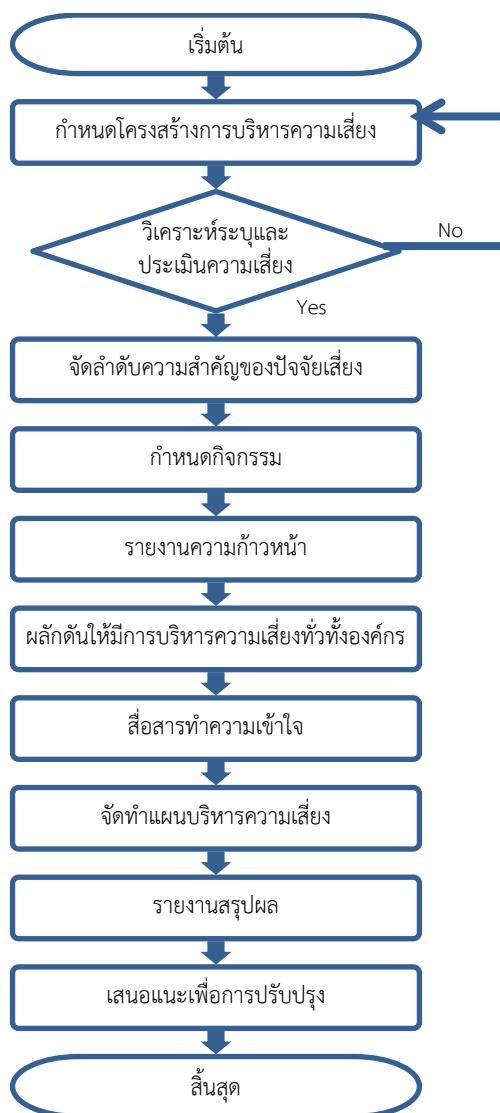
หน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารความเสี่ยง

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำแนวทางการบริหารความเสี่ยงมาตรวจสอบการดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางการบริหารงานให้ทันสมัย และเท่าทันกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจ รวมถึงเป็นการมุ่งพิจารณาเพื่อวิเคราะห์แนวทางการปฏิบัติงานที่เหมาะสมที่จะนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร อันจะนำไปสู่การบรรลุผลตามเจตนารมณ์ รวมทั้งเพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือ และความมั่นใจแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรว่าได้มีการตรวจสอบและกำกับดูแลอย่างรอบคอบถึงควมมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและเกิดความคุ้มค่าคุณภาพของการบริหารงาน โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. กำหนดนโยบายหรือแนวทางการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร
3. แต่งตั้งคณะทำงานบริหารความเสี่ยงคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 - 1) กำหนดโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง
 - 2) วิเคราะห์ระบุและประเมินความเสี่ยงจากการดำเนินกิจกรรมของคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร
 - 3) จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง
 - 4) กำหนดกิจกรรมบริหารความเสี่ยง
 - 5) จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของปัจจัยเสี่ยง
 - 6) สื่อสารทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนบริหารความเสี่ยงให้บุคลากรของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
 - 7) ผลักดันให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร
 - 8) รายงานความก้าวหน้าการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงต่อผู้อำนวยการคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 - 9) รายงานสรุปผลข้อดีข้อเสียปัญหาอุปสรรคและความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงขององค์กรต่อผู้บริหารคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการ

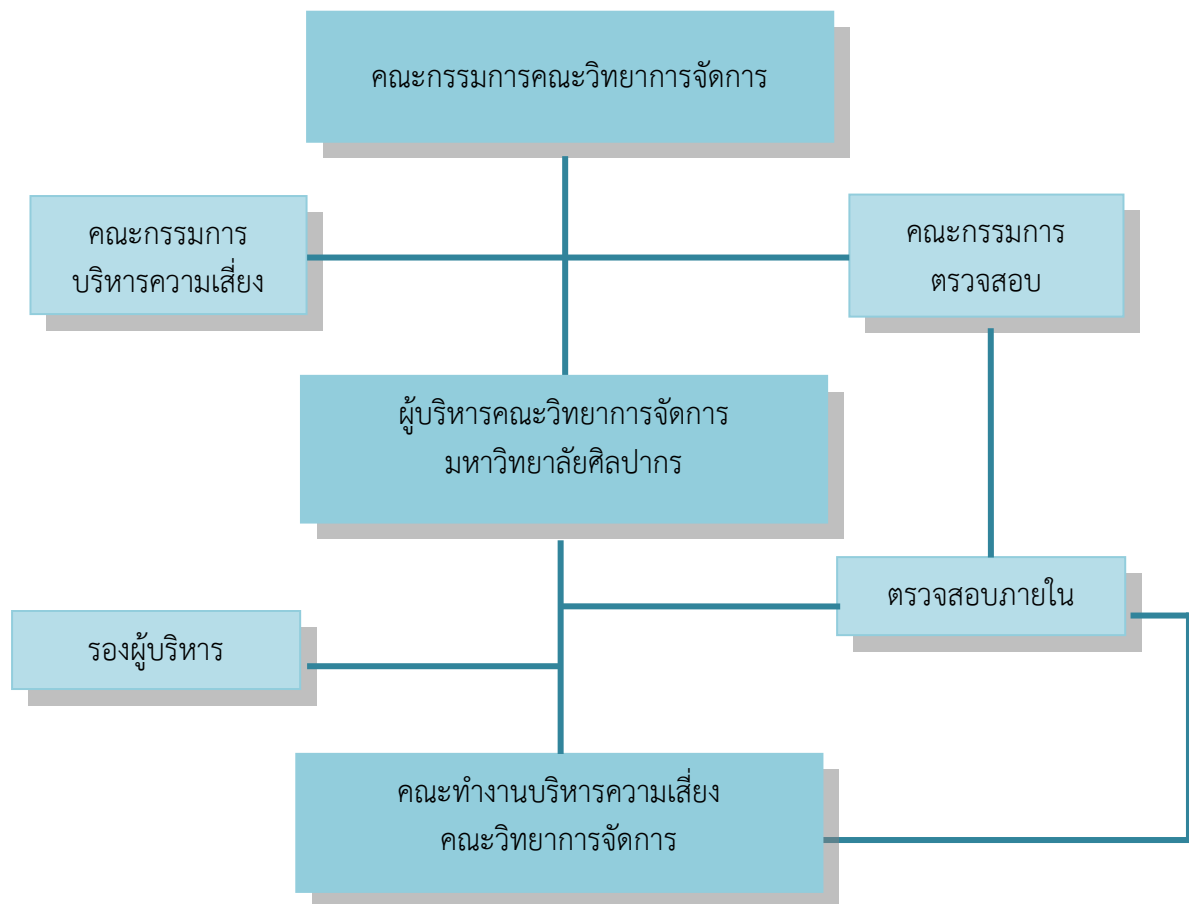
10) เสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยงต่อผู้บริหารคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

โดยสามารถสรุปเป็นขั้นตอนเพื่อดำเนินการได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 4-1 แนวทางการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยง

โครงสร้างการบริหารความเสี่ยงคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพประกอบที่ 4-2 แสดงโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Organization)

หน้าที่ความรับผิดชอบตามโครงสร้าง

โครงสร้างการบริหารความเสี่ยงประกอบไปด้วยการกำกับดูแลการตัดสินใจการดำเนินการการจัดทำแผนการติดตามประเมินผลและการสอบทานซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

ตำแหน่ง	หน้าที่ความรับผิดชอบ
คณะกรรมการ คณะวิทยาการ	1) ส่งเสริมให้มีการดำเนินงานบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ 2) ให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะต่อระบบและแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง 3) รับทราบผลการดำเนินงานของการบริหารความเสี่ยงและเสนอแนะแนวทางการพัฒนา
คณะกรรมการบริหาร ความเสี่ยง	1) เสนอนโยบายการบริหารความเสี่ยงและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ให้แก่คณะกรรมการเพื่ออนุมัติและสอบทานนโยบายทุกสิ้นปีทำการ 2) นำเสนอความเสี่ยงในภาพรวมขององค์กรรวมถึงความเพียงพอของระบบการควบคุมภายในเพื่อการจัดการความเสี่ยงด้านต่างๆ ให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ 3) กำกับดูแลการพัฒนาและการปฏิบัติตามกรอบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร 4) รับทราบผลการดำเนินงานและให้คำแนะนำกับหน่วยงานหรือคณะทำงานเกี่ยวกับความเสี่ยงเพื่อพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร 5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับองค์กร
คณะกรรมการ ตรวจสอบ	รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง
ผู้บริหารคณะวิทยาการ จัดการ	1) ส่งเสริมและติดตามให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม 2) รับทราบพิจารณาผลการดำเนินงานของการบริหารความเสี่ยงและเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

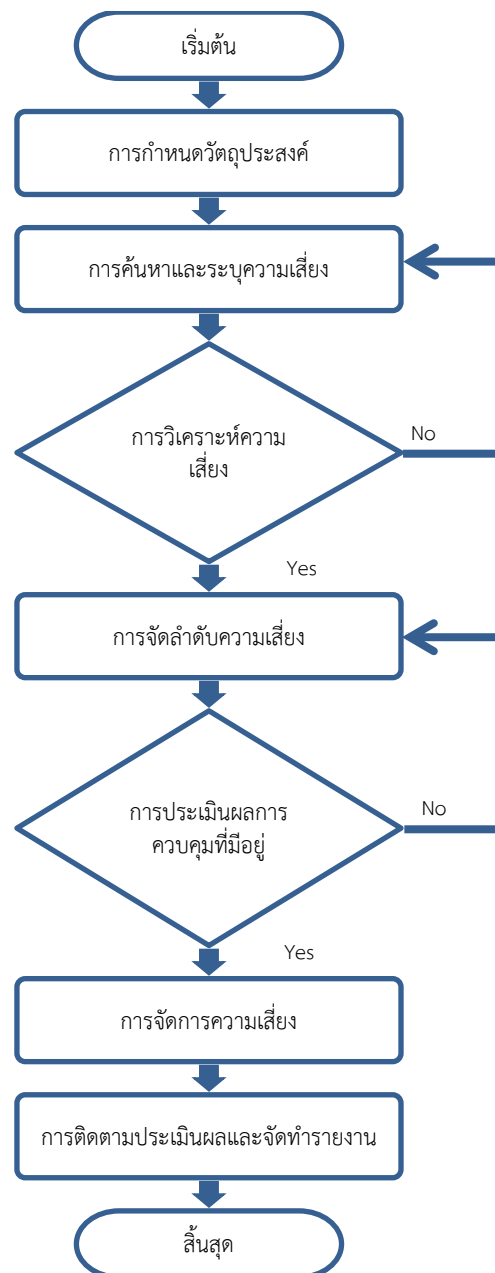
ตำแหน่ง	หน้าที่ความรับผิดชอบ
รองผู้บริหาร	1) ติดตามความเสี่ยงที่สำคัญและทำให้มั่นใจว่ามีแผนการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม 2) ส่งเสริมวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงในส่วนงานที่รับผิดชอบ
ตรวจสอบภายใน	1) สอบทานกระบวนการบริหารความเสี่ยงทั้งระดับกิจกรรมและระดับองค์กร
คณะทำงานบริหารความเสี่ยง	1) จัดทำคู่มือการบริหารความเสี่ยง 2) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อทบทวนและนำเสนอมาตรการบริหารจัดการความเสี่ยง 3) จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงขององค์กร 4) ติดตามผลการบริหารความเสี่ยง 5) วิเคราะห์สรุปประเมินผลบริหารความเสี่ยง 6) จัดทำสรุปรายงานผลบริหารความเสี่ยงเสนอต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

สำหรับขั้นตอนการจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ นั้นแสดงได้ดังภาพประกอบที่ 4-3

ภาพประกอบที่ 4-3 ขั้นตอนการทำแผนการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

จากภาพประกอบที่ 4-3 ได้มีการจัดขั้นตอนการทำแผนการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้รับผิดชอบดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยการเริ่มตั้งแต่

ภาพประกอบที่ 4-4 ขั้นตอนการทำแผนการบริหารความเสี่ยงของ
คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร

RISK Management

ส่วนที่ 5

การประเมิน

และจัดการความเสี่ยง

การประเมินและจัดการความเสี่ยง

สำหรับการประเมินระดับความเสี่ยงในการบริหารและดำเนินงานของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้มีการรวบรวมปัจจัยความเสี่ยงในด้านต่างๆ ของคณะฯ จากกิจกรรมการจัดประชุมระดมความคิดเห็นภายในองค์กร รวมถึงการสัมภาษณ์บุคลากรของคณะฯ ซึ่งมีผลการประเมินระดับความเสี่ยงและแนวทางการบริหารความเสี่ยง แบ่งได้ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ
2. ด้านการเรียนการสอน
3. ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์
4. ด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น
5. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
7. ด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล
8. ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

1. การประเมินความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

ตารางที่ 5-1 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

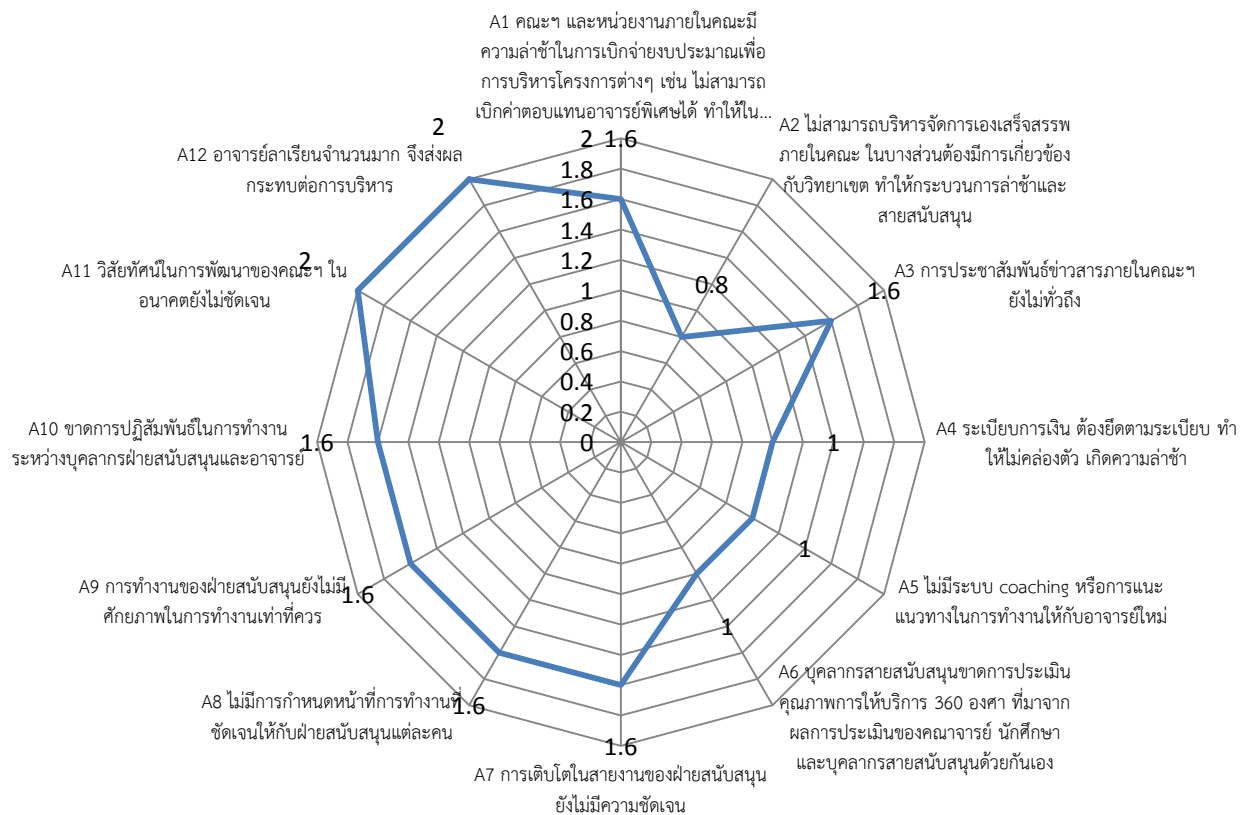
ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
A1 คณะฯ และหน่วยงานภายในคณะมีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ เช่น ไม่สามารถเบิกค่าตอบแทนอาจารย์พิเศษได้ ทำให้ในบางครั้งผู้ที่รับผิดชอบต้องจ่ายเงินส่วนตัวสำรองจ่ายก่อน	O, F	ขาดความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ	4	4	16	0.10	1.60

ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
A2 ไม่สามารถบริหารจัดการเองเสร็จสรรพภายในคณะ ในบางส่วนต้องมีการเกี่ยวข้องกับวิทยาเขต ทำให้กระบวนการล่าช้าและสายสนับสนุน	O, S, F	ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน	4	4	16	0.05	0.80
A3 การประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายในคณะฯ ยังไม่ทั่วถึง	O, S	ขาดประสิทธิภาพทางการประชาสัมพันธ์	4	4	16	0.10	1.60
A4 ระเบียบการเงิน ต้องยึดตามระเบียบ ทำให้ไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้า	O, S, F	ขาดความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ	4	5	20	0.05	1.00
A5 ไม่มีระบบ coaching หรือการแนะแนวทางในการทำงานให้กับอาจารย์ใหม่	O, S	ขาดระบบแนะแนว	4	5	20	0.05	1.00
A6 บุคลากรสายสนับสนุน ขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง	O, S	ขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ	4	5	20	0.05	1.00
A7 การเติบโตในสายงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มีชัดเจน	O, S	ขาดความชัดเจนในสายงาน	4	4	16	0.10	1.60
A8 ไม่มีการกำหนดหน้าที่การทำงานที่ชัดเจนให้กับฝ่ายสนับสนุนแต่ละคน	O, S	ขาดความชัดเจนในตำแหน่งหน้าที่	4	4	16	0.10	1.60
A9 การทำงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มีศักยภาพในการทำงานเท่าที่ควร	O, S	ขาดการพัฒนาบุคลากร	4	4	16	0.10	1.60
A10 ขาดการปฏิสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างบุคลากรฝ่ายสนับสนุนและอาจารย์	O, S	ขาดการปฏิสัมพันธ์ในการทำงาน	4	4	16	0.10	1.60

ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
A11 วิสัยทัศน์ในการพัฒนาของคณะฯ ในอนาคตยังไม่ชัดเจน	O, S, C	ไม่มีการวางแผนไปถึงอนาคต	4	5	20	0.10	2.00
A12 อาจารย์ลาเรียนจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อการบริหาร	O, S	อาจารย์ท่านอื่นไม่สามารถทำงานแทนได้	4	5	20	0.10	2.00
รวม						1.00	17.4

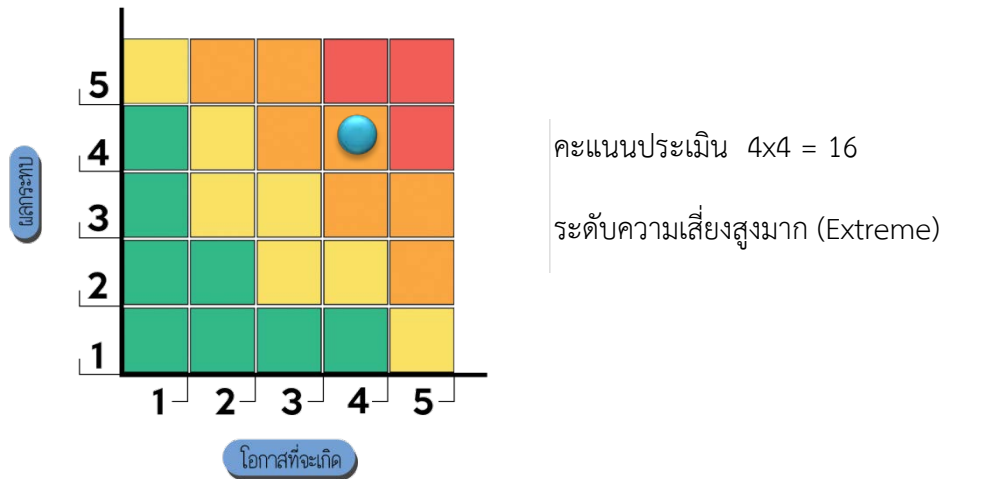
ตามตารางที่ 5-1 พบว่าด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ ระเบียบการเงิน ต้องยึดตามระเบียบ ทำให้ไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้า (A4) ไม่มีระบบ coaching หรือการแนะแนวทางในการทำงานให้กับอาจารย์ใหม่ (A5) บุคลากรสายสนับสนุนขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง (A6) วิสัยทัศน์ในการพัฒนาของคณะฯ ในอนาคตยังไม่ชัดเจน (A11) และอาจารย์ลาเรียนจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อการบริหาร (A12) มีค่าระดับความเสี่ยง 20 อยู่ในระดับสูงมาก ในขณะที่ คณะฯ และหน่วยงานภายในคณะมีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ เช่น ไม่สามารถเบิกค่าตอบแทนอาจารย์พิเศษได้ ทำให้ในบางครั้งผู้ที่รับผิดชอบต้องใช้เงินส่วนตัวสำรองจ่ายก่อน (A1) ไม่สามารถบริหารจัดการเองเสร็จสรรพภายในคณะ ในบางส่วนต้องมีการเกี่ยวข้องกับวิทยาเขต ทำให้กระบวนการล่าช้าและสายสนับสนุน (A2) การประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายในคณะฯ ยังไม่ทั่วถึง (A3) การเติบโตในสายงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มี ความชัดเจน (A7) ไม่มีการกำหนดหน้าที่การทำงานที่ชัดเจนให้กับฝ่ายสนับสนุนแต่ละคน (A8) การทำงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มีศักยภาพในการทำงานเท่าที่ควร (A9) และขาดการปฏิสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างบุคลากรฝ่ายสนับสนุนและอาจารย์ (A10) มีค่าระดับความเสี่ยง 16 อยู่ในระดับสูงมาก โดยสามารถแสดงค่าระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) จำแนกตามปัจจัยความเสี่ยงข้างต้น ดังภาพประกอบที่ 5-1

ด้านการบริหารจัดการ

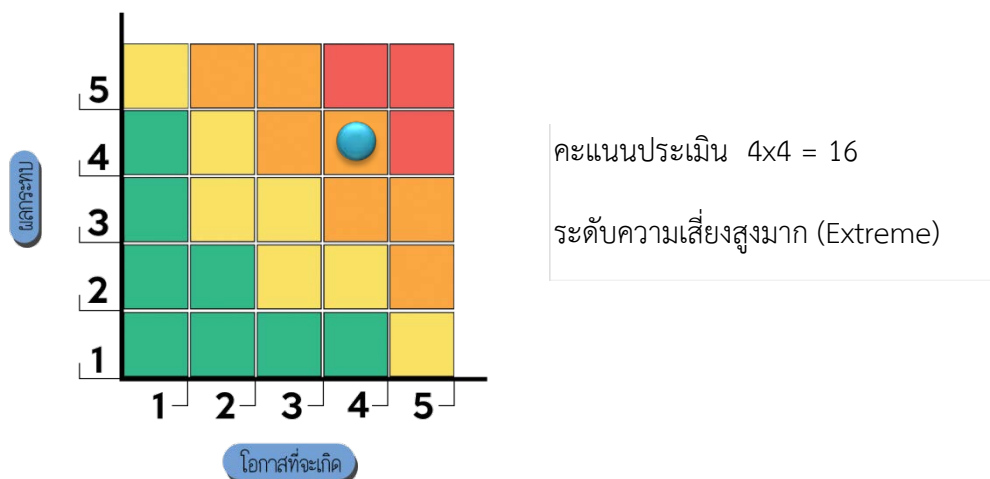
ภาพประกอบที่ 5-1 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

A1 ปัจจัยด้านขาดการพัฒนาความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการกับคณะทั้งในและนอกคณะ รวมถึงระหว่างมหาวิทยาลัย

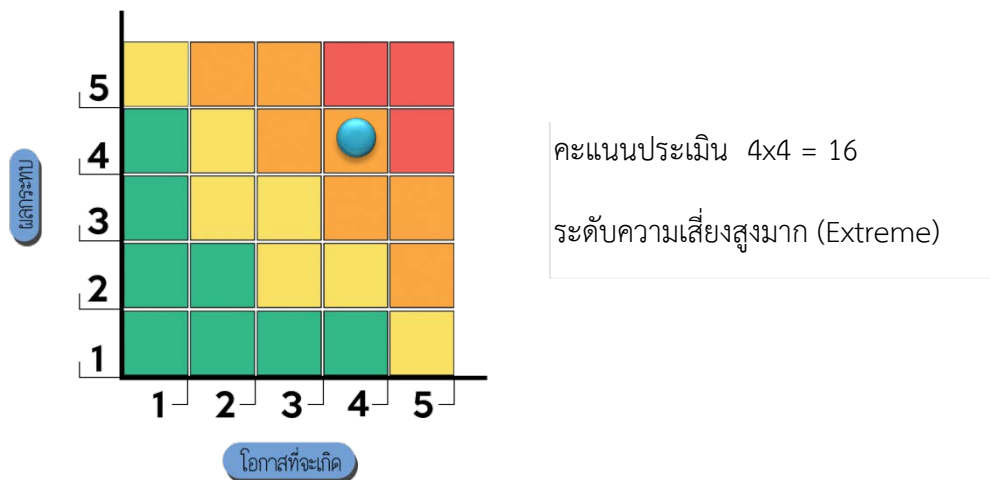
ภาพประกอบที่ 5-2 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการพัฒนาความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการกับคณะทั้งในและนอกคณะรวมถึงระหว่างมหาวิทยาลัย

A2 ปัจจัยด้านขาดการจัดการความรู้เพื่อเพิ่มและพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน

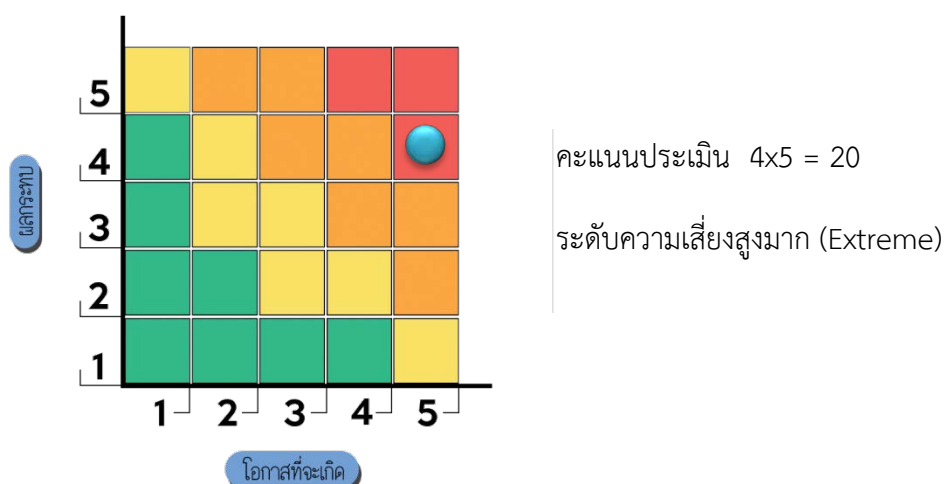
ภาพประกอบที่ 5-3 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการจัดการความรู้เพื่อเพิ่มและพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน

A3 ปัจจัยด้านยังไม่มีการศึกษาความต้องการของคณะภายนอก เช่น ชุมชน สถานประกอบการ รวมถึงศิษย์เก่ามาพัฒนาและจัดทำกลยุทธ์บริหารคณะ

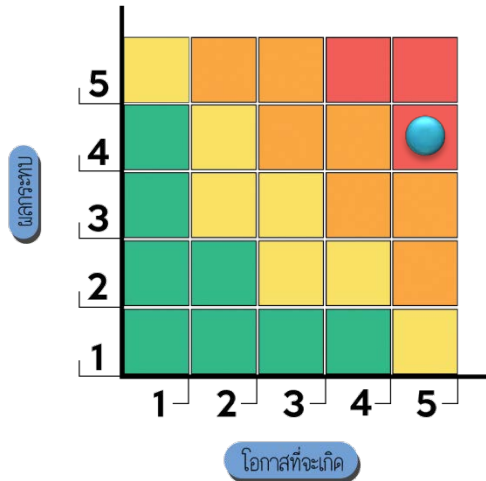
ภาพประกอบที่ 5-4 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านยังไม่มีการศึกษาความต้องการของคณะภายนอก เช่น ชุมชน สถานประกอบการ รวมถึงศิษย์เก่ามาพัฒนาและจัดทำกลยุทธ์บริหารคณะ

A4 ปัจจัยด้านคณะและคณะภายในคณะมีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ

ภาพประกอบที่ 5-5 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านคณะและคณะภายในคณะมีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ

A5 ปัจจัยด้านคณะยังไม่ได้มีการมอบหมายให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ยืนเจตจำนงในการปฏิบัติหน้าที่ก่อนต่อสัญญาการปฏิบัติงาน และขาดการติดตามการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่อง

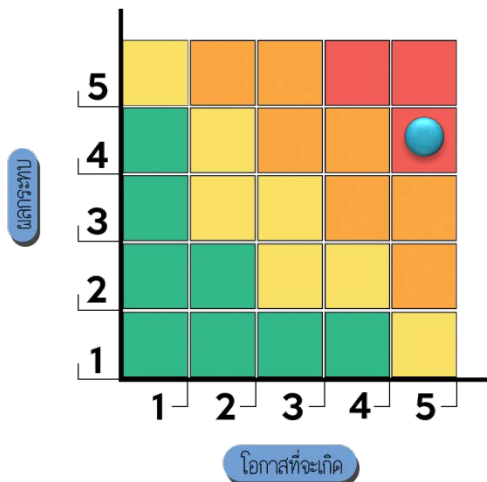

คะแนนประเมิน $4 \times 5 = 20$

ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

ภาพประกอบที่ 5-6 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านคณะยังไม่ได้มีการมอบหมายให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ยืนเจตจำนงในการปฏิบัติหน้าที่ก่อนต่อสัญญาการปฏิบัติงาน และขาดการติดตามการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่อง

A6 ปัจจัยด้านการคัดเลือกบุคลากรสายวิชาการไม่ตรงกับมาตรฐานคุณวุฒิ ส่งผลให้สาขาวิชาขอหมายภาระงานสอนได้ไม่ครอบคลุมตามหลักสูตร หลายวิชาต้องจ้างอาจารย์พิเศษ และมีสัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับจำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ

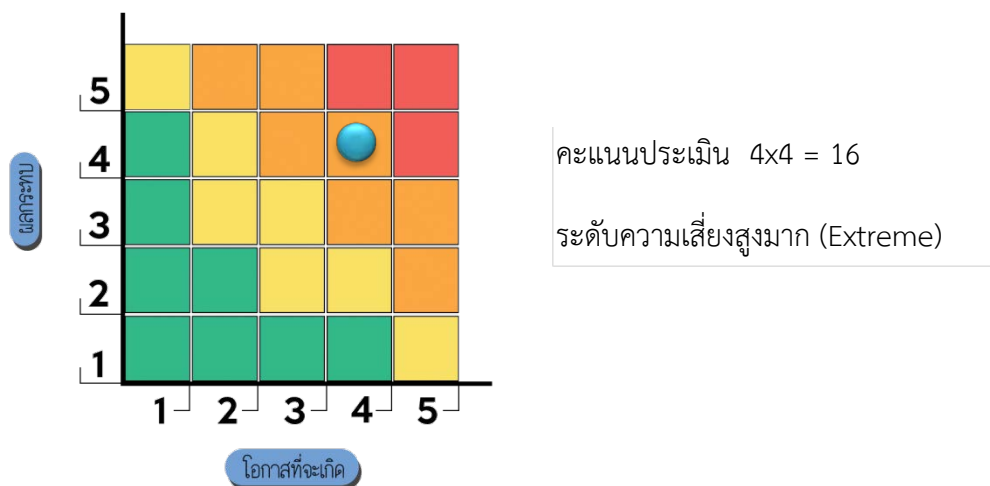

คะแนนประเมิน $4 \times 5 = 20$

ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

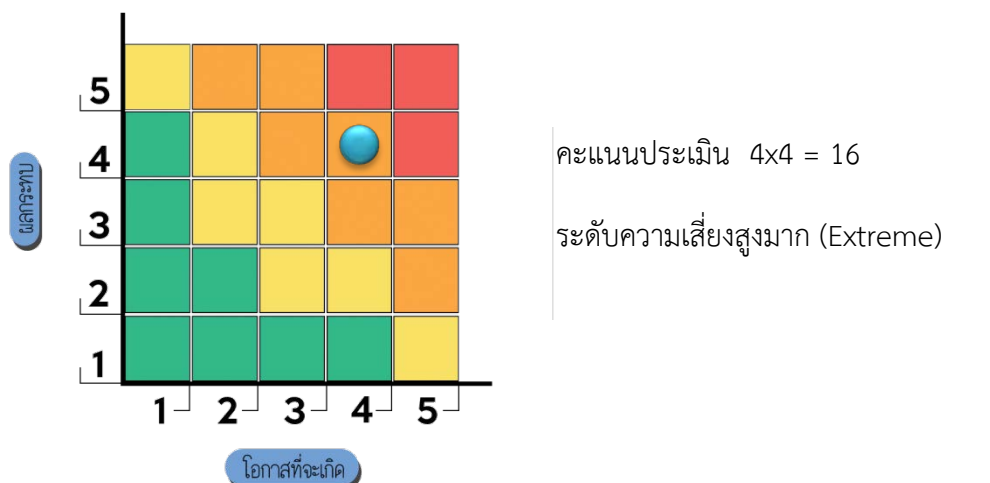
ภาพประกอบที่ 5-7 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านการคัดเลือกบุคลากรสายวิชาการไม่ตรงกับมาตรฐานคุณวุฒิ ส่งผลให้สาขาวิชาขอหมายภาระงานสอนได้ไม่ครอบคลุมตามหลักสูตร หลายวิชาต้องจ้างอาจารย์พิเศษ และมีสัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับจำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ

A7 ปัจจัยด้านในคณะส่วนใหญ่มีบุคลากรสายวิชาการเป็นอาจารย์รุ่นใหม่ ทำให้มีประสบการณ์สอนน้อย

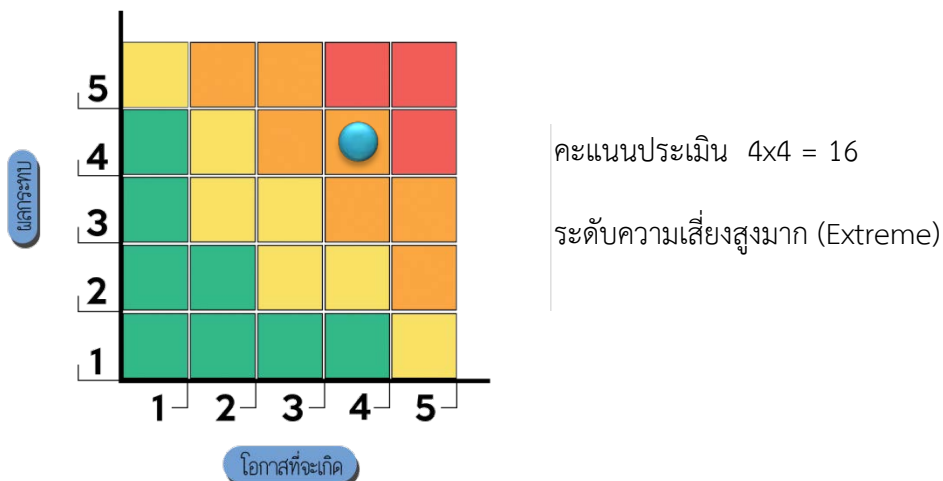
ภาพประกอบที่ 5-8 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านในคณะส่วนใหญ่มีบุคลากรสายวิชาการเป็นอาจารย์รุ่นใหม่ ทำให้มีประสบการณ์สอนน้อย

A8 ปัจจัยด้านผู้บริหารส่วนใหญ่ยังไม่มี ความเข้าใจในระเบียบงานราชการ ในบางครั้งจึงอาจส่งผลทำให้การบริหารงานเกิดความล่าช้า

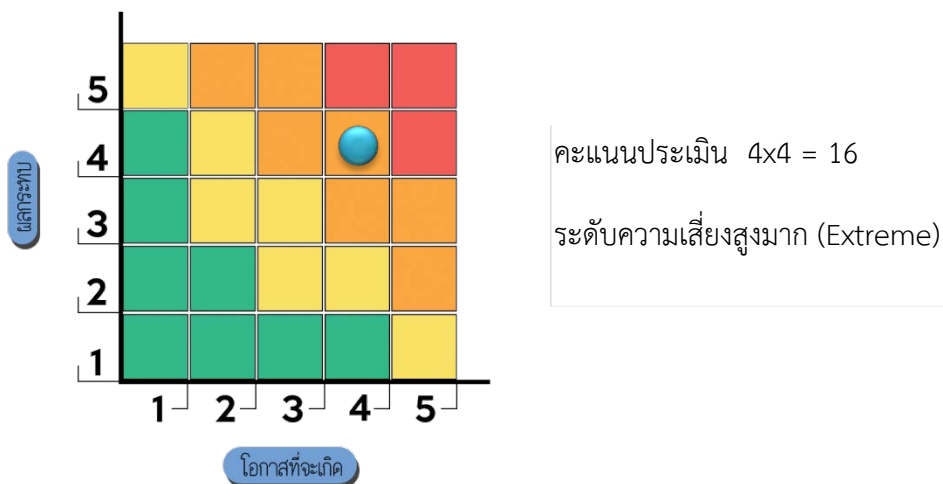
ภาพประกอบที่ 5-9 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านผู้บริหารส่วนใหญ่ยังไม่มี ความเข้าใจในระเบียบงานราชการ ในบางครั้งจึงอาจส่งผลทำให้การบริหารงานเกิดความล่าช้า

A9 ปัจจัยด้านขาดระบบการติดตามคณาจารย์ที่ปฏิบัติงานนอกคณะเพื่อบริการวิชาการและการวิจัย ส่งผลให้ในบางโอกาส คณะไม่สามารถประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลที่สำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างทันเหตุการณ์ รวมถึงคุณภาพงานสอนลดลง

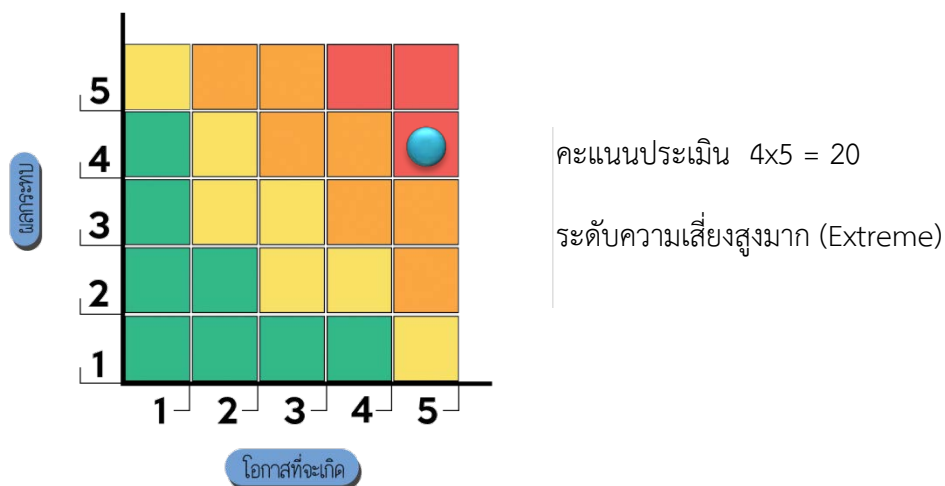
ภาพประกอบที่ 5-10 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดระบบการติดตามคณาจารย์ที่ปฏิบัติงานนอกคณะเพื่อบริการวิชาการและการวิจัย ส่งผลให้ในบางโอกาส คณะไม่สามารถประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลที่สำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างทันเหตุการณ์ รวมถึงคุณภาพงานสอนลดลง

A10 ปัจจัยด้านบุคลากรสายสนับสนุนขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง

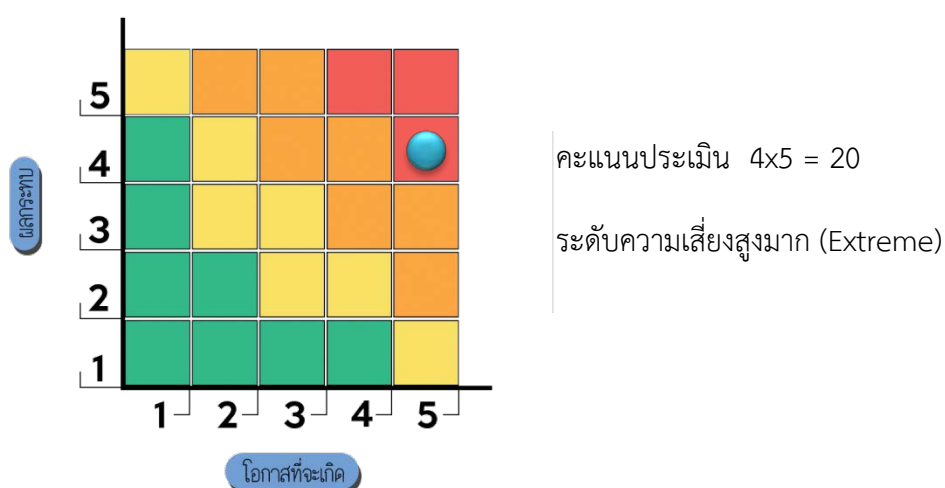
ภาพประกอบที่ 5-11 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านบุคลากรสายสนับสนุนขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง

A11 ปัจจัยด้านขาดการจัดทำแผนปฏิบัติงานระดับสาขาเพื่อจัดทำแนวทางการบริหารงานในระดับสาขาให้ตรงตามนโยบายของคณะและมหาวิทยาลัย

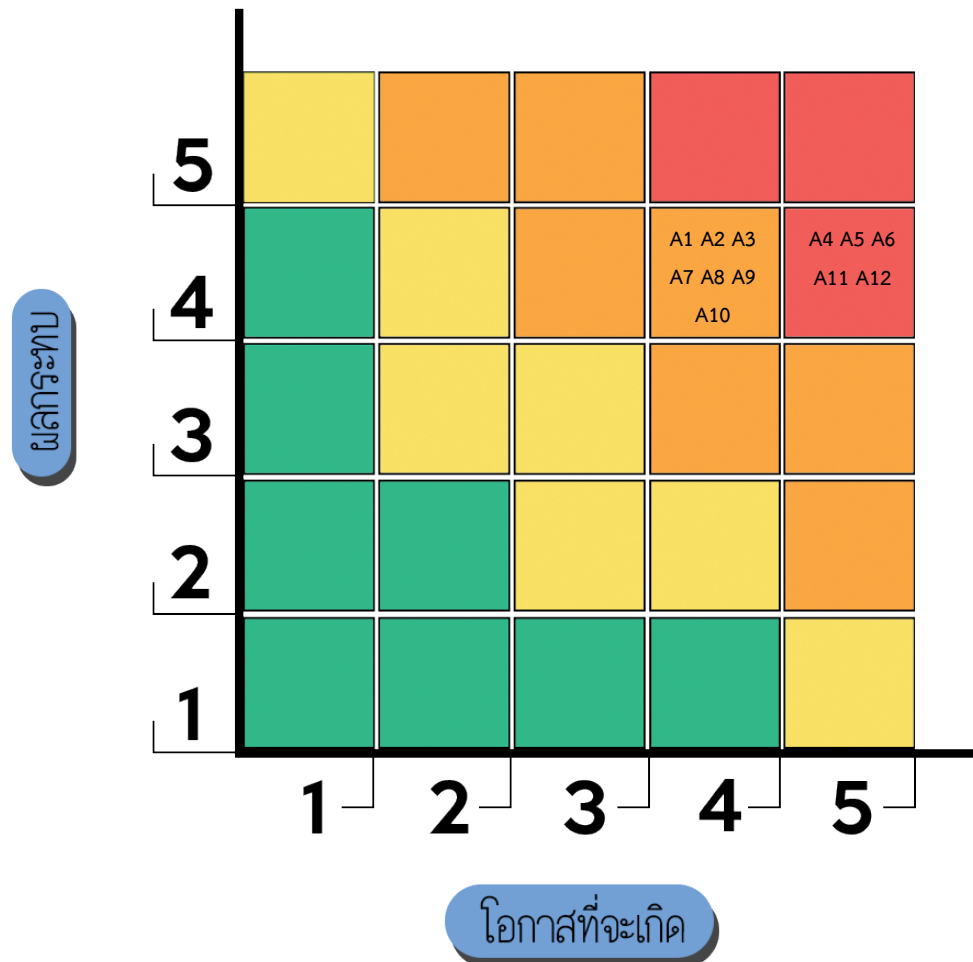
ภาพประกอบที่ 5-12 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการจัดทำแผนปฏิบัติงานระดับสาขาเพื่อจัดทำแนวทางการบริหารงานในระดับสาขาให้ตรงตามนโยบายของคณะและมหาวิทยาลัย

A12 อาจารย์ลาเรียนจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อการบริหาร

ภาพประกอบที่ 5-13 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์ลาเรียนจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อการบริหารโดย

เมื่อนำค่าระดับความเสี่ยงของปัจจัยทุกด้านในฝ่ายงานประกันคุณภาพมาลงพิกัดจะได้ภาพรวมของค่าระดับความเสี่ยง ได้ตามภาพประกอบที่ 5-14

ภาพประกอบที่ 5-14 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงทุกปัจจัยของด้านการบริหารจัดการ

การจัดการควบคุมความเสี่ยง

1.ด้านการบริหารจัดการ

A1 ปัจจัยด้านความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-2 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดให้มีงบประมาณ เพื่อสำรองจ่ายในค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าตอบแทน

อาจารย์พิเศษ

- เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่การเงิน

- ควรจัดการบริการแบบ One Stop Service

A2 ปัจจัยด้านไม่สามารถบริหารจัดการเองเสร็จสรรพภายในคณะ ในบางส่วนต้องมีการเกี่ยวข้องกับวิทยาเขต ทำให้กระบวนการล่าช้า

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-3 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่สามารถบริหารจัดการเองเสร็จสรรพภายในคณะ ในบางส่วนต้องมีการเกี่ยวข้องกับวิทยาเขต ทำให้กระบวนการล่าช้า

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ในส่วนที่ต้องมีการเกี่ยวข้องกับวิทยาเขต ควรดำเนินการล่วงหน้า เพื่อให้เสร็จทันเวลา เช่น หากต้องมีการเกี่ยวข้องกับวิทยาเขต และระยะเวลาดำเนินการที่กำหนดไว้ คือ 7 วัน ให้ดำเนินการล่วงหน้า

A3 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายในคณะฯ ยังไม่ทั่วถึง

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-4 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายในคณะฯ ยังไม่ทั่วถึง

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดให้มีระบบ Mail MS ของคณะเพื่อประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลที่สำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างทันเหตุการณ์

A4 ปัจจัยด้านระเบียบการเงิน ต้องยึดตามระเบียบ ทำให้ไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้า

1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-5 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านระเบียบการเงิน ต้องยึดตามระเบียบ ทำให้ไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้า

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ควรทำงานล่วงหน้า เพื่อเวลาในเรื่องของระเบียบ เพื่อให้เสร็จทันเวลา

A5 ปัจจัยด้านไม่มีระบบ coaching หรือการแนะแนวทางในการทำงานให้กับอาจารย์ใหม่

1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-6 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีระบบ coaching หรือการแนะแนวทางในการทำงานให้กับอาจารย์ใหม่

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดให้มีระบบ coaching คือ ให้มีอาจารย์แนะแนวทางการทำงานต่างๆ คอยดูแลอาจารย์ใหม่

A6 ปัจจัยด้านบุคลากรสายสนับสนุนขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง

1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-7 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านบุคลากรสายสนับสนุนขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- มีการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง

A7 ปัจจัยด้านการเติบโตในสายงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มี ความชัดเจน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-8 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านการเติบโตในสายงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มี ความชัดเจน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- กำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ในการขอตำแหน่งต่างๆ ให้ชัดเจน เช่น การขอขานาญการพิเศษจะต้องคู่มือหรือทำวิจัยจำนวนเท่าใด

A8 ปัจจัยด้านไม่มีการกำหนดหน้าที่การทำงานที่ชัดเจนให้กับฝ่ายสนับสนุนแต่ละคน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-9 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการกำหนดหน้าที่การทำงานที่ชัดเจนให้กับฝ่ายสนับสนุนแต่ละคน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดทำแผนผังการทำงาน กำหนดขอบเขตการทำงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งงานให้ชัดเจน

A9 ปัจจัยด้านการทำงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มีศักยภาพในการทำงานเท่าที่ควร

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-10 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านการทำงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มีศักยภาพในการทำงานเท่าที่ควร

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น
 - ใช้ KPI วัดคุณภาพการทำงานของฝ่ายสนับสนุน

A10 ปัจจัยด้านขาดการปฏิสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างบุคลากรฝ่ายสนับสนุนและอาจารย์

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-11 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการปฏิสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างบุคลากรฝ่ายสนับสนุนและอาจารย์

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น
 - จัดประชุมสัมมนาให้ฝ่ายสนับสนุนและอาจารย์ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

A11 ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ในการพัฒนาของคณะฯ ในอนาคตยังไม่ชัดเจน

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-12 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ในการพัฒนาของคณะฯ ในอนาคตยังไม่ชัดเจน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น
 - วางแผนการพัฒนาคณะฯ ในระยะยาว

A12 ปัจจัยด้านอาจารย์ลาเรียนจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อการบริหาร

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-13 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์ลาเรียนจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อการบริหาร

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น
 - จัดอบรมการทำงานด้านการบริหารให้กับอาจารย์ทุกคน เพื่อให้อาจารย์สามารถทำงานแทนกันได้

ตารางที่ 5-14 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
A1 คณะฯ และหน่วยงานภายในคณะมีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ เช่น ไม่สามารถเบิกค่าตอบแทนอาจารย์พิเศษได้ ทำให้ในบางครั้งผู้ที่รับผิดชอบต้องจ่ายเงินส่วนตัวสำรองจ่ายก่อน	O, F	ขาดความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ	4	3	12	0.10	1.20
A2 ไม่สามารถบริหารจัดการเองเสร็จสรรพภายในคณะ ในบางส่วนต้องมีการเกี่ยวข้องกับวิทยาเขต ทำให้กระบวนการล่าช้าและสายสนับสนุน	O, S, F	ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน	4	3	12	0.05	0.60
A3 การประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายในคณะฯ ยังไม่ทั่วถึง	O, S	ขาดประสิทธิภาพทางการประชาสัมพันธ์	4	3	12	0.10	1.20
A4 ระเบียบการเงินต้องยึดตามระเบียบทำให้ไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้า	O, S, F	ขาดความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ	4	4	16	0.05	0.80
A5 ไม่มีระบบ coaching หรือการแนะแนวทางการทำงานให้กับอาจารย์ใหม่	O, S	ขาดระบบแนะแนว	3	4	12	0.05	0.60

ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
A6 บุคลากรสายสนับสนุนขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศาที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยตนเอง	O, S	ขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ	4	4	16	0.05	0.80
A7 การเติบโตในสายงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มีขีดจำกัด	O, S	ขาดความชัดเจนในสายงาน	3	3	9	0.10	0.90
A8 ไม่มีการกำหนดหน้าที่การทำงานที่ชัดเจนให้กับฝ่ายสนับสนุนแต่ละคน	O, S	ขาดความชัดเจนในตำแหน่งหน้าที่	4	3	12	0.10	1.20
A9 การทำงานของฝ่ายสนับสนุนยังไม่มีศักยภาพในการทำงานเท่าที่ควร	O, S	ขาดการพัฒนาบุคลากร	4	3	12	0.10	1.20
A10 ขาดการปฏิสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างบุคลากรฝ่ายสนับสนุนและอาจารย์	O, S	ขาดการปฏิสัมพันธ์ในการทำงาน	4	3	12	0.10	1.20
A11 วิสัยทัศน์ในการพัฒนาของคณะฯ ในอนาคตยังไม่ชัดเจน	O, S, C	ไม่มีการวางแผนไปถึงอนาคต	4	4	16	0.10	1.60
A12 อาจารย์ลาเรียนจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อการบริหาร	O, S	อาจารย์ท่านอื่นไม่สามารถทำงานแทนได้	4	4	16	0.10	1.60
รวม						1.00	12.9

- จากตารางที่ 5-14 หลังจากที่มีการจัดการด้านความเสี่ยงในคณะ พบว่า
- A1 ขาดการพัฒนาความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการกับคณะทั้งในและนอกคณะ รวมถึงระหว่างมหาวิทยาลัยคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
 - A2 ขาดการจัดการความรู้เพื่อเพิ่มและพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - A3 ยังไม่มีการศึกษาความต้องการของคณะภายนอก เช่น ชุมชน สถานประกอบการ รวมถึงศิษย์เก่ามาพัฒนาและจัดทำกลยุทธ์บริหารคณะคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - A4 คณะและคณะภายในคณะมีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ คะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 16
 - A5 คณะยังไม่ได้มีการมอบหมายให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ยื่นเจตจำนงในการปฏิบัติหน้าที่ก่อนต่อสัญญาการปฏิบัติงาน และขาดการติดตามการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่องคะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - A6 การคัดเลือกบุคลากรสายวิชาการไม่ตรงกับมาตรฐานคุณวุฒิ ส่งผลให้สาขาวิชามอบหมายภาระงานสอนได้ไม่ครอบคลุมตามหลักสูตร หลายวิชาต้องจ้างอาจารย์พิเศษและมีสัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษา กับจำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอคะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 16
 - A7 ในคณะส่วนใหญ่มีบุคลากรสายวิชาการเป็นอาจารย์รุ่นใหม่ ทำให้มีประสบการณ์สอนน้อย คะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
 - A8 ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังไม่มี ความเข้าใจในระเบียบงานราชการ ในบางครั้งจึงอาจส่งผลทำให้การบริหารงานเกิดความล่าช้าคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - A9 ขาดระบบการติดตามคณาจารย์ที่ปฏิบัติงานนอกคณะเพื่อบริการวิชาการและการวิจัย ส่งผลให้ในบางโอกาส คณะไม่สามารถประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลที่สำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างทันเหตุการณ์ รวมถึงคุณภาพงานสอนลดลง คะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - A10 บุคลากรสายสนับสนุนขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยตนเองคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - A11 ขาดการจัดทำแผนปฏิบัติงานระดับสาขาเพื่อจัดทำแนวทางบริหารงานในระดับสาขาให้ตรงตามนโยบายของคณะและมหาวิทยาลัยคะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 16
 - A12 อาจารย์ลาเรียนจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อการบริหาร คะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 16

ด้านการบริหารจัดการ

ภาพประกอบที่ 5-15 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ
หลังจัดการความเสี่ยง

หลังจากได้มีการประเมินความเสี่ยงแล้วคณะผู้จัดทำได้นำผลคะแนนจากการประเมินความเสี่ยงมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของค่าระดับความเสี่ยง ดังนี้

สมมติฐาน

H_0 : ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการบริหารจัดการเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้ว มีค่าคะแนนที่ไม่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยง

H_1 : ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการบริหารจัดการเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้ว มีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง

ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังข้อมูลที่ปรากฏ ดังตารางที่ 5-15

ตารางที่ 5-15 ผล t - test Independent ของการเปลี่ยนแปลงค่าระดับความเสี่ยงก่อนและหลังการจัดการความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	SD	t	p - value	ยอมรับสมมติฐาน	การแปลความหมาย
ก่อนการจัดการความเสี่ยง	12	17.67	2.06	5.125**	.000	H ₁	ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการบริหารจัดการเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง
หลังการจัดการความเสี่ยง	12	13.08	2.31				

**p < .01

จากตารางที่ 5-14 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานมีค่า p - value เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 สรุปได้ว่าการทดสอบยอมรับ H₁ ปฏิเสธ H₀ แสดงให้เห็นว่า ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการบริหารจัดการเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การประเมินความเสี่ยงด้านการเรียนการสอน

ตารางที่ 5-16 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการเรียนการสอน

ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
B1 หลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอน สำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อย	S, O, C	หลักสูตรในการพัฒนาอบรมมีจำนวนน้อย ควรมีการส่งเสริมหลักสูตรในการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาจารย์อย่างสม่ำเสมอ	4	4	16	0.10	1.60
B2 สัดส่วนระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ยังไม่เพียงพอ ทำให้อาจารย์ดูแลนักศึกษาไม่ทั่วถึง	O,C	อาจารย์ไม่เพียงพอ ไม่สามารถดูแลนักศึกษาได้ทั่วถึง	4	3	12	0.05	0.60
B3 หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ยังไม่มีความชัดเจนในตัวตนของศิลปากร	O,C	หลักสูตรไม่มีความชัดเจน	3	4	12	0.10	1.20
B4 มหาลัยที่อยู่ในกระแสใกล้เคียงกัน อาจเปิดสาขาเหมือนกัน เช่น สาขาธุรกิจภาษาอังกฤษ และสาขาการโรงแรม การท่องเที่ยว ทำให้ผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการ จำนวนลดลง เนื่องจากมีการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน	F, S, C	ขาดการสร้างความแตกต่างของหลักสูตร	4	3	12	0.10	1.20

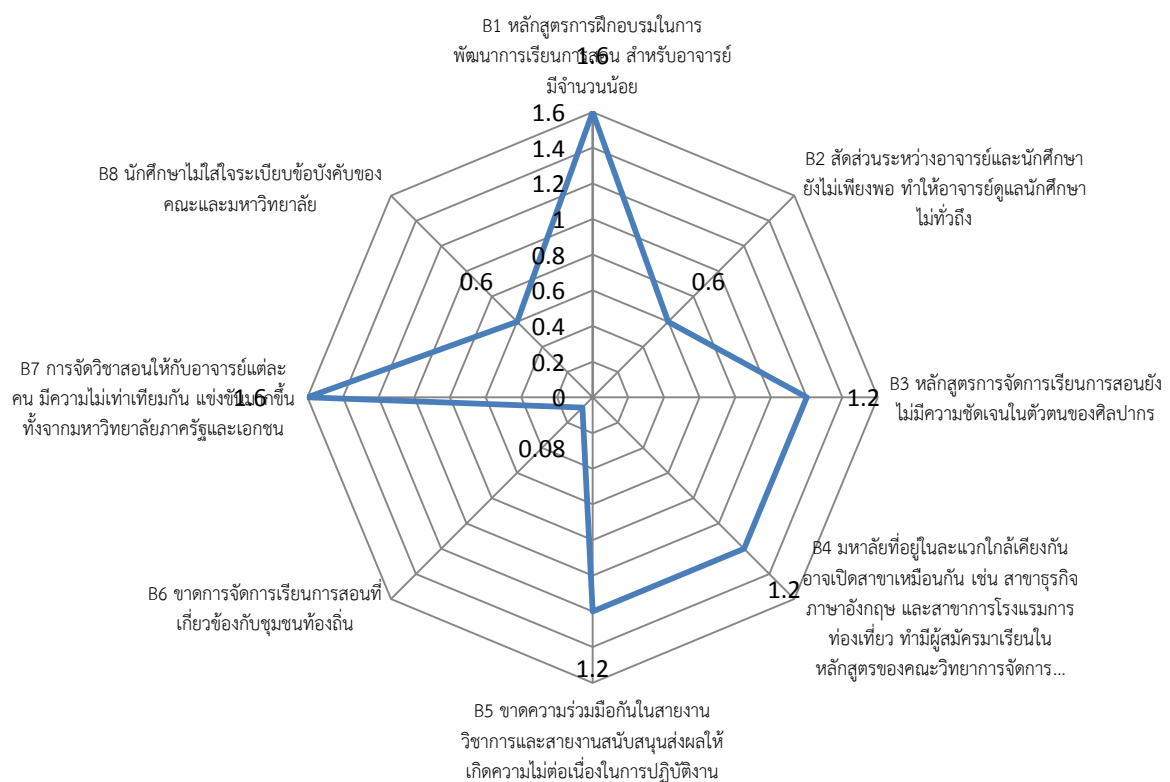
ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
B5 ขาดความร่วมมือกันในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน	S,O,C	ไม่มีแนวทางการร่วมมือในการปฏิบัติงานส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน	4	3	12	0.10	1.20
B6 ขาดการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น	S, C	นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น	4	4	16	0.05	0.08
B7 การจัดวิชาสอนให้กับอาจารย์แต่ละคนมีความไม่เท่าเทียมกันแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน	F, C	เนื่องจากการแข่งขันระดับมหาวิทยาลัยอุดมอื่นๆทำให้นักศึกษามีทางเลือกเพิ่มมากขึ้นทำให้จำนวนผู้ที่มาสมัครมีจำนวนลดลง	4	4	16	0.10	1.60
B8 นักศึกษาไม่ใส่ใจระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย	S, C	นักศึกษาไม่ใส่ใจในระเบียบข้อบังคับและไม่ปฏิบัติตามส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมได้	4	3	12	0.05	0.60
B9 ไม่มีการวางแผนในเรื่องของทรัพยากรด้านการเรียนการสอนหรือเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เช่น ระยะเวลาการใช้งาน การตรวจเช็คสภาพ และการซ่อมบำรุง เป็นต้น	S, O, C	ทรัพยากรด้านการเรียนการสอนหรือเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆไม่มีคุณภาพ	4	3	12	0.05	0.60
B10 อินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ	O, S	ไม่มีประสิทธิภาพในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	3	2	6	0.05	0.30
B11 บางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center	O, S	ไม่มีระบบการเรียนแบบ Student Center	4	2	8	0.05	0.40

ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
B12 หลักสูตรยังไม่มี ความแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอื่น	O, S	นักศึกษาอาจลดลงเนื่องจากไปเรียนในมหาวิทยาลัยที่สะดวกกว่า	4	2	8	0.05	0.40
B13 อาจารย์ที่จบมาไม่ตรงกับรายวิชาที่ขาดแคลน ทำให้ในบางวิชาจำนวนอาจารย์มีน้อยเกินไป ทำให้ต้องจ้างอาจารย์พิเศษ	O, S, C	เสี่ยงประมาณในการจ้างอาจารย์มากขึ้น	4	3	12	0.05	0.60
B14 รูปแบบการเรียนการสอนยังเป็นรูปแบบเก่าๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักศึกษาได้	O, S	นักศึกษาไม่มีความสนใจในการเรียน	4	3	12	0.10	1.20
รวม						1.00	11.5

ตามตารางที่ 5-16 พบว่าด้านการเรียนการสอน ได้แก่ หลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอน สำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อย (B1) ขาดการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น (B6) การจัดวิชาสอนให้กับอาจารย์แต่ละคน มีความไม่เท่าเทียมกัน แข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน (B7) มีค่าระดับความเสี่ยงระดับ 16 อยู่ในระดับสูงมาก ในขณะที่สัดส่วนระหว่างอาจารย์และนักศึกษายังไม่เพียงพอ ทำให้อาจารย์ดูแลนักศึกษาไม่ทั่วถึง (B2) หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนยังไม่มี ความชัดเจนในตัวตนของศิลปากร (B3) มหาวิทยาลัยอยู่ในละแวกใกล้เคียงกันอาจเปิดสาขาเหมือนกัน เช่น สาขารัฐกิจภาษาอังกฤษ และสาขาการโรงแรมการท่องเที่ยว ทำให้ผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวนลดลง เนื่องจากการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน (B4) ขาดความร่วมมือกันในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน (B5) นักศึกษาไม่ใส่ใจระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย (B8) ไม่มีการวางแผนในเรื่องของทรัพยากรด้านการเรียนการสอนหรือเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เช่น ระยะเวลาการใช้งาน การตรวจเช็คสภาพ และการซ่อมบำรุง เป็นต้น (B9) อาจารย์ที่จบมาไม่ตรงกับรายวิชาที่ขาดแคลน ทำให้ในบางวิชาจำนวนอาจารย์มีน้อยเกินไป ทำให้ต้องจ้างอาจารย์

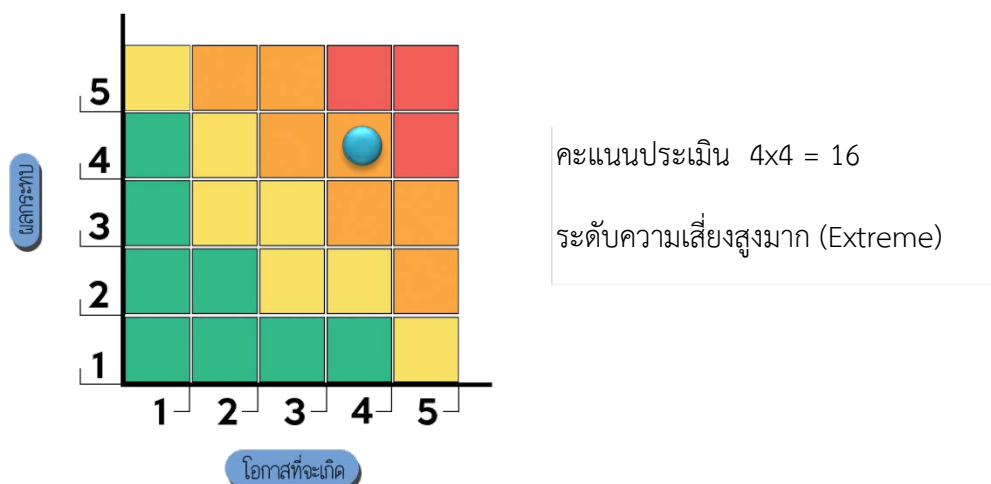
พิเศษ (B13) รูปแบบการเรียนการสอนยังเป็นรูปแบบเก่าๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักศึกษาได้ (B14) มีค่าระดับความเสี่ยง 12 อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ บางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center (B11) หลักสูตรยังไม่มี ความแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอื่น (B12) มีค่าระดับความเสี่ยง 8 อยู่ในระดับปานกลาง และ อินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ (B10) มีค่าระดับความเสี่ยง 6 อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยสามารถแสดงค่าระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) จำแนกตามปัจจัยความ เสี่ยงข้างต้น ดังภาพประกอบที่ 5-16

ด้านการเรียนการสอน

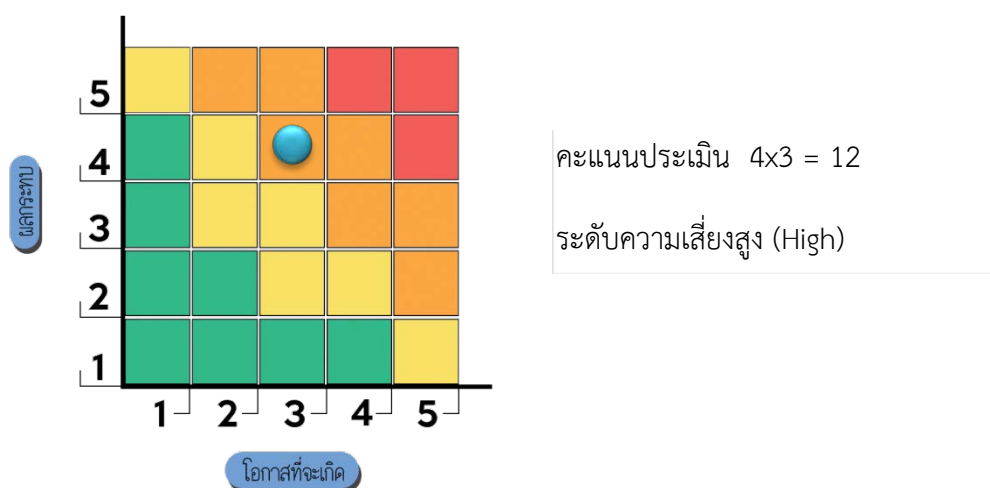
ภาพประกอบที่ 5-16 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการเรียนการสอน

B1 ปัจจัยด้านการเขียนหนังสือ/ตำราของรายวิชาต่างๆ ในคณะยังมีจำนวนน้อย

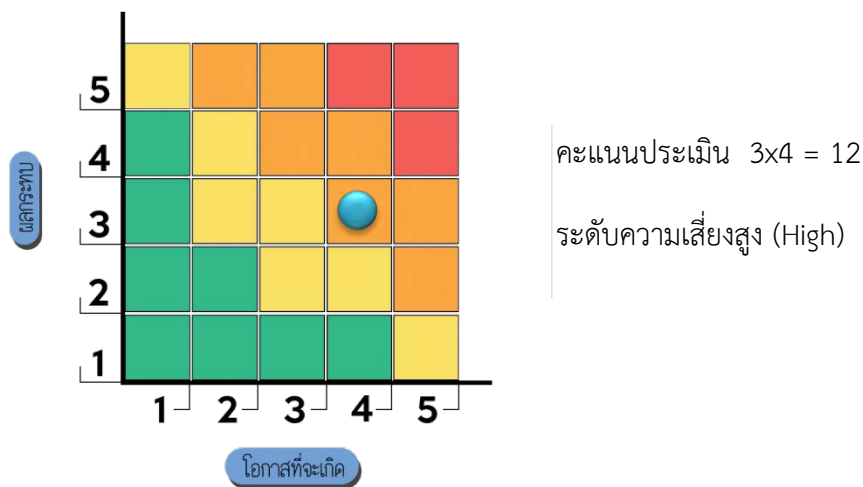
ภาพประกอบที่ 5-17 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านการเขียนหนังสือ/ตำราของรายวิชาต่างๆ ในคณะยังมีจำนวนน้อย

B2 ปัจจัยด้านขาดการตรวจสอบและพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน และการจัดสรรทรัพยากรด้านการเรียนการสอนล่าช้าและไม่ (อุปกรณ์ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน) เพียงพอต่อการใช้งาน

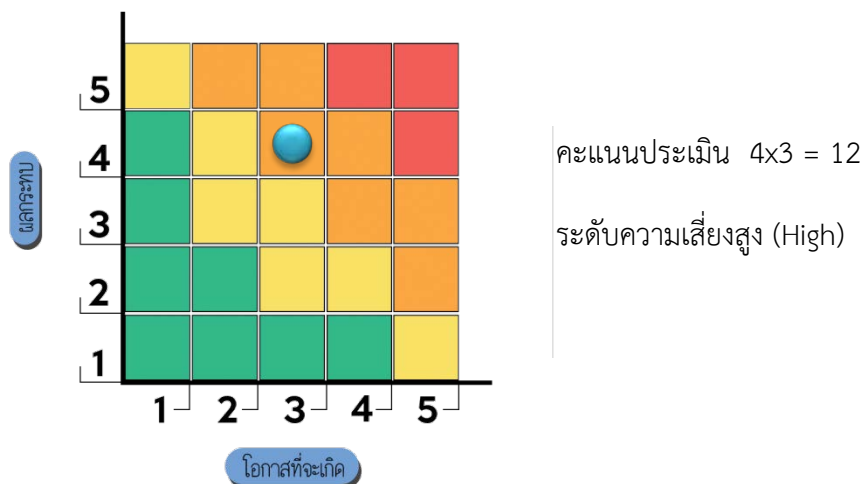
ภาพประกอบที่ 5-18 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการตรวจสอบและพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน และการจัดสรรทรัพยากร (อุปกรณ์ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน) ด้านการเรียนการสอนล่าช้าและไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

B3 ปัจจัยด้านอินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ

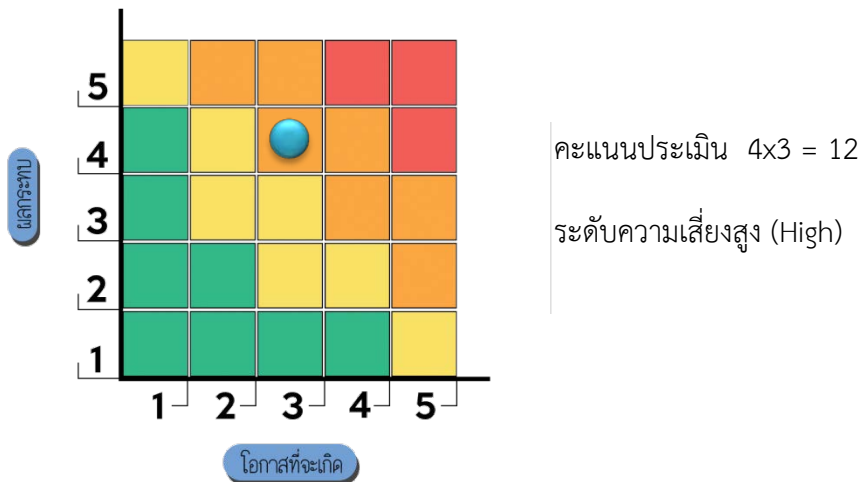
ภาพประกอบที่ 5-19 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านอินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ

B4 ปัจจัยด้านขาดความร่วมมือกันในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

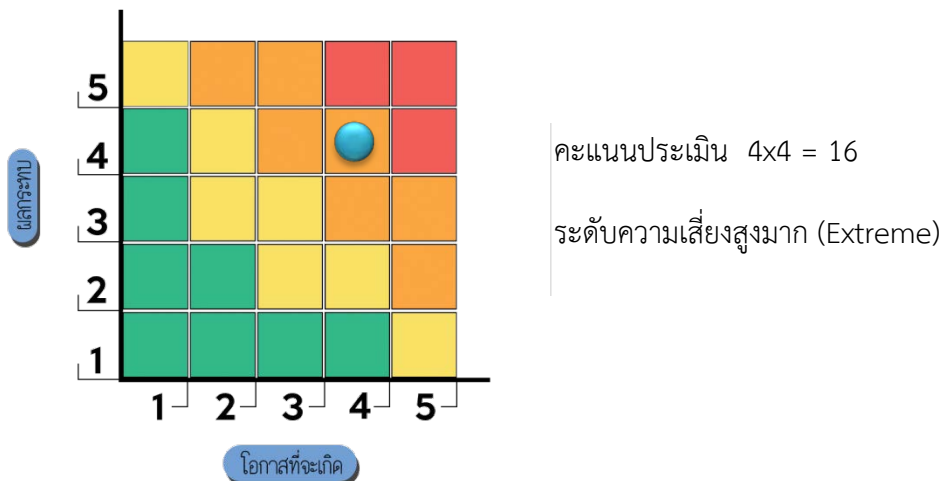
ภาพประกอบที่ 5-20 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดความร่วมมือกันในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

B5 ปัจจัยด้านทางคณะวิทยาการจัดการยังไม่มีมาตรฐานข้อสอบกลาง และการตรวจทานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับมคอ.

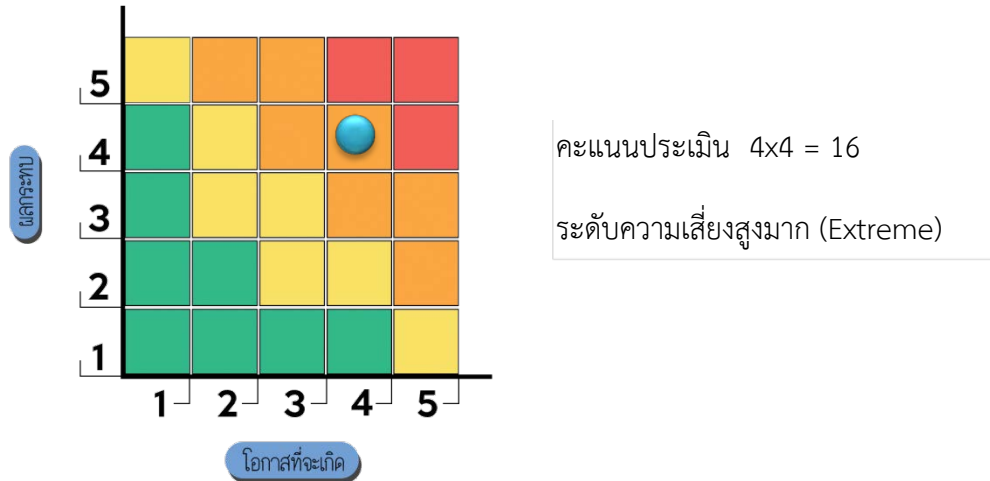
ภาพประกอบที่ 5-21 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านทางคณะวิทยาการจัดการยังไม่มีมาตรฐานข้อสอบกลาง และการตรวจทานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับ มคอ.

B6 ปัจจัยด้านนักศึกษาไม่ใส่ใจระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย

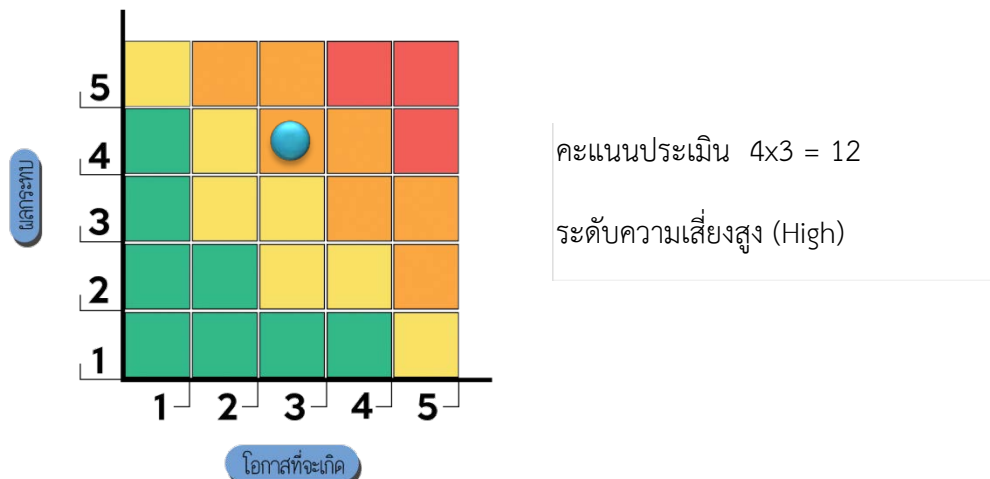
ภาพประกอบที่ 5-22 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านนักศึกษาไม่ใส่ใจระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย

B7 ปัจจัยด้านมีผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวนลดลง เนื่องจากการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน

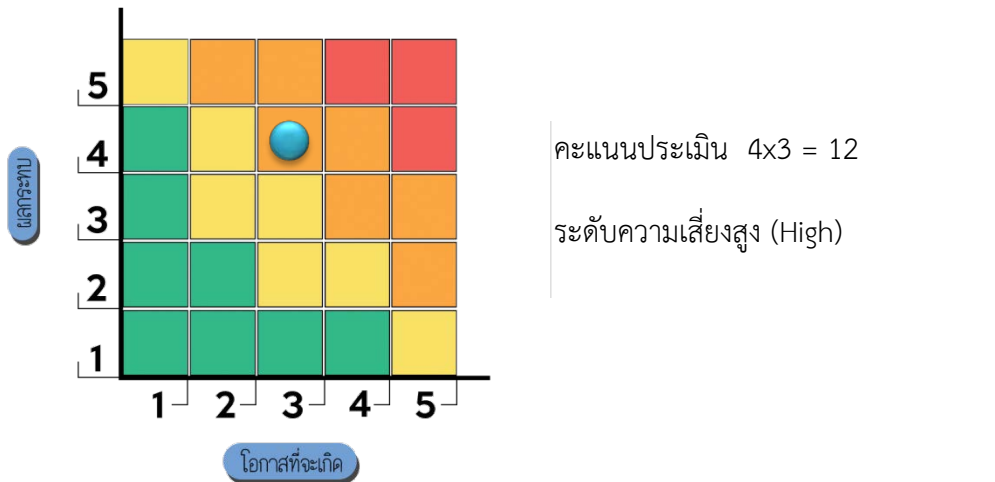
ภาพประกอบที่ 5-23 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านมีผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวนลดลง เนื่องจากการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน

B8 ปัจจัยด้านบางหลักสูตรของคณะฯ ยังไม่ผ่านมาตรฐานกรอบคุณวุฒิทางการศึกษาแห่งชาติ

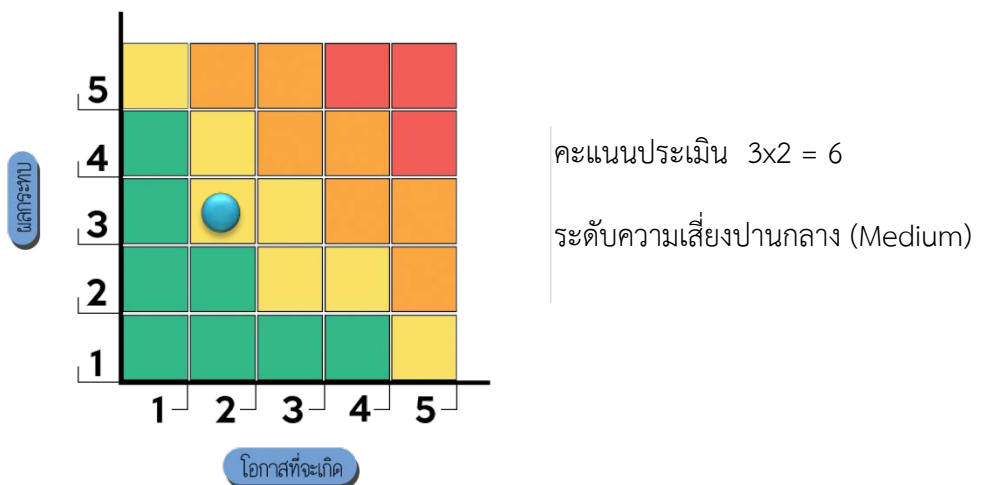
ภาพประกอบที่ 5-24 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านบางหลักสูตรของคณะฯ ยังไม่ผ่านมาตรฐานกรอบคุณวุฒิทางการศึกษาแห่งชาติ

B9 ปัจจัยด้านบางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center

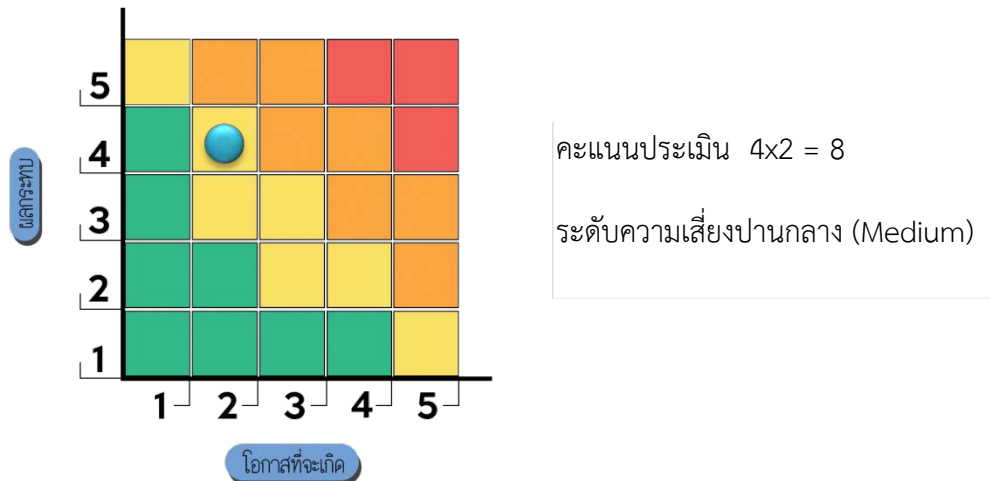
ภาพประกอบที่ 5-25 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านบางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center

B10 ปัจจัยด้านหลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อย

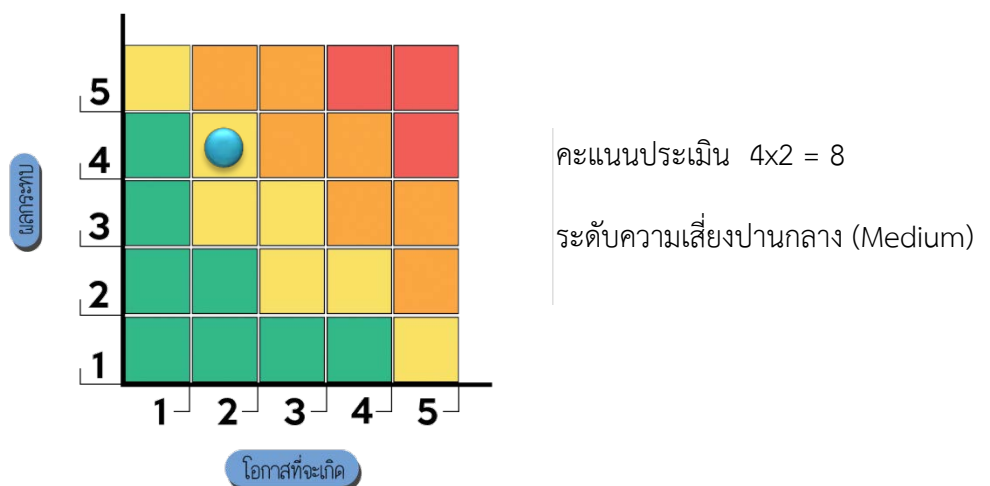
ภาพประกอบที่ 5-26 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านหลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อย

B11 ปัจจัยด้านบางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center

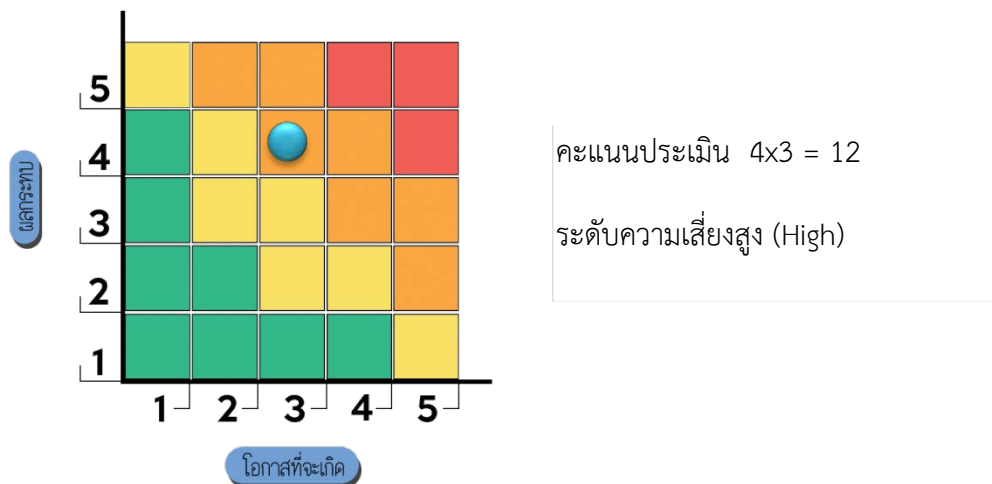
ภาพประกอบที่ 5-27 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านบางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center

B12 ปัจจัยด้านหลักสูตรยังไม่มีแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอื่น

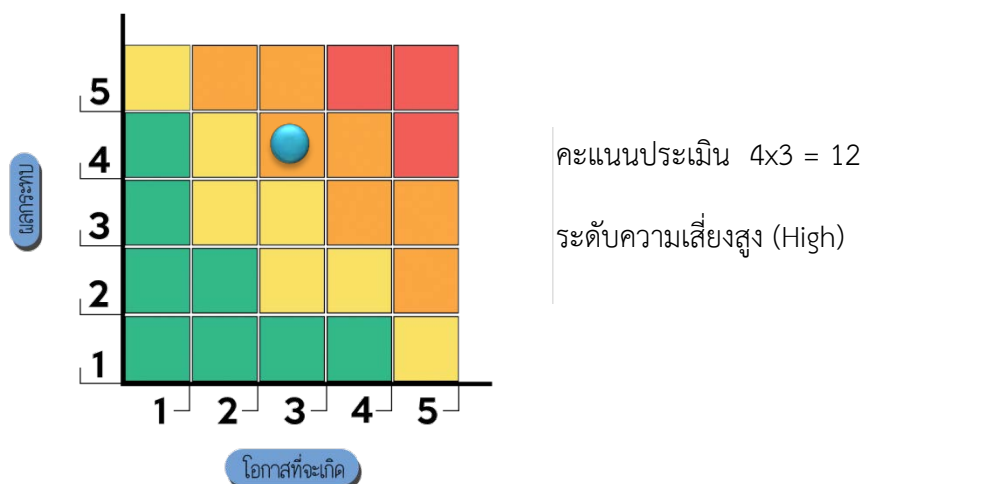
ภาพประกอบที่ 5-28 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านหลักสูตรยังไม่มีแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอื่น

B13 ปัจจัยด้านอาจารย์ที่จบมาไม่ตรงกับรายวิชาที่ขาดแคลน ทำให้ในบางวิชาจำนวนอาจารย์มีน้อยเกินไป ทำให้ต้องจ้างอาจารย์พิเศษ

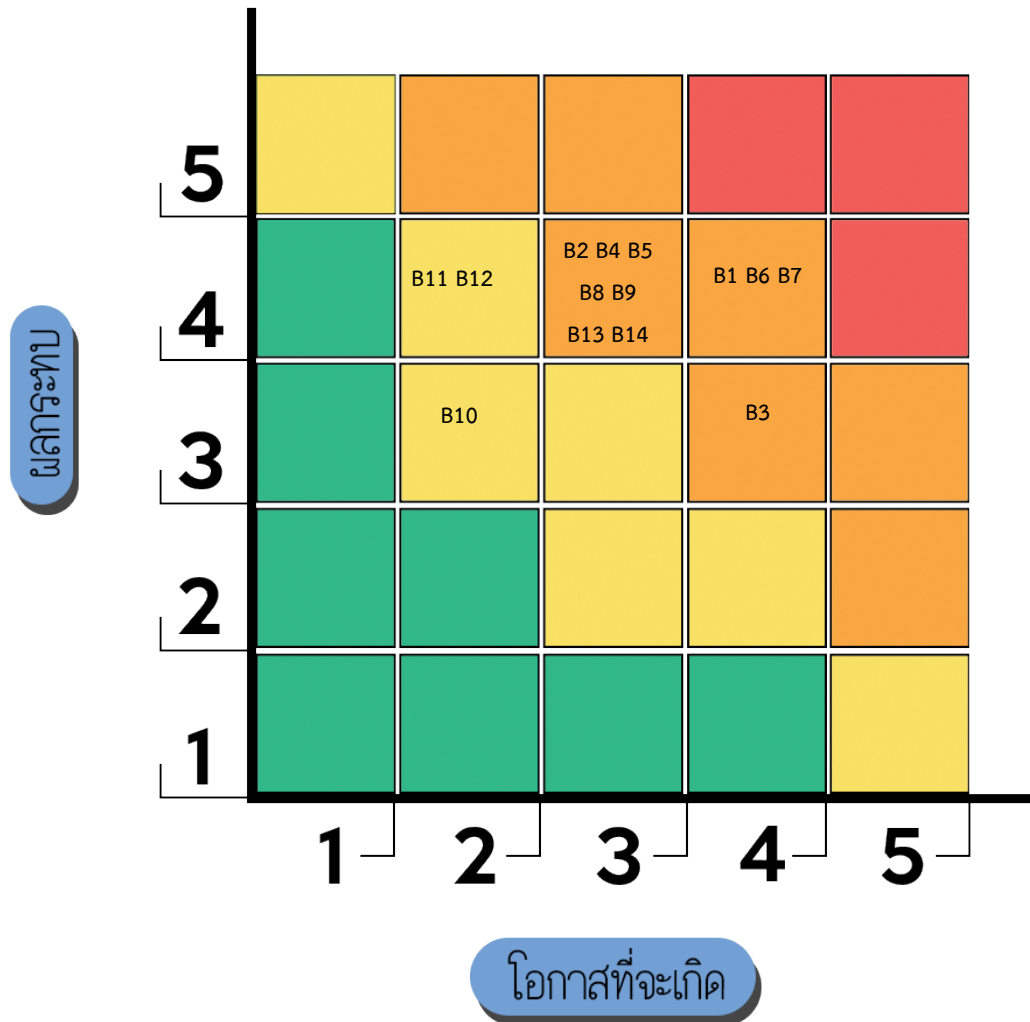
ภาพประกอบที่ 5-29 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์ที่จบมาไม่ตรงกับรายวิชา
ที่ขาดแคลน ทำให้ในบางวิชาจำนวนอาจารย์มีน้อยเกินไป ทำให้ต้องจ้างอาจารย์พิเศษ

B14 ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนการสอนยังเป็นรูปแบบเก่าๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักศึกษาได้

ภาพประกอบที่ 5-30 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนการสอน
ยังเป็นรูปแบบเก่าๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักศึกษาได้

เมื่อนำค่าระดับความเสี่ยงของปัจจัยทุกด้านการเรียนการสอนมาลงพิกัดจะได้ภาพรวมของค่าระดับความเสี่ยง ได้ตามภาพประกอบที่ 5-31

ภาพประกอบที่ 5-31 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงทุกปัจจัยของด้านการเรียนการสอน

การประเมินความเสี่ยงด้านการเรียนการสอน

B1 ปัจจัยด้านหลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอน สำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อย

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-17 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านหลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอน สำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อย

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดให้มีการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์

เพิ่มขึ้น

B2 ปัจจัยด้านสัดส่วนระหว่างอาจารย์และนักศึกษายังไม่เพียงพอ ทำให้อาจารย์ดูแลนักศึกษาไม่ทั่วถึง

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-18 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านสัดส่วนระหว่างอาจารย์และนักศึกษายังไม่เพียงพอ ทำให้อาจารย์ดูแลนักศึกษาไม่ทั่วถึง

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- รับอาจารย์ประจำเพิ่มขึ้น และพัฒนาคณะฯ ให้มีจุดเด่นที่น่าสนใจ

เพื่อสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์อยากมาสอน

B3 ปัจจัยด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนยังไม่มี ความชัดเจนในตัวตนของศิลปากร

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-19 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนยังไม่มี ความชัดเจนในตัวตนของศิลปากร

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น
 - ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสาขาวิชา

B4 ปัจจัยด้านมหาลัยที่อยู่ในละแวกใกล้เคียงกันอาจเปิดสาขาเหมือนกัน เช่น สาขาธุรกิจภาษาอังกฤษ และสาขาการโรงแรมการท่องเที่ยว ทำให้ผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวนลดลง เนื่องจากการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-20 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านมหาลัยที่อยู่ในละแวกใกล้เคียงกันอาจเปิดสาขาเหมือนกัน เช่น สาขาธุรกิจภาษาอังกฤษ และสาขาการโรงแรมการท่องเที่ยว ทำให้ผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวนลดลง เนื่องจากการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น
 - จัดโครงการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน

B5 ปัจจัยด้านขาดความร่วมมือกันในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-21 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดความร่วมมือกันในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างสายงาน เช่น ประชุมระดมความคิดเห็น

B6 ปัจจัยด้านขาดการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-22 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- เพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นในทุกสาขาวิชา และจัดให้มีการเชิญชาวบ้านในชุมชนใกล้เคียงมาเป็นวิทยากรในการให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น

B7 ปัจจัยด้านการจัดวิชาสอนให้กับอาจารย์แต่ละคน มีความไม่เท่าเทียมกัน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-23 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านการจัดวิชาสอน
ให้กับอาจารย์แต่ละคน มีความไม่เท่าเทียมกัน

กิจกรรม ควบคุมที่มี อยู่	ระดับความ เพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- กำหนดเกณฑ์มาตรฐานให้ชัดเจนในการได้รับวิชาสอน

B8 ปัจจัยด้านนักศึกษาไม่ใส่ใจระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-24 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านนักศึกษาไม่ใส่ใจ
ระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย

กิจกรรม ควบคุมที่มี อยู่	ระดับความ เพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดกิจกรรมหรือโครงการประกวดนักศึกษาดีเด่น

B9 ปัจจัยด้านไม่มีการวางแผนในเรื่องของทรัพยากรด้านการเรียนการสอนหรือเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เช่น ระยะเวลาการใช้งาน การตรวจเช็คสภาพ และการซ่อมบำรุง เป็นต้น

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-25 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการวางแผนในเรื่องของทรัพยากรด้านการเรียนการสอนหรือเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เช่น ระยะเวลาการใช้งาน การตรวจเช็คสภาพ และการซ่อมบำรุง เป็นต้น

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- กำหนดกฎเกณฑ์การใช้งานของนักศึกษา วางแผนในด้านของระยะเวลาการใช้งาน และตรวจเช็คสภาพอยู่เสมอ

B10 ปัจจัยด้านอินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 6 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-26 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านอินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- พัฒนาและปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตภายในมหาวิทยาลัย

B11 ปัจจัยด้านบางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center

1) ค่าระดับความเสี่ยง 8 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-27 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านบางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบ

Student Center

B12 ปัจจัยด้านหลักสูตรยังไม่มี ความแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอื่น

1) ค่าระดับความเสี่ยง 8 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-28 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านหลักสูตรยังไม่มี ความแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอื่น

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- พัฒนาหลักสูตรให้โดดเด่นในด้านในด้านหนึ่งมากขึ้น เพื่อสร้าง

ความแตกต่าง

B13 ปัจจัยด้านอาจารย์ที่จบมาไม่ตรงกับรายวิชาที่ขาดแคลน ทำให้ในบางวิชาจำนวนอาจารย์มีน้อยเกินไป ทำให้ต้องจ้างอาจารย์พิเศษ

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-29 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์ที่จบมาไม่ตรงกับรายวิชาที่ขาดแคลน ทำให้ในบางวิชาจำนวนอาจารย์มีน้อยเกินไป ทำให้ต้องจ้างอาจารย์พิเศษ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- กำหนดเงื่อนไขในการให้ทุนเรียนกับอาจารย์ ให้เรียนในสาขาที่ขาดแคลน

B14 ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนการสอนยังเป็นรูปแบบเก่าๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักศึกษาได้

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-30 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนการสอนยังเป็นรูปแบบเก่าๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักศึกษาได้

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดให้อาจารย์ได้ออกไปดูงานด้านการเรียนการสอน เพื่อนำมาพัฒนาตนเอง

- ทำวิจัยศึกษาความต้องการรูปแบบการเรียนการสอนของนักศึกษา

ตารางที่ 5-31 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการเรียนการสอน

ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
B1 หลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอน สำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อย	S, O, C	หลักสูตรในการพัฒนาอบรมมีจำนวนน้อย ควรมีการส่งเสริมหลักสูตรในการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาจารย์อย่างสม่ำเสมอ	2	2	4	0.10	0.40
B2 สัดส่วนระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ยังไม่เพียงพอ ทำให้อาจารย์ดูแลนักศึกษาไม่ทั่วถึง	O,C	อาจารย์ไม่เพียงพอ ไม่สามารถดูแลนักศึกษาได้ทั่วถึง	3	2	6	0.05	0.30
B3 หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ยังไม่มีความชัดเจนในตัวตนของศิลปกร	O,C	หลักสูตรไม่มีความชัดเจน	2	2	4	0.10	0.40
B4 มหาลัยที่อยู่ในกระแสใกล้เคียงกัน อาจเปิดสาขาเหมือนกัน เช่น สาขาธุรกิจภาษาอังกฤษ และสาขาการโรงแรม การท่องเที่ยว ทำให้ผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการ จำนวนลดลง เนื่องจากการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน	F, S, C	ขาดการสร้างความแตกต่างของหลักสูตร	3	2	6	0.10	0.60
B5 ขาดความร่วมมือกัน ในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน	S,O,C	ไม่มีแนวทางการร่วมมือในการปฏิบัติงานส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน	2	2	4	0.10	0.40

ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
B6 ขาดการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น	S, C	นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น	1	1	1	0.05	0.05
B7 การจัดวิชาสอนให้กับอาจารย์แต่ละคน มีความไม่เท่าเทียมกัน แข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน	F, C	เนื่องจากการแข่งขันระดับมหาวิทยาลัยอุดมอื่นๆทำให้นักศึกษามีทางเลือกเพิ่มมากขึ้นทำให้จำนวนผู้ที่มาสมัครมีจำนวนลดลง	2	2	4	0.10	0.40
B8 นักศึกษาไม่ใส่ใจระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย	S, C	นักศึกษาไม่ใส่ใจในระเบียบข้อบังคับและไม่ปฏิบัติตามส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมได้	2	2	4	0.05	0.20
B9 ไม่มีมีการวางแผนในเรื่องของทรัพยากรด้านการเรียนการสอนหรือเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เช่น ระยะเวลาการใช้งาน การตรวจเช็คสภาพ และการซ่อมบำรุง เป็นต้น	S, O, C	ทรัพยากรด้านการเรียนการสอนหรือเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆไม่มีคุณภาพ	2	2	4	0.05	0.20
B10 อินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ	O, S	ไม่มีประสิทธิภาพในการใช้งานอินเทอร์เน็ต	2	2	4	0.05	0.20
B11 บางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center	O, S	ไม่มีระบบการเรียนแบบ Student Center	2	2	4	0.05	0.20
B12 หลักสูตรยังไม่มี ความแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอื่น	O, S	นักศึกษาอาจลดลงเนื่องจากไปเรียนในมหาวิทยาลัยที่สะดวกกว่า	2	2	4	0.05	0.20

ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
B13 อาจารย์ที่จบมาไม่ตรงกับรายวิชาที่ขาดแคลน ทำให้ในบางวิชาจำนวนอาจารย์มีน้อยเกินไป ทำให้ต้องจ้างอาจารย์พิเศษ	O, S, C	เสี่ยงประมาณในการจ้างอาจารย์มากขึ้น	2	2	4	0.05	0.20
B14 รูปแบบการเรียนการสอนยังเป็นรูปแบบเก่าๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักศึกษาได้	O, S	นักศึกษาไม่มีความสนใจในการเรียน	2	1	2	0.10	0.20
รวม						1.00	3.95

- จากตารางที่ 5-31 หลังจากที่มีการจัดการด้านความเสี่ยงในคณะฯ พบว่า
- B1 การเขียนหนังสือ/ตำราของรายวิชาต่างๆ ในคณะยังมีจำนวนน้อยคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- B2 ขาดการตรวจสอบและพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน (อุปกรณ์ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน) และการจัดสรรทรัพยากรด้านการเรียนการสอนล่าช้าและไม่เพียงพอต่อการใช้งานคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 6
- B3 อินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- B4 ขาดความร่วมมือกันในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงานคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 6
- B5 ทางคณะวิทยาการจัดการยังไม่มีมาตรฐานข้อสอบกลาง และการตรวจทานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับ มคอ.คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- B6 นักศึกษาไม่ใส่ใจระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย คะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 1
- B7 มีผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวนลดลง เนื่องจากมีการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชนคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4

- B8 บางหลักสูตรของคณะฯ ยังไม่ผ่านมาตรฐานกรอบคุณวุฒิทางการศึกษาแห่งชาติคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- B9 บางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center คะแนนอยู่ในระดับ12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- B10 หลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อยคะแนนอยู่ในระดับ 6 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- B11 บางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center คะแนนอยู่ในระดับ 8 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- B12 หลักสูตรยังไม่มีแตกต่างกับมหาวิทยาลัย คะแนนอยู่ในระดับ 8 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- B13 อาจารย์ที่จบมาไม่ตรงกับรายวิชาที่ขาดแคลน ทำให้ในบางวิชาจำนวนอาจารย์มีน้อยเกินไป ทำให้ต้องจ้างอาจารย์พิเศษ คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- B14 รูปแบบการเรียนการสอนยังเป็นรูปแบบเก่าๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักศึกษาได้ คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 2

ด้านการเรียนการสอน

ภาพประกอบที่ 5-32 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการเรียนการสอน
หลังจัดการความเสี่ยง

หลังจากได้มีการประเมินความเสี่ยงแล้วคณะผู้จัดทำได้นำผลคะแนนจากการประเมินความเสี่ยงมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของค่าระดับความเสี่ยง ดังนี้

สมมติฐาน

H_0 : ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการเรียนการสอนเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่ไม่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยง

H_1 : ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการเรียนการสอนเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง

ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังข้อมูลที่ปรากฏ ดังตารางที่ 5-32

ตารางที่ 5-32 ผล t - test Independent ของการเปลี่ยนแปลงค่าระดับความเสี่ยงก่อนและหลังการจัดการความเสี่ยงด้านการเรียนการสอน

กลุ่ม	N	$\bar{X}$.	SD	t	p - value	ยอมรับสมมติฐาน	การแปลความหมาย
ก่อนการจัดการความเสี่ยง	14	11.86	2.98	9.150**	.000	H_1	ค่าระดับความเสี่ยงเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง
หลังการจัดการความเสี่ยง	14	3.93	1.27				

**p < .01

จากตารางที่ 5-32 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานมีค่า p - value เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 สรุปได้ว่าการทดสอบยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 แสดงให้เห็นว่า ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการเรียนการสอนเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การประเมินความเสี่ยงด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตารางที่ 5-33 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

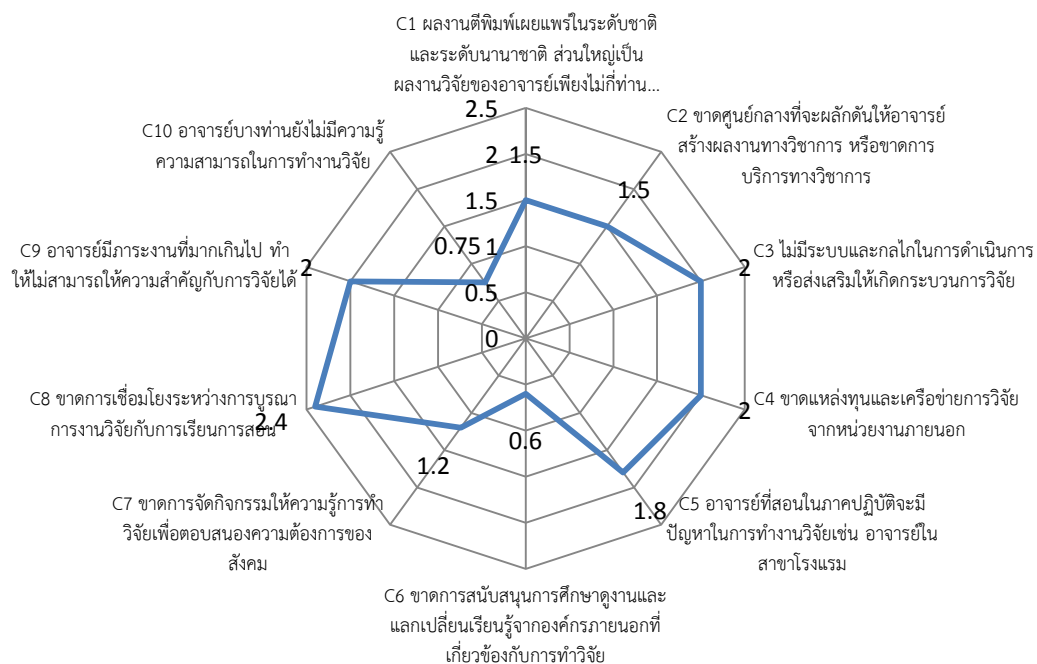
ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
C1 ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงาน	O,C	ผลงานระดับชาติของบุคลากรของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำและเป็นของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน	5	3	15	0.10	1.50
C2 ขาดศูนย์กลางที่จะผลักดันให้อาจารย์สร้างผลงานทางวิชาการ หรือขาดการบริการทางวิชาการ	S,O,C	ไม่มีการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้วิธีวิทยาการวิจัยของนักศึกษาและอาจารย์	5	3	15	0.10	1.50
C3 ไม่มีระบบและกลไกในการดำเนินการหรือส่งเสริมให้เกิดกระบวนการวิจัย	S,O,C	ผลงานตีพิมพ์ของอาจารย์มีจำนวนน้อย	5	4	20	0.10	2.00
C4 ขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก	S,O,F	ไม่ได้รับการสนับสนุนแหล่งทุนในการทำวิจัยจากหน่วยงานภายนอก	4	3	12	0.10	2.00
C5 อาจารย์ที่สอนในภาคปฏิบัติจะมีปัญหาในการทำงานวิจัยเช่น อาจารย์ในสาขาโรงแรม	O,C	อาจารย์อาจารย์ที่สอนในภาคปฏิบัติไม่สามารถทำวิจัยได้	4	3	12	0.15	1.80
C6 ขาดการสนับสนุนการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	O,S,C	ไม่มีการสนับสนุนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	4	3	12	0.05	0.60

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
C7 ขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม	O,S,C	ไม่มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ในการทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการต่อสังคม	4	3	12	0.10	1.20
C8 ขาดการเชื่อมโยงระหว่างการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน	O,S,C	ไม่มีการเชื่อมโยงและการบูรณาการร่วมกันระหว่างการทำวิจัยและการเรียนการสอน	4	4	16	0.15	2.40
C9 อาจารย์มีภาระงานที่มากเกินไป ทำให้ไม่สามารถให้ความสำคัญกับการวิจัยได้	O,C,S	ผลงานวิจัยมีจำนวนน้อยลง	5	4	20	0.10	2.00
C10 อาจารย์บางท่านยังไม่มีความรู้ความสามารถในการทำงานวิจัย	O,S,C	เมื่อไม่มีความรู้ในการทำวิจัย ทำให้ไม่ให้ความสำคัญกับงานวิจัย	5	3	15	0.05	0.75
รวม						1.00	15.8

ตามตารางที่ 5-33 พบว่าด้านด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ ได้แก่ ไม่มีระบบและกลไกในการดำเนินการหรือส่งเสริมให้เกิดกระบวนการวิจัย (C3) อาจารย์มีภาระงานที่มากเกินไป ทำให้ไม่สามารถให้ความสำคัญกับการวิจัยได้ (C9) มีค่าระดับความเสี่ยง 20 อยู่ในระดับสูงมาก ในขณะที่การขาดการเชื่อมโยงระหว่างการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน (C8) มีค่าระดับความเสี่ยง 16 อยู่ในระดับสูงมาก ส่วนผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงาน (C1) ขาดศูนย์กลางที่จะผลักดันให้อาจารย์สร้างผลงานทางวิชาการ หรือขาดการบริการทางวิชาการ (C2) และอาจารย์บางท่านยังไม่มีความรู้ความสามารถในการทำงานวิจัย (C10) มีค่าระดับความเสี่ยง 15 อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้การขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก (C4) อาจารย์ที่สอนในภาคปฏิบัติจะมีปัญหาในการทำงานวิจัยเช่น อาจารย์ในสาขาโรงแรม (C5) ขาดการสนับสนุนการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย (C6) ขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม (C7) มีค่าระดับความเสี่ยง 12 อยู่ในระดับสูง โดยสามารถ

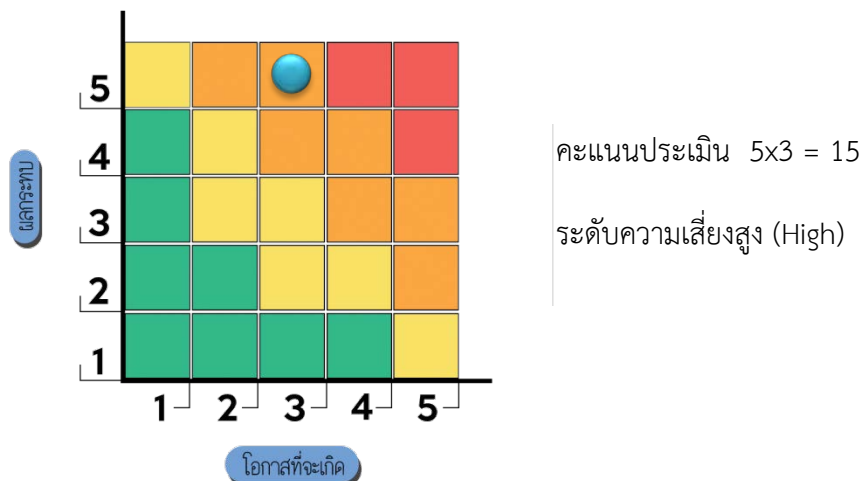
แสดงค่าระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) จำแนกตามปัจจัยความเสี่ยงข้างต้น
 ดังภาพประกอบที่ 5-33

ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

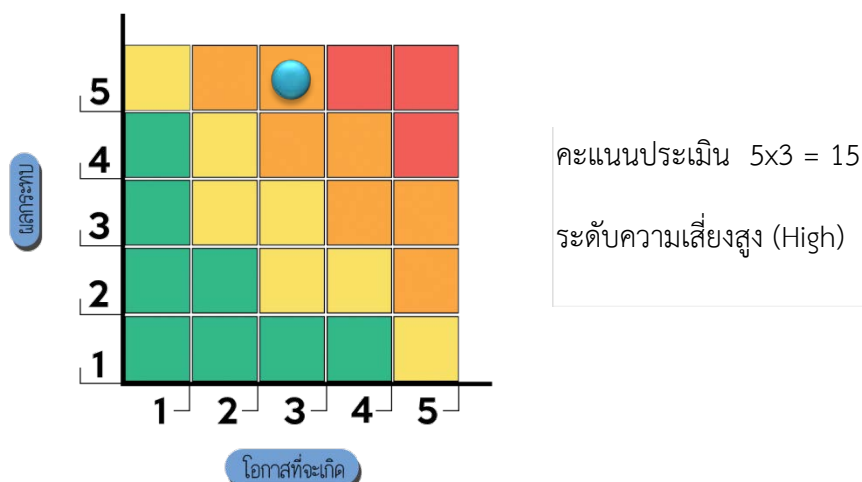
ภาพประกอบที่ 5-33 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

C1 ปัจจัยด้านนักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ยังไม่มีความเข้าใจในการเขียนบทความวิจัยและการส่งผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ

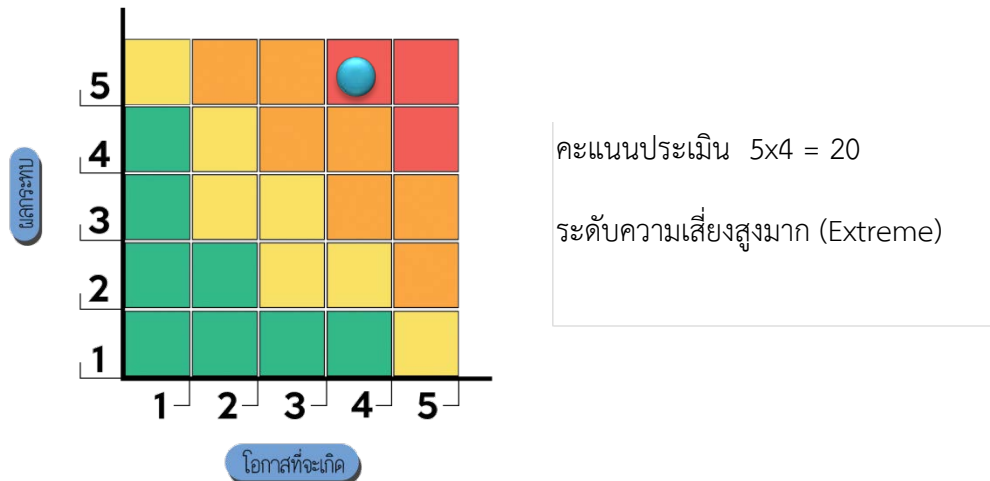
ภาพประกอบที่ 5-34 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านนักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ยังไม่มีความเข้าใจในการเขียนบทความวิจัยและการส่งผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ

C2 ปัจจัยด้านขาดการสนับสนุนการศึกษาทุนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

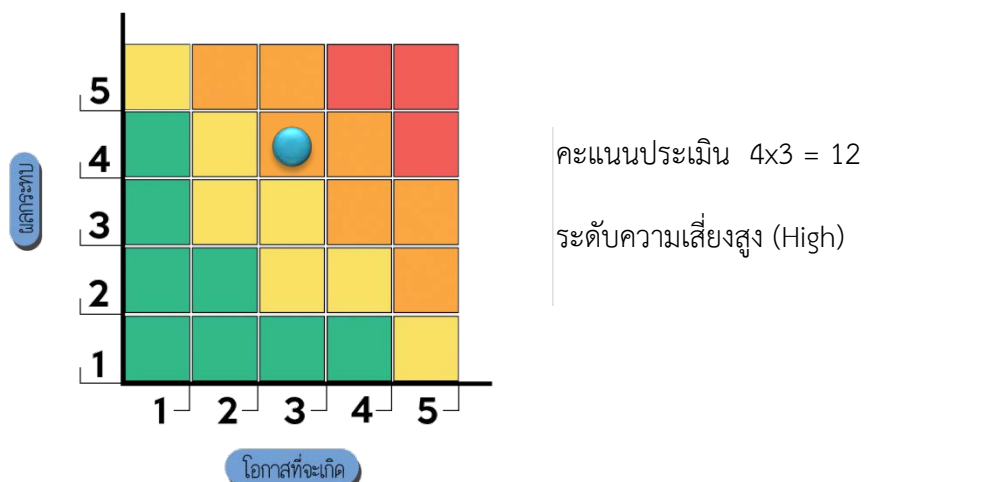
ภาพประกอบที่ 5-35 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการสนับสนุนการศึกษาทุนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

C3 ปัจจัยด้านขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

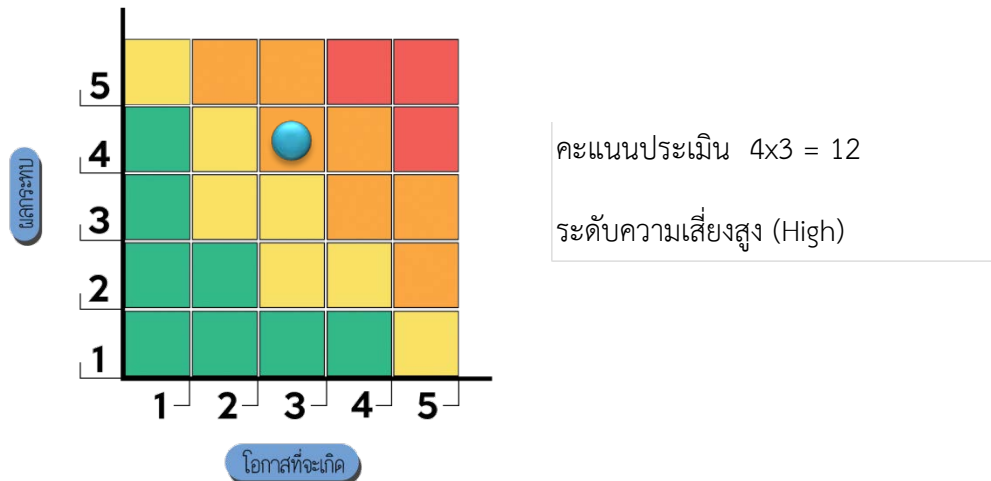
ภาพประกอบที่ 5-36 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

C4 ปัจจัยด้านขาดการพัฒนารูปแบบและวิธีวิทยาการวิจัยของนักศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

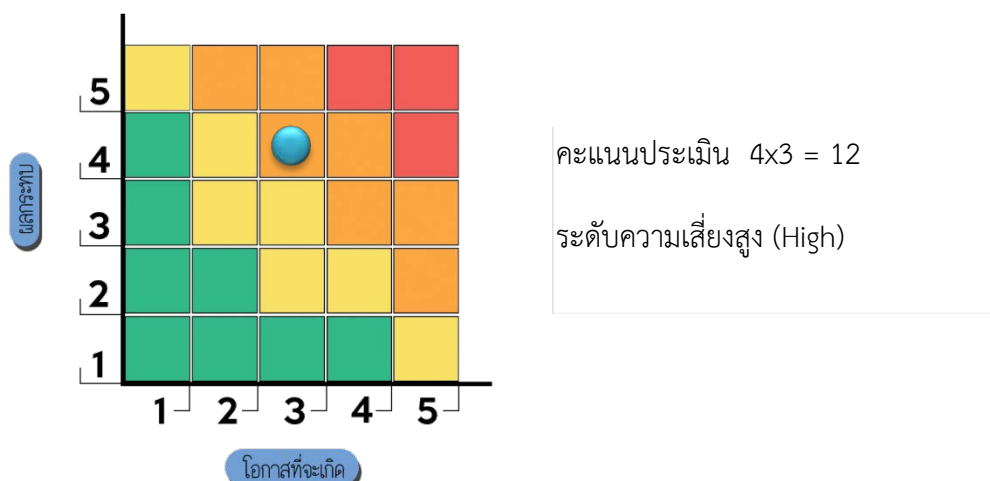
ภาพประกอบที่ 5-37 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการพัฒนารูปแบบและวิธีวิทยาการวิจัยของนักศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

C5 ปัจจัยด้านผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงาน

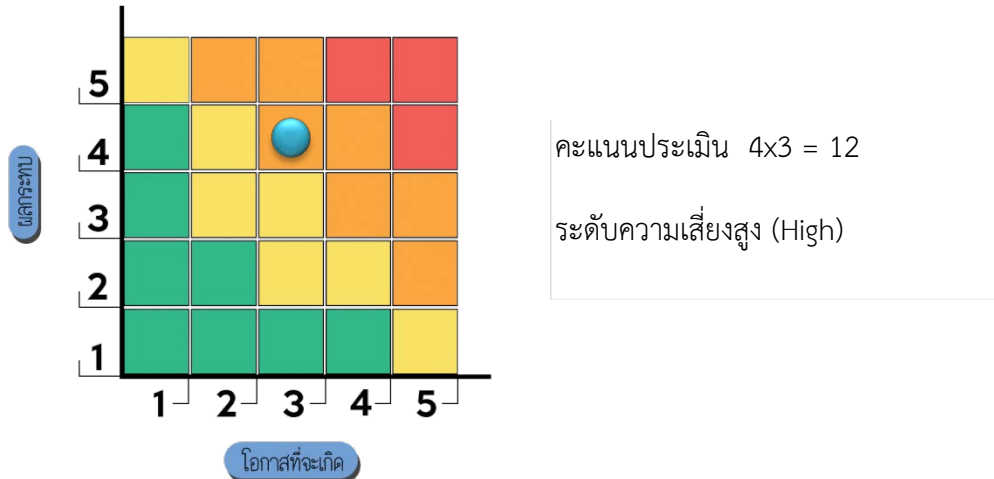
ภาพประกอบที่ 5-38 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงาน

C6 ปัจจัยด้านผู้รับทุนวิจัยไม่สามารถทำวิจัยให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีอัตราส่วนการค้างส่งงานวิจัยหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ อยู่ในสัดส่วนที่สูง

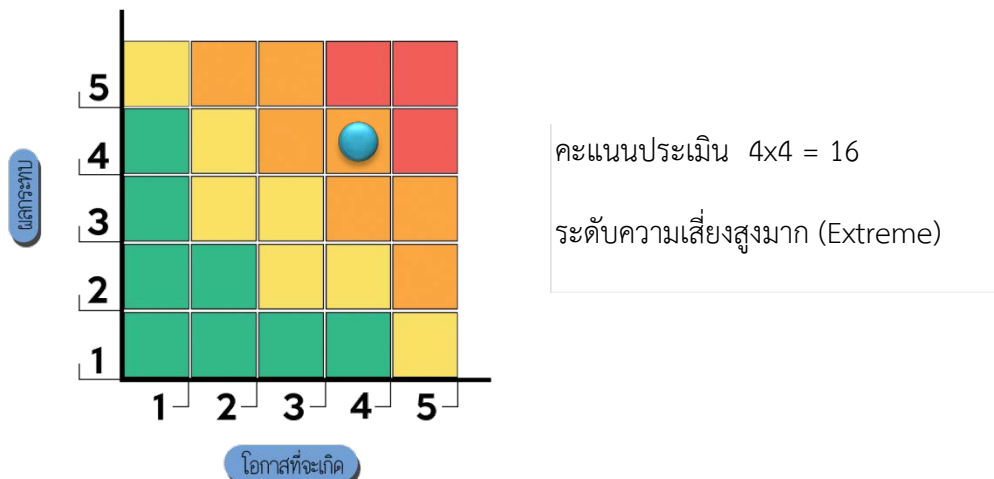
ภาพประกอบที่ 5-39 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านผู้รับทุนวิจัยไม่สามารถทำวิจัยให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีอัตราส่วนการค้างส่งงานวิจัยหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ อยู่ในสัดส่วนที่สูง

C7 ปัจจัยด้านผลงานตีพิมพ์ฯ เผยแพร่บทความวิจัยของอาจารย์ ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน

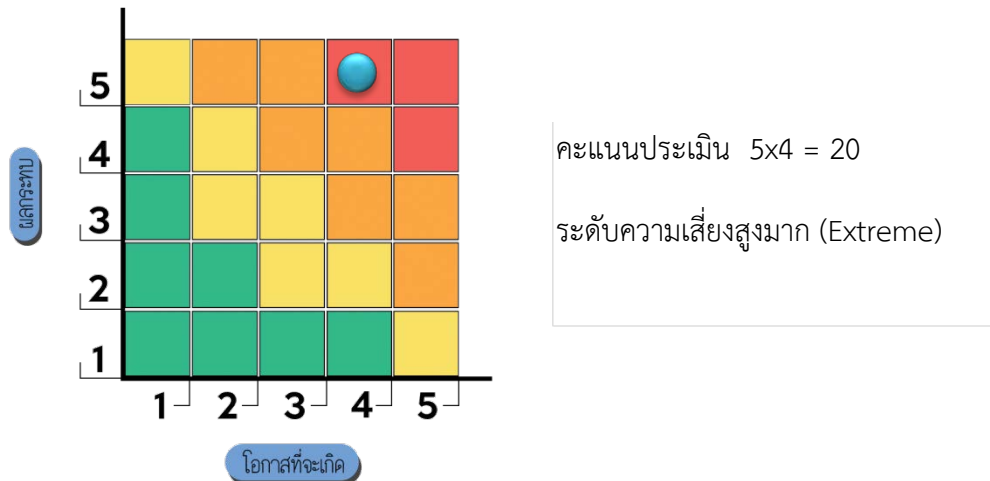
ภาพประกอบที่ 5-40 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านผลงานตีพิมพ์ฯ เผยแพร่บทความวิจัยของอาจารย์ ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน

C8 ปัจจัยด้านขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก

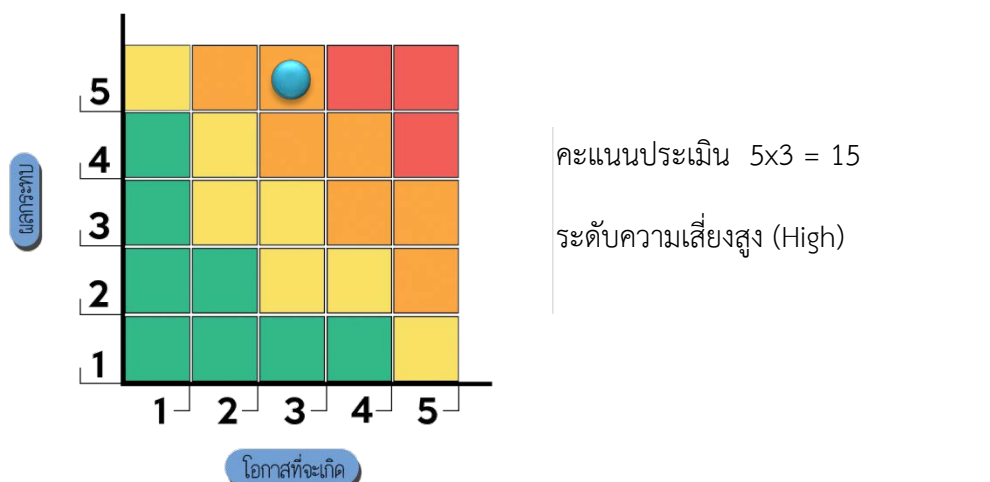
ภาพประกอบที่ 5-41 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก

C9 ปัจจัยด้านในบางสาขาอาจารย์และนักศึกษามีงานวิจัยจำนวนค่อนข้างน้อย และยังขาดการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ

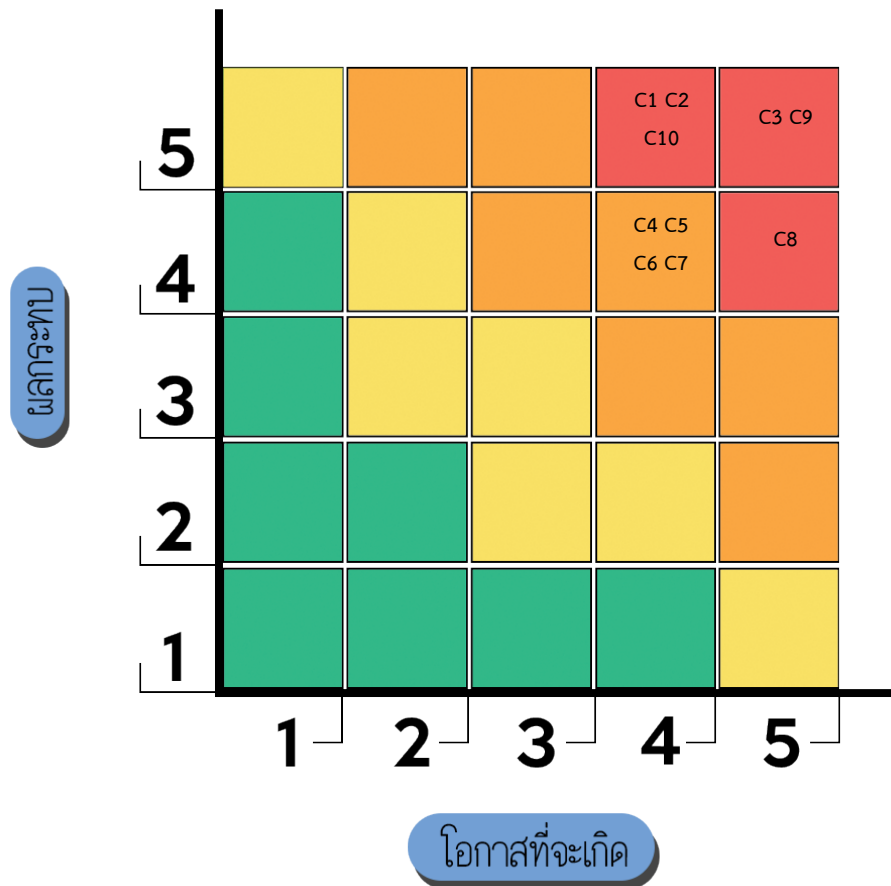
ภาพประกอบที่ 5-42 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านในบางสาขาอาจารย์และนักศึกษามีงานวิจัยจำนวนค่อนข้างน้อย และยังขาดการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ

C10 ปัจจัยด้านขาดการเชื่อมโยงระหว่างการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน

ภาพประกอบที่ 5-43 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการเชื่อมโยงระหว่างการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน

เมื่อนำค่าระดับความเสี่ยงของปัจจัยทุกด้านในฝ่ายงานประกันคุณภาพมาลงพิกัดจะได้ภาพรวมของค่าระดับความเสี่ยง ได้ตามภาพประกอบที่ 5-44

ภาพประกอบที่ 5-44 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงทุกปัจจัยของด้านการวิจัย และงานสร้างสรรค์

การจัดการควบคุมความเสี่ยง

C1 ปัจจัยด้านผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงาน

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-34 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงาน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- สร้างแรงจูงใจสนับสนุนเงินรางวัลในการเผยแพร่ผลงาน

C2 ปัจจัยด้านขาดศูนย์กลางที่จะผลักดันให้อาจารย์สร้างผลงานทางวิชาการ หรือขาดการบริการทางวิชาการ

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-35 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดศูนย์กลางที่จะผลักดันให้อาจารย์สร้างผลงานทางวิชาการ หรือขาดการบริการทางวิชาการ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการทางวิชาการ ผลักดันให้อาจารย์สร้างผลงานทางวิชาการ

C3 ปัจจัยด้านไม่มีระบบและกลไกในการดำเนินการหรือส่งเสริมให้เกิดกระบวนการวิจัย

1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-36 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีระบบและกลไกในการดำเนินการหรือส่งเสริมให้เกิดกระบวนการวิจัย

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- กำหนด KPI เพื่อเป็นตัวกระตุ้นให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น

C4 ปัจจัยด้านขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-37 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ส่งเสริมการขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

จากภายนอก

C5 ปัจจัยด้านอาจารย์ที่สอนในภาคปฏิบัติจะมีปัญหาในการทำงานวิจัย เช่น อาจารย์ในสาขาโรงแรม

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-38 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์ที่สอนในภาคปฏิบัติจะมีปัญหาในการทำงานวิจัยเช่น อาจารย์ในสาขาโรงแรม

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ให้มีอาจารย์พี่เลี้ยง เพื่อเป็นที่ปรึกษาให้กับอาจารย์ที่มีปัญหาในการทำงานวิจัย

C6 ปัจจัยด้านขาดการสนับสนุนการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-39 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการสนับสนุนการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการสนับสนุนการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

C7 ปัจจัยด้านขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-40 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการวิจัยเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยของนักศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

C8 ปัจจัยด้านขาดการเชื่อมโยงระหว่างการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-41 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการเชื่อมโยงระหว่างการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- สนับสนุนให้นักศึกษาทำงานวิจัยร่วมกับอาจารย์ในชั้นเรียน

C9 ปัจจัยด้านอาจารย์มีภาระงานที่มากเกินไป ทำให้ไม่สามารถให้ความสำคัญกับการวิจัยได้

1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-42 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์มีภาระงานที่มากเกินไป ทำให้ไม่สามารถให้ความสำคัญกับการวิจัยได้

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- กระจายงานของอาจารย์แต่ละคน ให้เท่าเทียมกัน เพื่อเป็นลดภาระงานของอาจารย์บางคนที่มีมากเกินไป

C10 ปัจจัยด้านอาจารย์บางท่านยังไม่มีความรู้ความสามารถในการทำงานวิจัย

1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-43 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์บางท่านยังไม่มีความรู้ความสามารถในการทำงานวิจัย

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ให้มีอาจารย์พี่เลี้ยง เพื่อเป็นที่ปรึกษาให้กับอาจารย์ที่มีปัญหาในการทำงานวิจัย

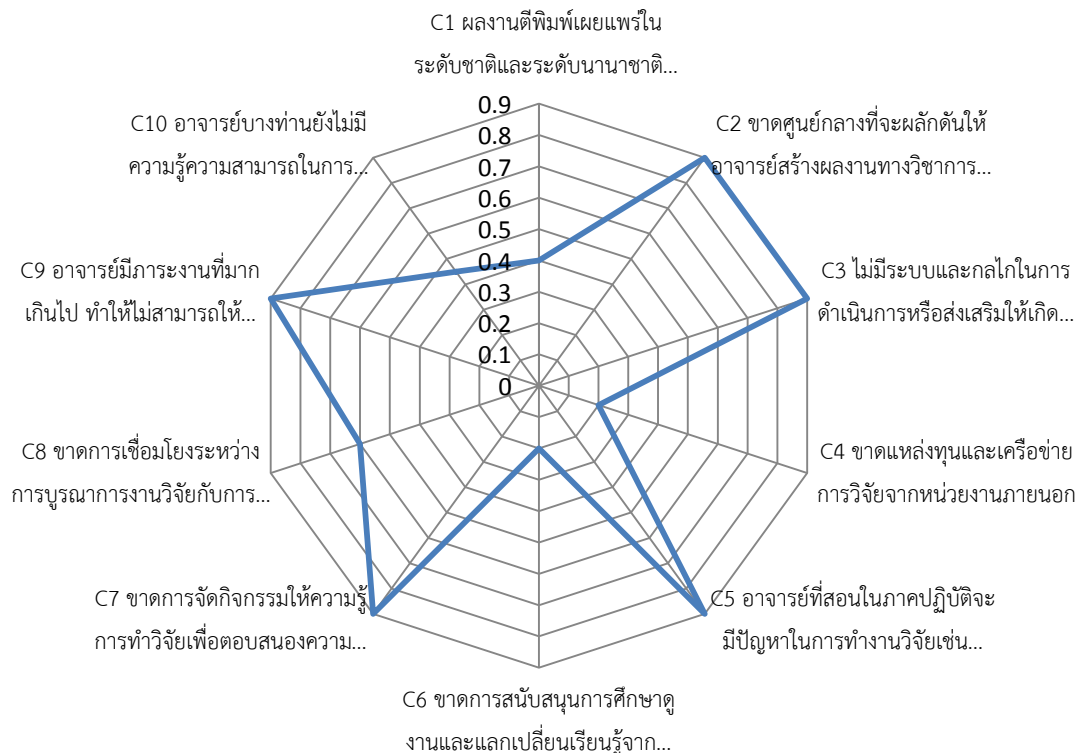
ตารางที่ 5-44 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
C1 ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงาน	O,C	ผลงานระดับชาติของบุคลากรของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำและเป็นของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน	2	2	4	0.10	0.40
C2 ขาดศูนย์กลางที่จะผลักดันให้อาจารย์สร้างผลงานทางวิชาการ หรือขาดการบริการทางวิชาการ	S,O,C	ไม่มีการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้วิทยากรวิจัยของนักศึกษาและอาจารย์	3	3	9	0.10	0.90
C3 ไม่มีระบบและกลไกในการดำเนินการหรือส่งเสริมให้เกิดกระบวนการวิจัย	S,O,C	ผลงานตีพิมพ์ของอาจารย์มีจำนวนน้อย	3	3	9	0.10	0.90
C4 ขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก	S,O,F	ไม่ได้รับการสนับสนุนแหล่งทุนในการทำวิจัยจากหน่วยงานภายนอก	2	2	2	0.10	0.20
C5 อาจารย์ที่สอนในภาคปฏิบัติจะมีปัญหาในการทำงานวิจัยเช่นอาจารย์ในสาขาโรงแรม	O,C	อาจารย์อาจารย์ที่สอนในภาคปฏิบัติไม่สามารถทำวิจัยได้	3	2	6	0.15	0.90

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
C6 ขาดการสนับสนุนการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	O,S,C	ไม่มีการสนับสนุนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	2	2	4	0.05	0.20
C7 ขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม	O,S,C	ไม่มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ในการทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม	3	3	9	0.10	0.90
C8 ขาดการเชื่อมโยงระหว่างการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน	O,S,C	ไม่มีการเชื่อมโยงและการบูรณาการร่วมกันระหว่างการทำวิจัยและการเรียนการสอน	2	2	4	0.15	0.60
C9 อาจารย์มีภาระงานที่มากเกินไป ทำให้ไม่สามารถให้ความสำคัญกับการวิจัยได้	O,C,S	ผลงานวิจัยมีจำนวนน้อยลง	3	3	9	0.10	0.90
C10 อาจารย์บางท่านยังไม่มีความรู้ความสามารถในการทำงานวิจัย	O,S,C	เมื่อไม่มีความรู้ในการทำวิจัย ทำให้ไม่ให้ความสำคัญกับงานวิจัย	3	3	9	0.05	0.45
รวม						1.00	6.35

- จากตารางที่ 5-44 หลังจาที่มีการจัดการด้านความเสี่ยงในคณะฯ พบว่า
- C1 นักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ยังไม่มีความเข้าใจในการเขียนบทความวิจัยและการส่งผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติคะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
 - C2 ขาดการสนับสนุนการศึกษาทุนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยคะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
 - C3 ขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมคะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
 - C4 ขาดการพัฒนารูปแบบและวิธีวิทยาการวิจัยของนักศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 2
 - C5 ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงานคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 6
 - C6 ผู้รับทุนวิจัยไม่สามารถทำวิจัยให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีอัตราส่วนการค้างส่งงานวิจัยหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ อยู่ในสัดส่วนที่สูงคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
 - C7 ผลงานตีพิมพ์ฯ เผยแพร่บทความวิจัยของอาจารย์ ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่านคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
 - C8 ขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอกคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
 - C9 ในบางสาขาคณาจารย์และนักศึกษามีงานวิจัยจำนวนค่อนข้างน้อย และยังขาดการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติคะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
 - C10 ขาดการเชื่อมโยงระหว่างการบริหารงานวิจัยกับการเรียนการสอนคะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9

ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 5-45 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์
หลังจัดการความเสี่ยง

หลังจากได้มีการประเมินความเสี่ยงแล้วคณะผู้จัดทำได้นำผลคะแนนจากการประเมินความเสี่ยงมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของค่าระดับความเสี่ยง ดังนี้

สมมติฐาน

H_0 : ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์เมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่ไม่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยง

H_1 : ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์เมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง

ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังข้อมูลที่ปรากฏ ดังตารางที่ 5-45

ตารางที่ 5-45 ผล t - test Independent ของการเปลี่ยนแปลงค่าระดับความเสี่ยงก่อนและหลังการจัดการความเสี่ยงด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

กลุ่ม	N	$\bar{X}$.	SD	t	p - value	ยอมรับสมมติฐาน	การแปลความหมาย
ก่อนการจัดการความเสี่ยง	10	14.90	3.11	6.35**	.000	H ₁	ค่าระดับความเสี่ยงเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง
หลังการจัดการความเสี่ยง	10	6.50	2.80				

**p < .01

จากตารางที่ 5-45 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานมีค่า p - value เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 สรุปได้ว่าการทดสอบยอมรับ H₁ ปฏิเสธ H₀ แสดงให้เห็นว่า ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการเรียนการสอนเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การประเมินความเสี่ยงด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น

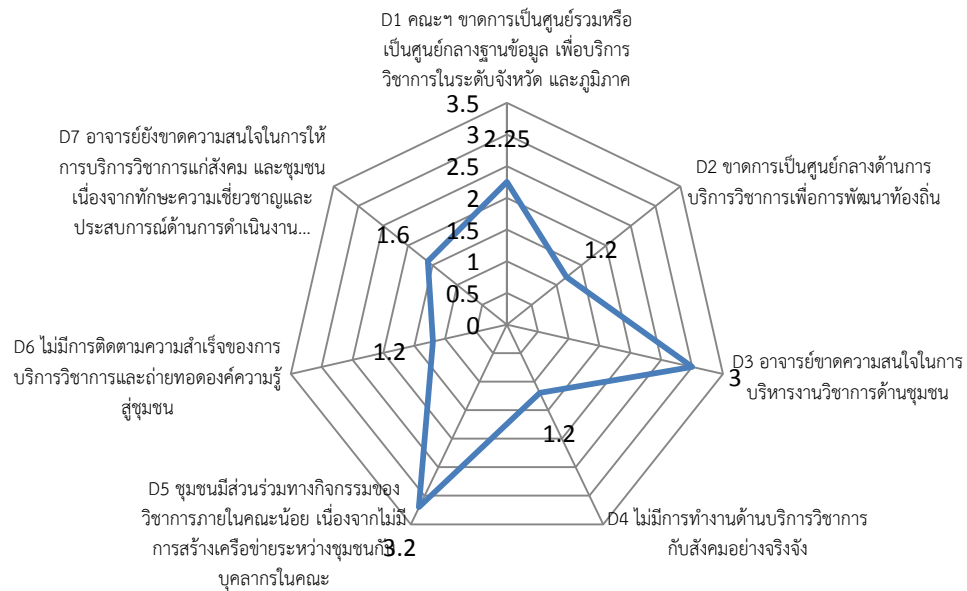
ตารางที่ 5-46 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
D1 คณะฯ ขาดการเป็นศูนย์กลางหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูลเพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค	O,C,S	ไม่มีความร่วมมือกับชุมชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ	5	3	15	0.15	2.25
D2 ขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	O,S,C	ขาดการเป็นผู้รวบรวมหรือเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาท้องถิ่น	4	3	12	0.10	1.2
D3 อาจารย์ขาดความสนใจในการบริหารงานวิชาการด้านชุมชน	O,C,S	ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดองค์ความรู้ของอาจารย์และชุมชนมีจำนวนน้อย	5	4	20	0.15	3
D4 ไม่มีการทำงานด้านบริการวิชาการกับสังคมอย่างจริงจัง	O,C,S	ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน	4	3	12	0.10	1.2
D5 ชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณเณน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ	O,S,C	ขาดเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาร่วมกันกับหน่วยงานของมหาวิทยาลัย	4	4	16	0.20	3.2
D6 ไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน	S,O,C	ไม่มีการติดตามผลของการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน	4	3	12	0.10	1.2

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
D7 อาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง	S,O,C	ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดองค์ความรู้ของอาจารย์และชุมชนมีจำนวนน้อย	4	4	16	0.10	1.60
รวม						1.00	13.7

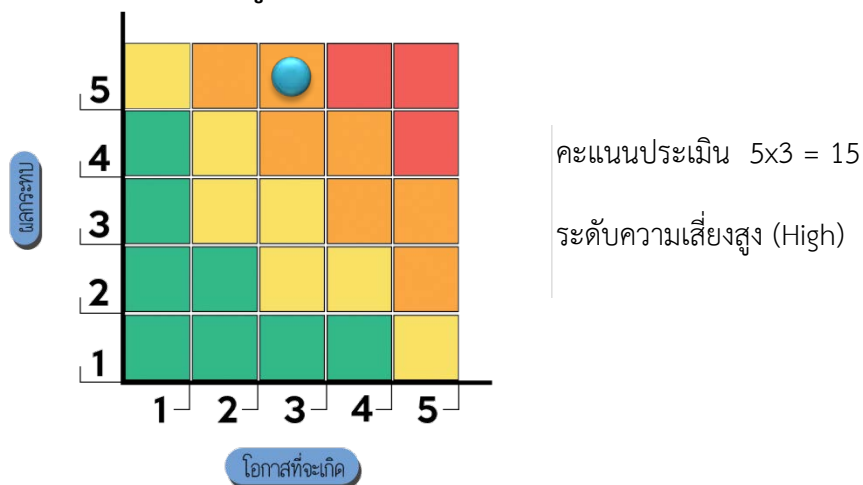
ตามตารางที่ 5-46 พบว่าด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่นที่ได้แก่ อาจารย์ขาดความสนใจในการบริหารงานวิชาการด้านชุมชน (D3) มีค่าระดับความเสี่ยง 20 อยู่ในระดับสูงมาก ในขณะที่ชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณะน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ (D5) อาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง (D7) มีค่าระดับความเสี่ยง 16 อยู่ในระดับสูงมาก นอกจากนี้ คณะฯ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค (D1) มีค่าความเสี่ยง 15 อยู่ในระดับสูง และขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (D2) ไม่มีการทำงานด้านบริการวิชาการกับสังคมอย่างจริงจัง (D4) ไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน (D6) มีค่าความเสี่ยง 12 อยู่ในระดับสูง โดยสามารถแสดงค่าระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) จำแนกตามปัจจัยความเสี่ยงข้างต้น ดังภาพประกอบที่ 5-46

ด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น

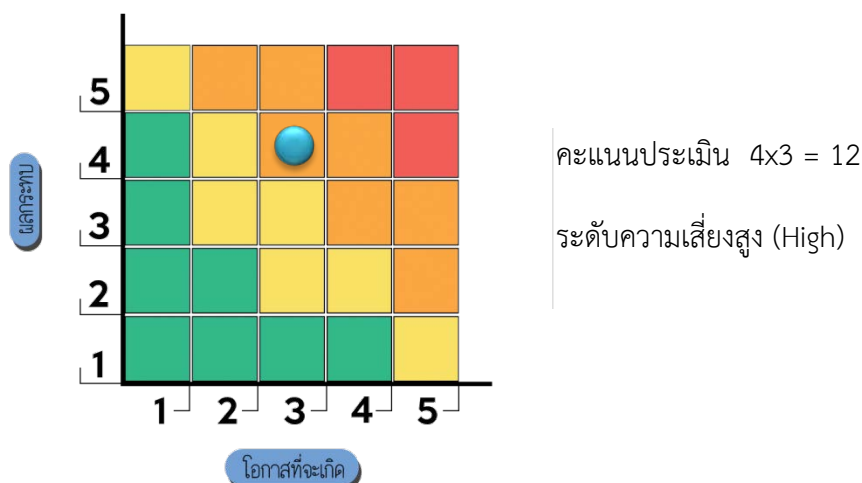
ภาพประกอบที่ 5-46 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น

D1 ปัจจัยด้านสาขาวิชาขาดการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และองค์กรต่างๆ ในระดับจังหวัด และระดับภูมิภาค

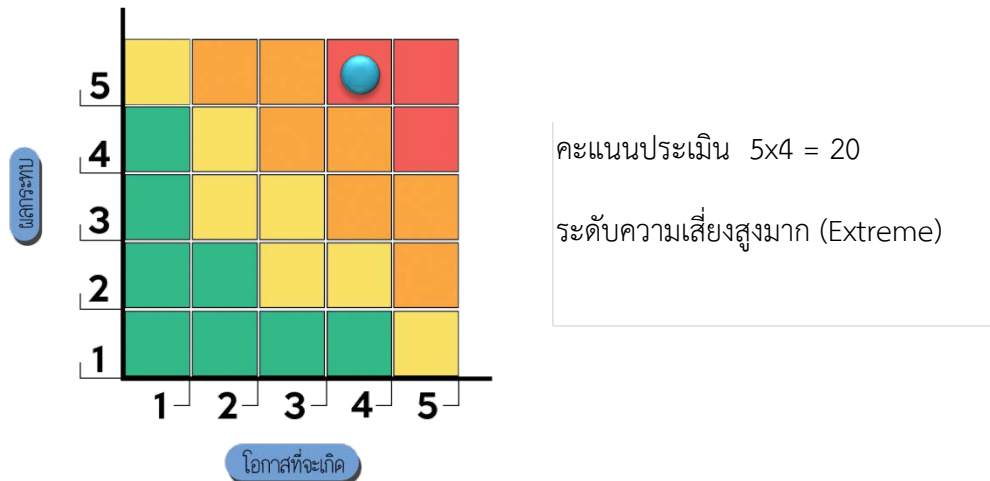
ภาพประกอบที่ 5-47 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านสาขาวิชาขาดการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และองค์กรต่างๆ ในระดับจังหวัด และระดับภูมิภาค

D2 ปัจจัยด้านชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณะน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ

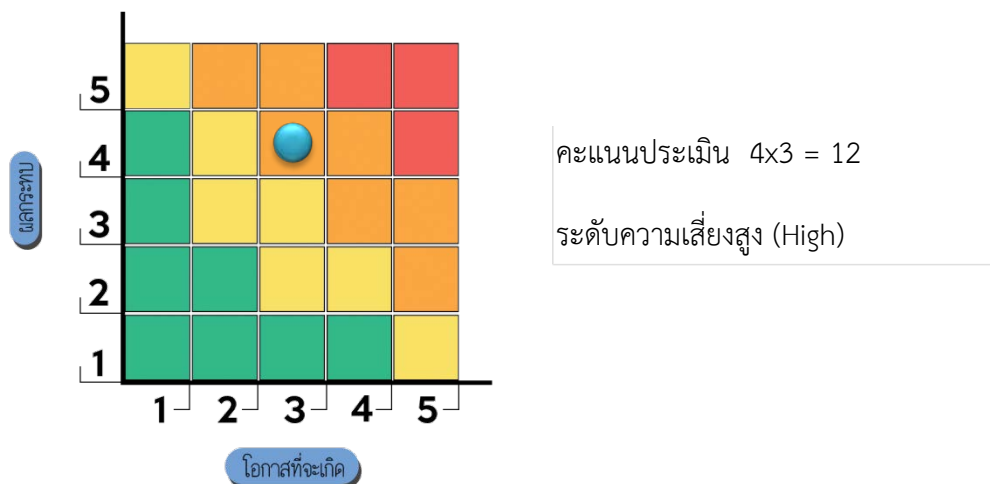
ภาพประกอบที่ 5-48 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณะน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ

D3 ปัจจัยด้านไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน

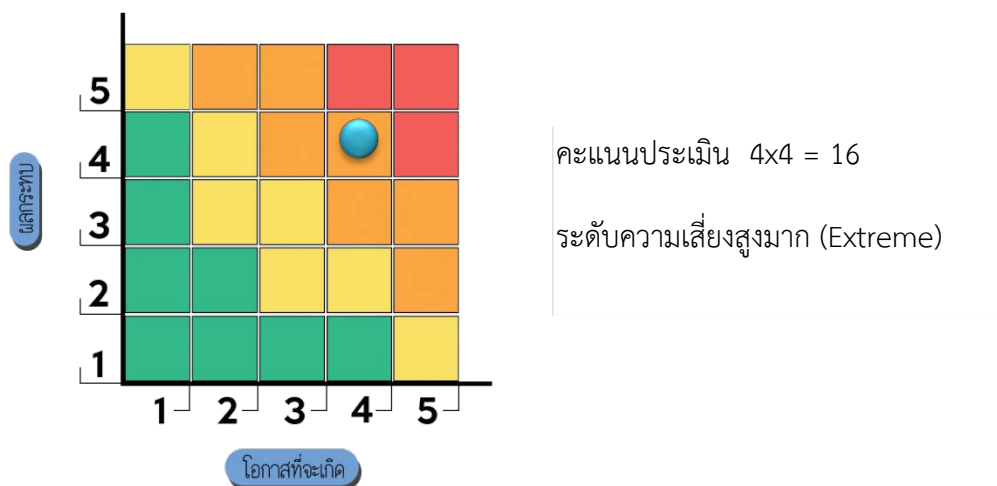
ภาพประกอบที่ 5-49 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน

D4 ปัจจัยด้านบางสาขาวิชาขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน

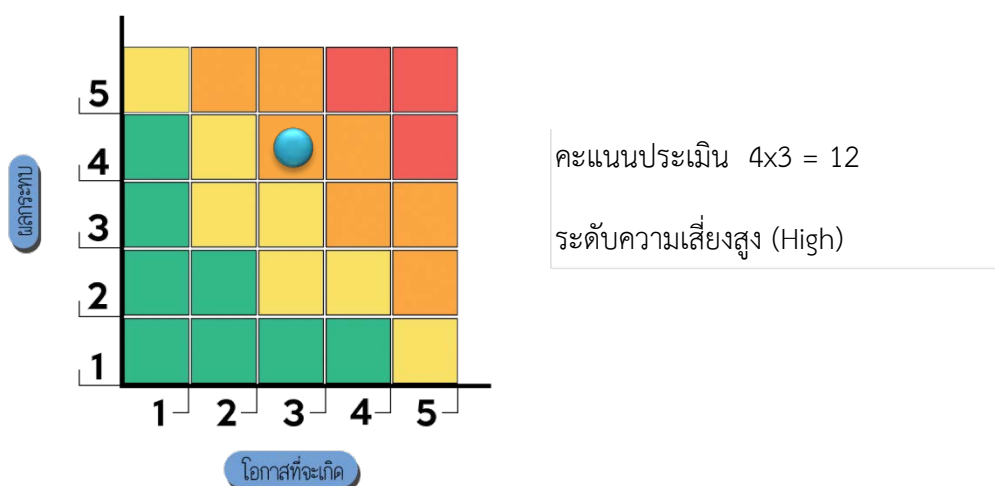
ภาพประกอบที่ 5-50 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านบางสาขาวิชาขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน

D5 ปัจจัยด้านอาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง

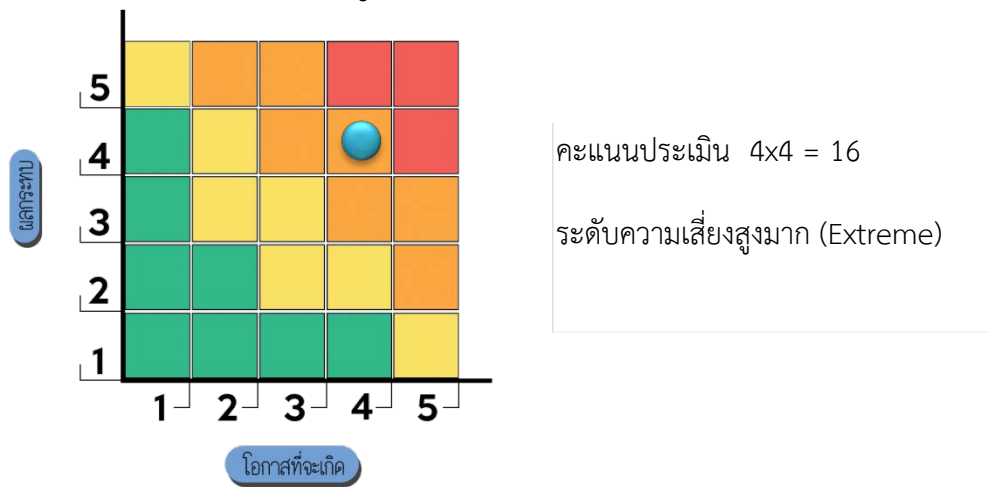
ภาพประกอบที่ 5-51 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง

D6 ปัจจัยด้านคณะฯ ขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ภาพประกอบที่ 5-52 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านคณะฯ ขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

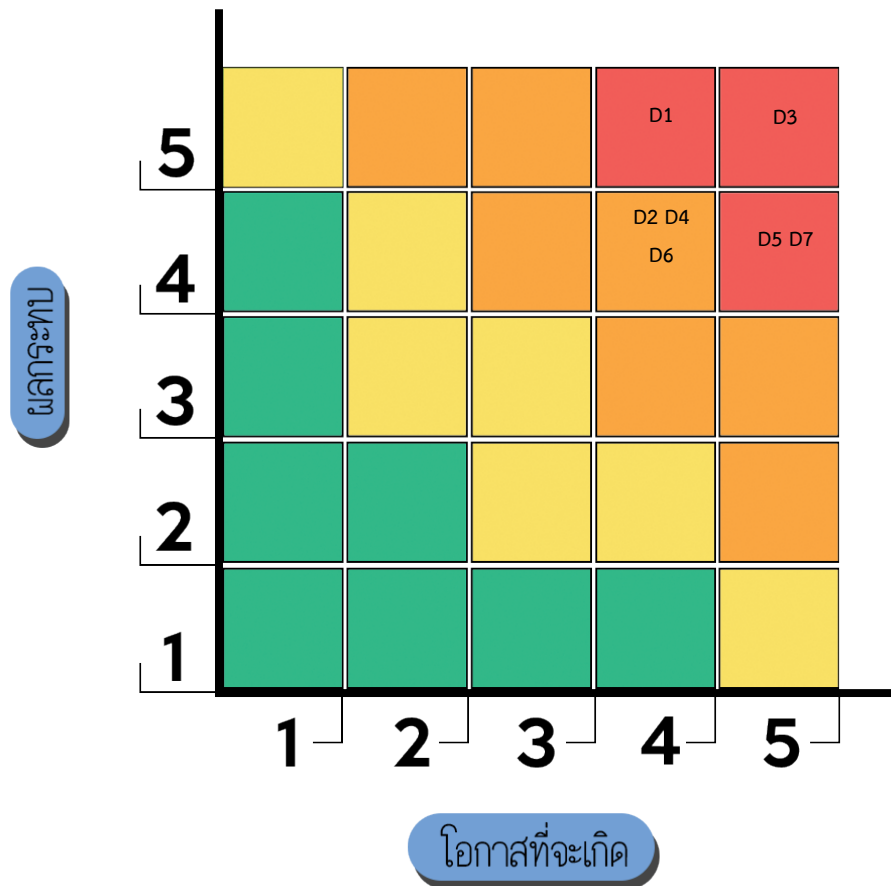
D7 ปัจจัยด้านคณะฯ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค

ภาพประกอบที่ 5-53 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านคณะฯ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค

RISK

เมื่อนำค่าระดับความเสี่ยงของปัจจัยทุกด้านในฝ่ายงานประกันคุณภาพมาลงพิกัดจะได้ภาพรวมของค่าระดับความเสี่ยง ได้ตามภาพประกอบที่ 5-54

ภาพประกอบที่ 5-54 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงทุกปัจจัยของ
ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

การจัดการควบคุมความเสี่ยง

D1 ปัจจัยด้านคณะฯ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค

1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-47 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านคณะฯ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งศูนย์หรือหน่วยงานบริการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ

D2 ปัจจัยด้านขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-48 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งศูนย์หรือหน่วยงานบริการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ

D3 ปัจจัยด้านอาจารย์ขาดความสนใจในการบริหารงานวิชาการด้านชุมชน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-49 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์ขาดความสนใจในการบริหารงานวิชาการด้านชุมชน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดฝึกอบรมพัฒนาทักษะด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชน

D4 ปัจจัยด้านไม่มีการทำงานด้านบริการวิชาการกับสังคมอย่างจริงจัง

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-50 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการทำงานด้านบริการวิชาการกับสังคมอย่างจริงจัง

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดทำนโยบาย และแผนดำเนินงานของการบริการทางวิชาการ รวมถึงกำหนดเป็น KPI เพื่อผลักดันให้อาจารย์ทำงานด้านบริการวิชาการกับสังคมอย่างจริงจัง

D5 ปัจจัยด้านชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณะน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-51 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณะน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- สร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ

D6 ปัจจัยด้านไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-52 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดเจ้าหน้าที่ติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน

D7 ปัจจัยด้านอาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-53 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดฝึกอบรมพัฒนาทักษะด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชน

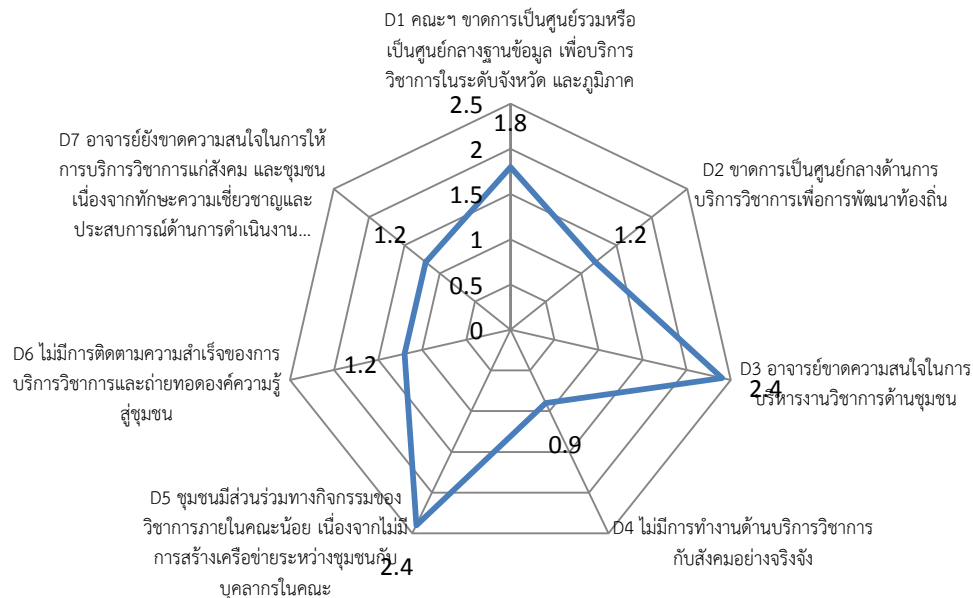
ตารางที่ 5-54 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
D1 คณะฯ ขาดการเป็นศูนย์กลางหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูลเพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค	O,C,S	ไม่มีความร่วมมือกับชุมชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ	4	3	12	0.15	1.80
D2 ขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	O,S,C	ขาดการเป็นผู้รวบรวมหรือเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาท้องถิ่น	4	3	12	0.10	1.20
D3 อาจารย์ขาดความสนใจในการบริหารงานวิชาการด้านชุมชน	O,C,S	ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดองค์ความรู้ของอาจารย์และชุมชนมีจำนวนน้อย	4	4	16	0.15	2.40
D4 ไม่มีการทำงานด้านบริการวิชาการกับสังคมอย่างจริงจัง	O,C,S	ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน	3	3	9	0.10	0.90
D5 ชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณะน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ	O,S,C	ขาดเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาร่วมกันกับหน่วยงานของมหาวิทยาลัย	4	3	12	0.20	2.40
D6 ไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน	S,O,C	ไม่มีการติดตามผลของการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน	4	3	12	0.10	1.20

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัวคัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
D7 อาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง	S,O,C	ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดองค์ความรู้ของอาจารย์และชุมชนมีจำนวนน้อย	4	3	12	0.10	1.20
รวม						1.00	11.1

- จากตารางที่ 5-54 หลังจากที่มีการจัดการด้านความเสี่ยงในคณะฯ พบว่า
- D1 สาขาวิชาขาดการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และองค์กรต่างๆ ในระดับจังหวัด และระดับภูมิภาคคะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
- D2 ชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณะน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
- D3 ไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนคะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 16
- D4 บางสาขาวิชาขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชนคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
- D5 อาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
- D6 คณะฯ ขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
- D7 คณะฯ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาคคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12

ด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น

ภาพประกอบที่ 5-55 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการบริการชุมชนและท้องถิ่น

หลังจัดการความเสี่ยงได้มีการประเมินความเสี่ยงแล้วคณะผู้จัดทำได้นำผลคะแนนจากการประเมินความเสี่ยงมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของค่าระดับความเสี่ยง ดังนี้

สมมติฐาน

H_0 :ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการบริการชุมชนและท้องถิ่นเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่ไม่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยง

H_1 :ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการบริการชุมชนและท้องถิ่นเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง

ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังข้อมูลที่ปรากฏ ดังตารางที่ 5-55

ตารางที่ 5-55 ผล t - test Independent ของการเปลี่ยนแปลงค่าระดับความเสี่ยงก่อนและหลังการจัดการความเสี่ยงด้านการบริการชุมชนและท้องถิ่น

กลุ่ม	N	$\bar{X}$.	SD	t	p - value	ยอมรับสมมติฐาน	การแปลความหมาย
ก่อนการจัดการความเสี่ยง	7	14.71	2.98	2.843*	.015	H ₁	ค่าระดับความเสี่ยงเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง
หลังการจัดการความเสี่ยง	7	11.14	1.46				

*p < .05

จากตารางที่ 5-55 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานมีค่า p - value เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่าการทดสอบยอมรับ H₁ ปฏิเสธ H₀ แสดงให้เห็นว่า ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการบริการชุมชนและท้องถิ่นเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การประเมินความเสี่ยงด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 5-56 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
E1 ขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ ทำ นุ บำ รุง ศิลปวัฒนธรรม	S,C,O	ขาดการพัฒนาบุคลากรในการสนับสนุนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5	4	20	0.10	2.00
E2 ยังไม่ให้ความสำคัญกับวันสำคัญทางศาสนาหรือวันสำคัญต่างๆ เท่าที่ควร เช่น วันสอ บ ต ร ง กั บ วันมาฆบูชา เป็นต้น	O,C	ไม่สามารถส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างแท้จริง	5	3	15	0.10	1.50
E3 ขาดการมีส่วนร่วมของอาจารย์รุ่นใหม่ในการพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในมุมมองใหม่ๆ ให้จูงใจคนรุ่นใหม่มากขึ้น	O,C	อาจารย์รุ่นใหม่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5	2	10	0.10	1.00
E4 ขาดการให้ความหมายของการทำ นุ บำ รุง ศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน	O,C	ไม่มีความชัดเจนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทำให้ไม่ทราบว่าจะทำอะไรจึงถูกต้อง	5	2	10	0.10	1.00
E5 ไม่มีการลงพื้นที่เพื่อศึกษาวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ทาง ด้าน ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	O,C	ไม่มีการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	5	3	15	0.10	1.50

ข้อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหา ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ ความเสี่ยง			ค่าถ่วง น้ำหนัก	คะแนนที่ ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ ความรุนแรง	ค่าระดับ ความเสี่ยง		
E6 ไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม	O,C	ไม่มีระบบสารสนเทศทางวัฒนธรรม	5	3	15	0.10	1.50
E7 ขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ	O,C	ไม่มีระบบเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติและนานาชาติ	5	4	20	0.10	2.00
E8 ไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	O,C	ไม่ได้นำความรู้ในการเรียนการสอนมาประยุกต์ใช้กับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	5	3	15	0.10	1.50
E9 คณะฯ และหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ พื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่ พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	O,C	คณะและหน่วยงานยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ และเผยแพร่พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ	5	3	15	0.10	1.50
E10 ภายในรายวิชาของคณะฯ ขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	O	ขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	5	3	15	0.10	1.50
รวม						1.00	15.0

ตามตารางที่ 5-56 พบว่าด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (E1) ขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ (E7) มีค่าระดับความเสี่ยง 20 อยู่ในระดับสูงมาก และ ยังไม่ให้ความสำคัญกับวันสำคัญทางศาสนา หรือวัน

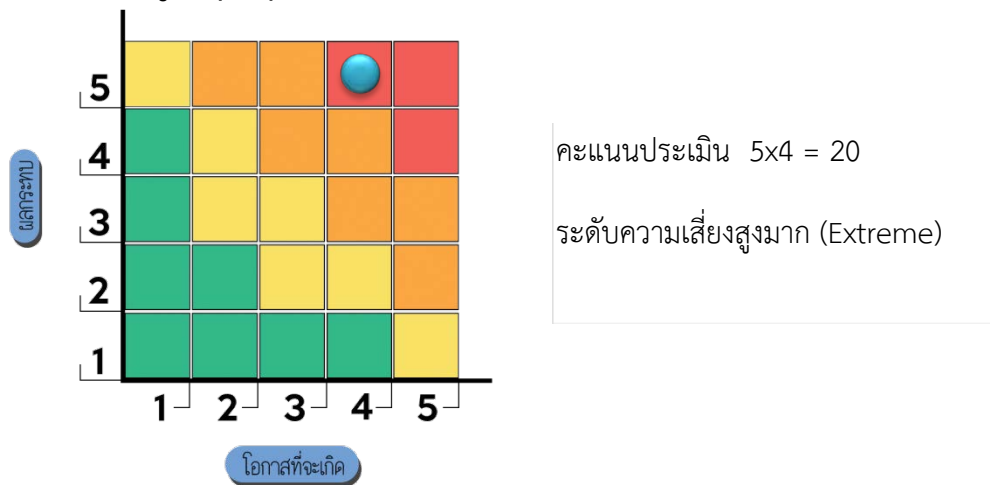
สำคัญต่างๆ เท่าที่ควร เช่น วันสอบตรงกับวันมาฆบูชา เป็นต้น (E2) ไม่มีการลงพื้นที่เพื่อศึกษาวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น (E5) ไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม (E6) ไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (E8) คณะฯ และหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน (E9) ภายในรายวิชาของคณะฯ ขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (E10) มีค่าความเสี่ยง 15 อยู่ในระดับสูง ในขณะที่ขาดการมีส่วนร่วมของอาจารย์รุ่นใหม่ ในการพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในมุมมองใหม่ๆ ให้จุดใจคนรุ่นใหม่มากขึ้น (E3) ขาดการให้ความหมายของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน (E4) มีค่าความเสี่ยง 10 อยู่ในระดับสูง โดยสามารถแสดงค่าระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) จำแนกตามปัจจัยความเสี่ยงข้างต้น ดังภาพประกอบที่ 5-56

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

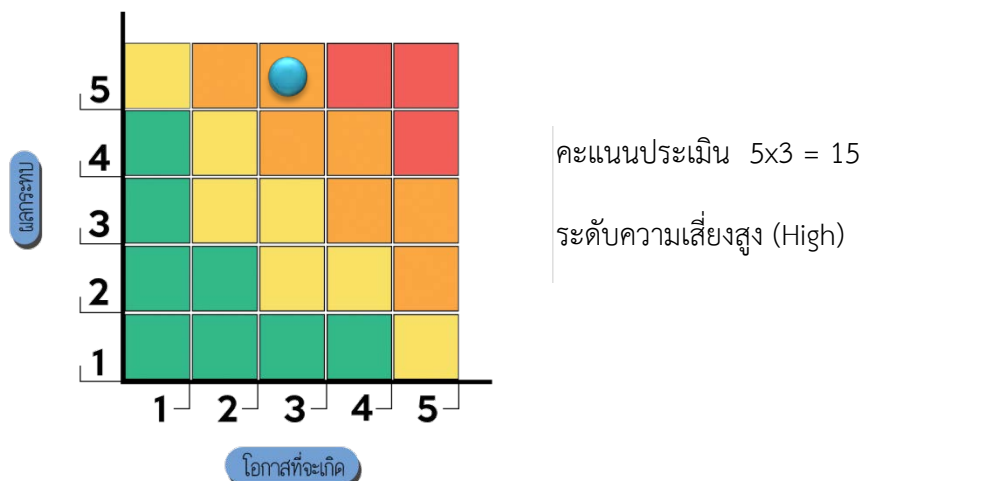
ภาพประกอบที่ 5-56 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

E1 ปัจจัยด้านขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

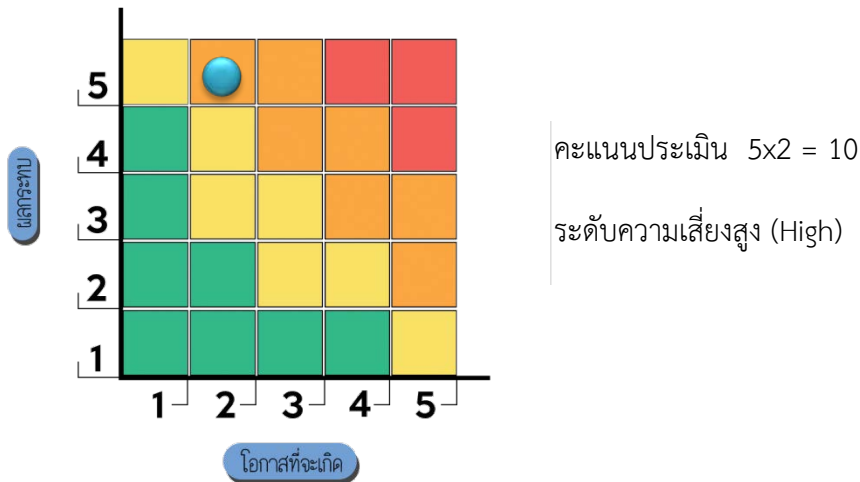
ภาพประกอบที่ 5-57 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

E2 ปัจจัยด้านไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

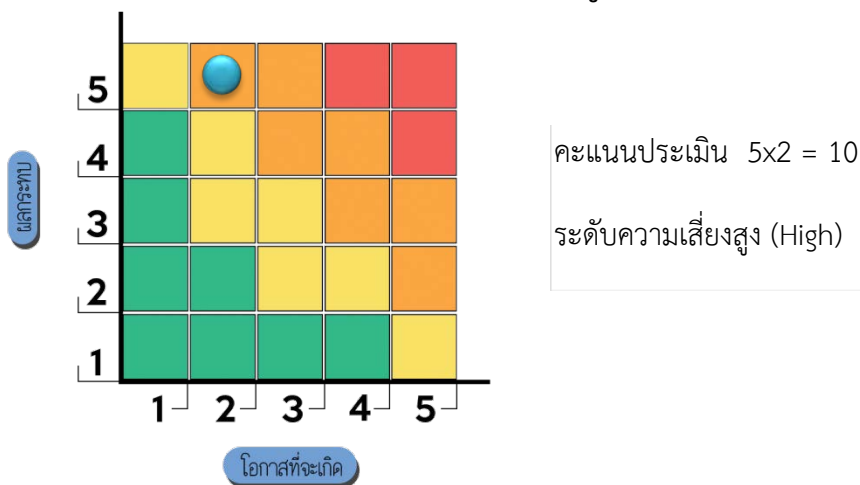
ภาพประกอบที่ 5-58 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

E3 ปัจจัยด้านไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม

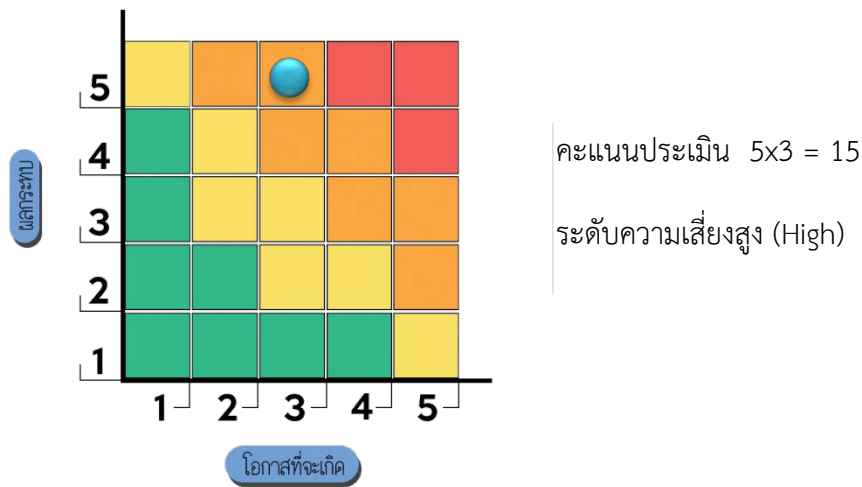
ภาพประกอบที่ 5-59 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม

E4 ปัจจัยด้านไม่มีการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

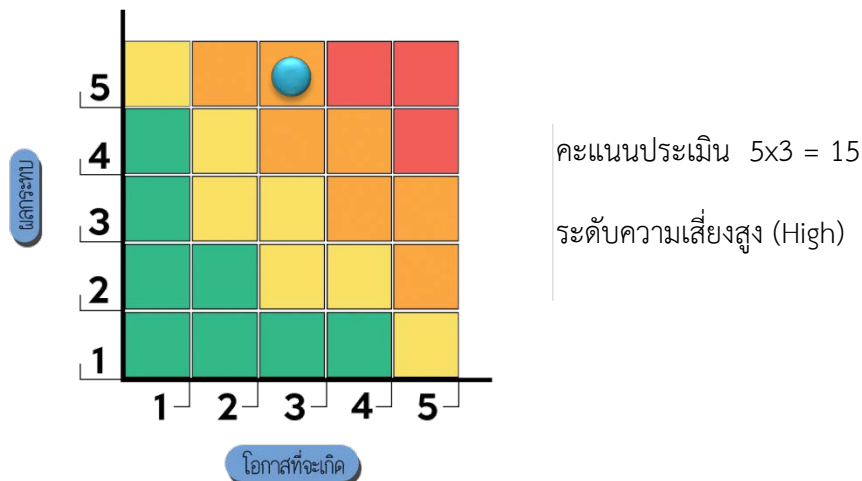
ภาพประกอบที่ 5-60 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

E5 ปัจจัยด้านขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ

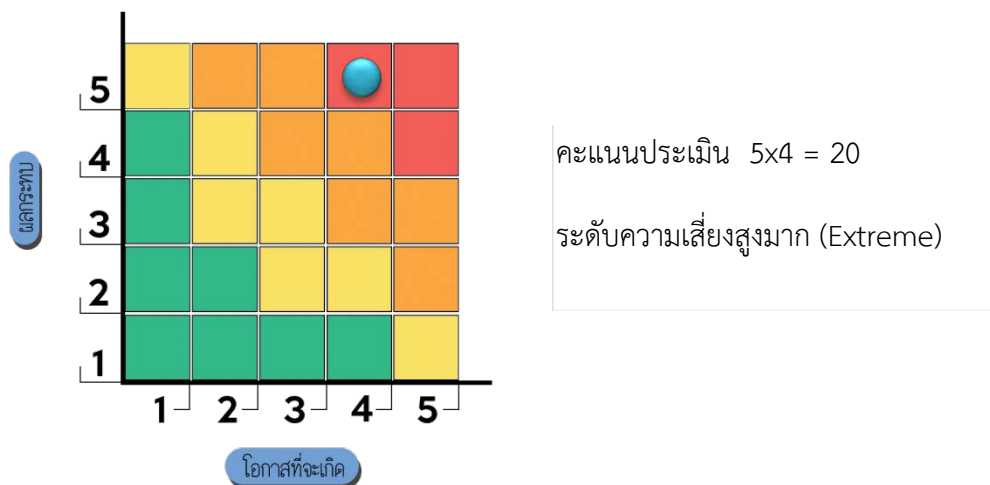
ภาพประกอบที่ 5-61 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ

E6 ปัจจัยด้านภารกิจของอาจารย์และบุคลากรยังไม่สัมพันธ์กับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและปัญญาท้องถิ่น

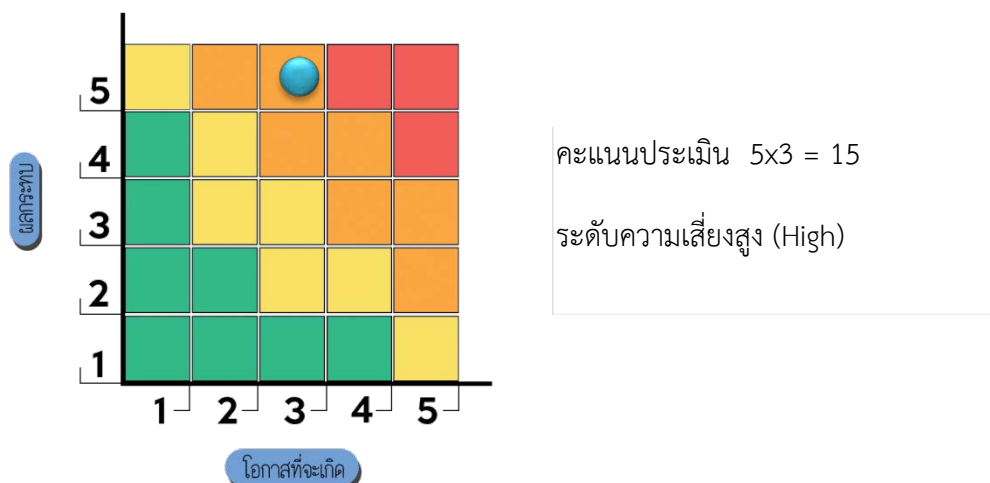
ภาพประกอบที่ 5-62 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านภารกิจของอาจารย์และบุคลากรยังไม่สัมพันธ์กับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและปัญญาท้องถิ่น

E7 ปัจจัยด้านคณะและหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

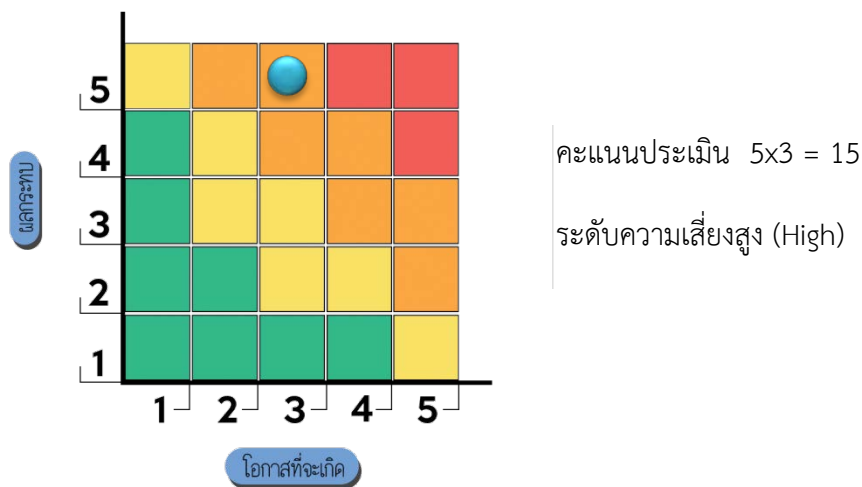
ภาพประกอบที่ 5-63 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านคณะและหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

E8 ปัจจัยด้านสาขายังขาดโครงการต่อเนื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการบำรุงศิลปวัฒนธรรม

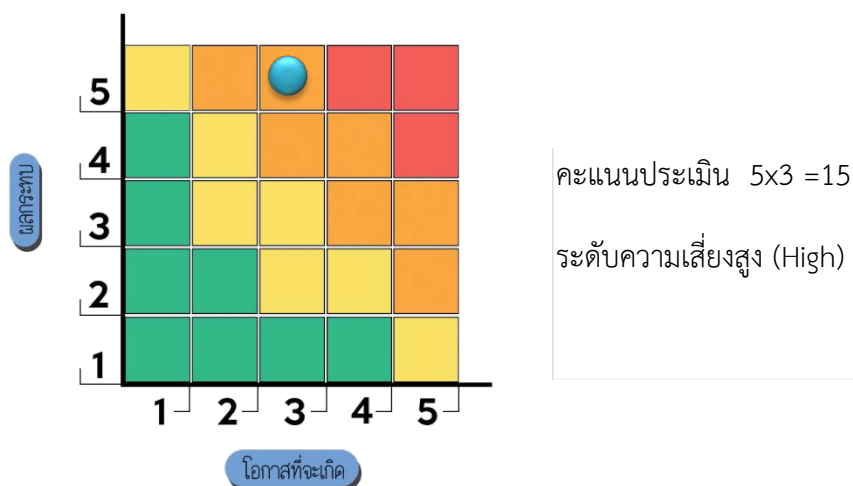
ภาพประกอบที่ 5-64 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านสาขายังขาดโครงการต่อเนื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการบำรุงศิลปวัฒนธรรม

E9 ปัจจัยด้านในบางรายวิชาไม่มีการนำศิลปวัฒนธรรมมาสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

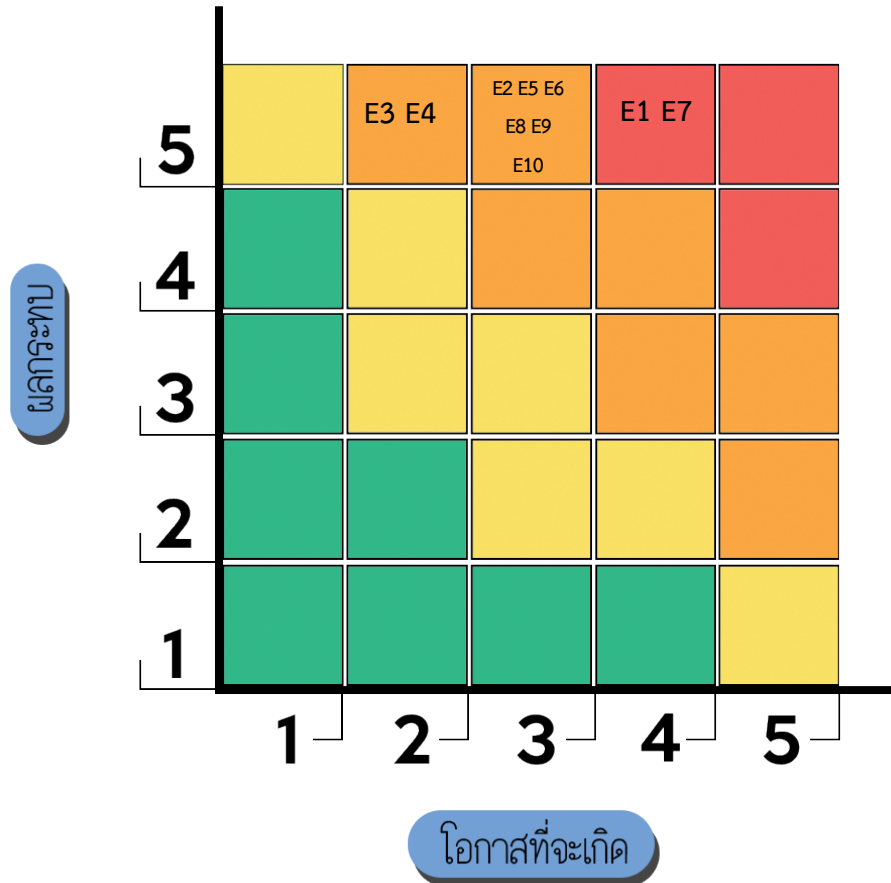
ภาพประกอบที่ 5-65 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านในบางรายวิชาไม่มีการนำศิลปวัฒนธรรมมาสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

E10 ปัจจัยด้านภายในรายวิชาของคณะขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ภาพประกอบที่ 5-66 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านภายในรายวิชาของคณะขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

เมื่อนำค่าระดับความเสี่ยงของปัจจัยทุกด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมาลงพิกัดจะได้ภาพรวมของค่าระดับความเสี่ยง ได้ตามภาพประกอบที่ 5-67

ภาพประกอบที่ 5-67 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงทุกปัจจัยของ
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การจัดการควบคุมความเสี่ยง

E1 ปัจจัยด้านขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-57 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

E2 ปัจจัยด้านยังไม่ให้ความสำคัญกับวันสำคัญทางศาสนา หรือวันสำคัญต่างๆ เท่าที่ควร เช่น วันสวดตรงกับวันมาฆบูชา เป็นต้น

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-58 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านยังไม่ให้ความสำคัญกับวันสำคัญทางศาสนา หรือวันสำคัญต่างๆ เท่าที่ควร เช่น วันสวดตรงกับวันมาฆบูชา เป็นต้น

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- กำหนดวันเวลาในการจัดกิจกรรมต่างๆ ต้องคำนึงถึงวันสำคัญต่างๆ เสียก่อน

E3 ปัจจัยด้านขาดการมีส่วนร่วมของอาจารย์รุ่นใหม่ ในการพัฒนาการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมในมุมมองใหม่ๆ ให้จูงใจคนรุ่นใหม่มากขึ้น

1) ค่าระดับความเสี่ยง 10 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-59 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการมีส่วนร่วม ของอาจารย์รุ่นใหม่ ในการพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในมุมมองใหม่ๆ ให้ จูงใจคนรุ่นใหม่มากขึ้น

กิจกรรม ควบคุมที่มี อยู่	ระดับความ เพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดกิจกรรมให้อาจารย์ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อหา แนวทางใหม่ๆ ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

E4 ปัจจัยด้านขาดการให้ความหมายของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 10 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-60 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการให้ ความหมายของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน

กิจกรรม ควบคุมที่มี อยู่	ระดับความ เพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ให้ความหมายกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้ชัดเจน ว่าทำ อย่างไรจึงจะถือว่าเป็นการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

E5 ปัจจัยด้านไม่มีการลงพื้นที่เพื่อศึกษาวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-61 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการลงพื้นที่เพื่อศึกษาวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ให้ทุนสนับสนุนในด้านต่างๆ เพื่อให้อาจารย์ลงพื้นที่ศึกษาวัฒนธรรมของท้องถิ่น และส่งเสริมบทบาทของปราชญ์ชุมชนในการจัดการท้องถิ่นอันนำไปสู่การรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

E6 ปัจจัยด้านไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม

1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-62 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม

E7 ปัจจัยด้านขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ

1) ค่าระดับความเสี่ยง 20 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-63 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- พัฒนาเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ

E8 ปัจจัยด้านไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-64 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเชื่อมกับศิลปวัฒนธรรม

E9 ปัจจัยด้านคณะฯ และหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-65 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านคณะฯ และ หน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

กิจกรรม ควบคุมที่มี อยู่	ระดับความ เพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดฝึกอบรมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรม ในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

E10 ปัจจัยด้านภายในรายวิชาของคณะฯ ขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

1) ค่าระดับความเสี่ยง 15 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-66 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านภายในรายวิชาของ คณะฯ ขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัต ลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

กิจกรรม ควบคุมที่มี อยู่	ระดับความ เพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- สนับสนุนให้คณาจารย์นำผลการประเมินจากการบริการวิชาการมา บูรณาการเรียนการสอน

ตารางที่ 5-67 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

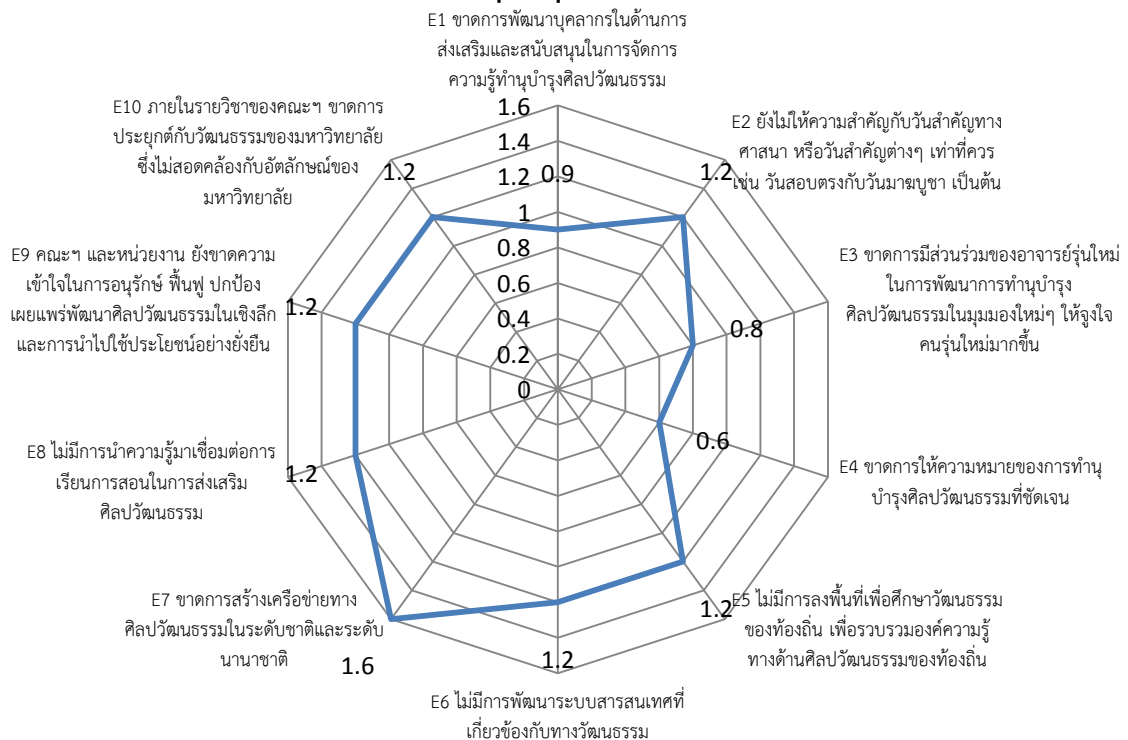
ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
E1 ขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	S,C,O	ขาดการพัฒนาบุคลากรในการสนับสนุนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5	3	15	0.10	1.50
E2 ยังไม่ให้ความสำคัญกับวันสำคัญทางศาสนา หรือวันสำคัญต่างๆ เท่าที่ควร เช่น วันสวดตรงกับวันมาฆบูชา เป็นต้น	O,C	ไม่สามารถส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างแท้จริง	5	3	15	0.10	1.50
E3 ขาดการมีส่วนร่วมของอาจารย์รุ่นใหม่ ในการพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในมุมมองใหม่ๆ ให้สนใจคนรุ่นใหม่มากขึ้น	O,C	อาจารย์รุ่นใหม่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5	3	15	0.10	1.50
E4 ขาดการให้ความหมายของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน	O,C	ไม่มีความชัดเจนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทำให้ไม่ทราบว่าทำอะไรจึงถูกต้อง	5	2	10	0.10	1.00
E5 ไม่มีการลงพื้นที่เพื่อศึกษาวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	O,C	ไม่มีการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	5	3	15	0.10	1.50
E6 ไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม	O,C	ไม่มีระบบสารสนเทศทางวัฒนธรรม	5	3	15	0.10	1.50
E7 ขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ	O,C	ไม่มีระบบเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติและนานาชาติ	5	3	15	0.10	1.50

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
E8 ไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	O,C	ไม่ได้นำความรู้ในการเรียนการสอนมาประยุกต์ใช้กับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	4	3	12	0.10	1.20
E9 คณะฯ และหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ พื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่ พัฒนาศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึก และการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	O,C	คณะและหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ พัฒนาศิลปวัฒนธรรม และการนำไปใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ	4	3	12	0.10	1.20
E10 ภายในรายวิชาของคณะฯ ขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	O	ขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	4	3	12	0.10	1.20
รวม						1.00	8.20

- จากตารางที่ 5-67 หลังจากที่มีการจัดการด้านความเสี่ยงในคณะฯ พบว่า
- E1 ขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมคะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
- E2 ไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมคะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
- E3 ไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรมคะแนนอยู่ในระดับ 10 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 8
- E4 ไม่มีการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นคะแนนอยู่ในระดับ 10 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 6
- E5 ขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติคะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
- E6 ภารกิจของอาจารย์และบุคลากรยังไม่สัมพันธ์กับการอนุรักษ์ พื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่ พัฒนาศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและปัญญาท้องถิ่นคะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12

- E7 คณะและหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ พื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนคะแนนอยู่ในระดับ 20 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 16
- E8 สาขาวิชาโครงการต่อเนื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการบำรุงศิลปวัฒนธรรมคะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
- E9 ในบางรายวิชาไม่มีการนำศิลปวัฒนธรรมมาสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม คะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
- E10 ภายในรายวิชาของคณะขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยคะแนนอยู่ในระดับ 15 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ภาพประกอบที่ 5-68 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมหลังจัดการความเสี่ยง

หลังจากได้มีการประเมินความเสี่ยงแล้วคณะผู้จัดทำได้นำผลคะแนนจากการประเมินความเสี่ยงมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของค่าระดับความเสี่ยง ดังนี้

สมมติฐาน

H_0 : ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่ไม่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยง

H_1 : ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง

ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังข้อมูลที่ปรากฏ ดังตารางที่ 5-68

ตารางที่ 5-68 ผล t - test Independent ของการเปลี่ยนแปลงค่าระดับความเสี่ยงก่อนและหลังการจัดการความเสี่ยงด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	SD	t	p - value	ยอมรับสมมติฐาน	การแปลความหมาย
ก่อนการจัดการความเสี่ยง	10	15.00	3.33	2.85	.011	H_1	ค่าระดับความเสี่ยงเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง
หลังการจัดการความเสี่ยง	10	11.10	2.77				

**p < .05

จากตารางที่ 5-68 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานมีค่า p - value เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่าการทดสอบยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 แสดงให้เห็นว่า ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.การประเมินความเสี่ยงด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

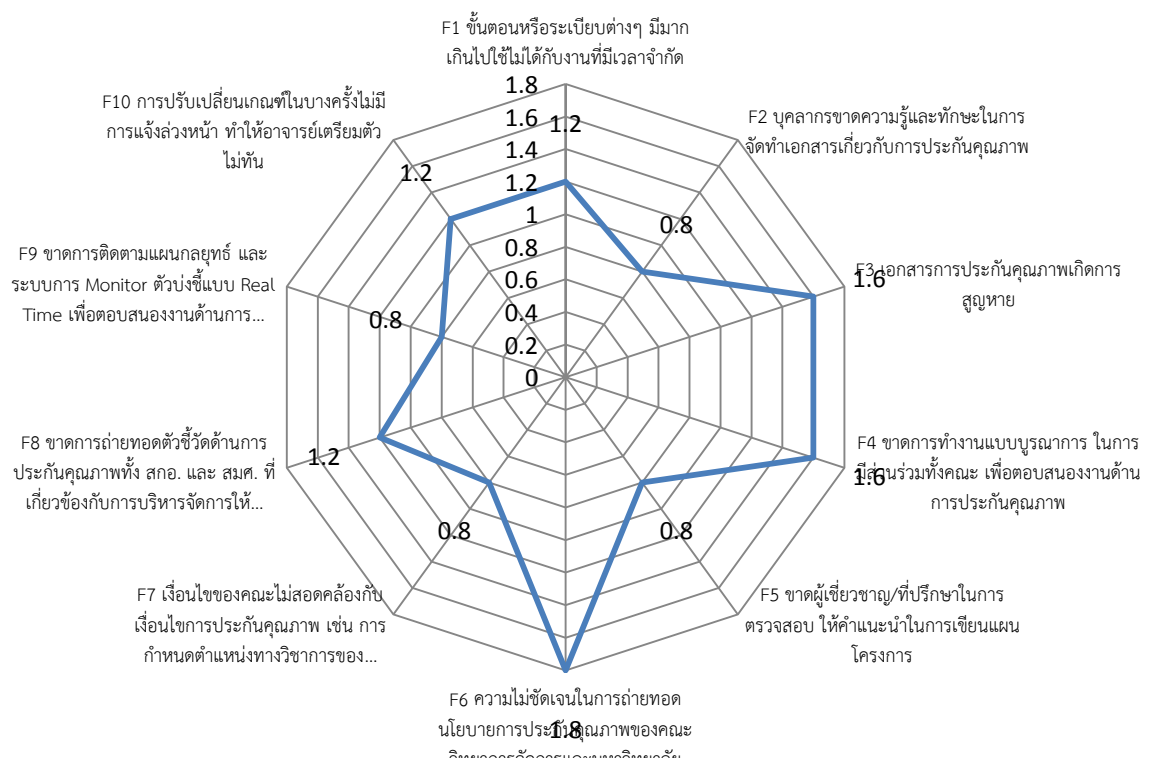
ตารางที่ 5-69 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
F1 ขั้นตอนหรือระเบียบต่างๆ มีมากเกินไปใช้ไม่ได้กับงานที่มีเวลาจำกัด	O	ทำให้งานเกิดความล่าช้า	4	2	8	0.15	1.20
F2 บุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ	S,O	เกิดความล่าช้าและ ความผิดพลาดในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ	4	4	16	0.05	0.80
F3 เอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหาย	O	ไม่มีหลักฐานและข้อมูลในการค้นหาเพื่อใช้ในการอ้างอิง	4	4	16	0.10	1.60
F4 ขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ	S,O	ขาดการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันในด้านการมีส่วนร่วม ส่งผลให้ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	4	4	16	0.10	1.60
F5 ขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษา ในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ	S,O	เกิดความล่าช้าในการเขียนแผนโครงการ ทำให้องค์กรมีการพัฒนาที่ล่าช้า	4	4	16	0.05	0.80
F6 ความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการ จั ด ก า ร แ ล ะ มหาวิทยาลัย	S,O	บทบาทหน้าที่การทำงานไม่สอดคล้องกับนโยบายการปฏิบัติงาน ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ไม่ตรงตามภารกิจ	4	3	12	0.15	1.80

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
F7 เงื่อนไขของคณะไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขการประกันคุณภาพ เช่น การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา	O,C	ทำให้เงื่อนไขของการประกันคุณภาพบางอย่างเป็นไปได้ยาก	4	2	8	0.10	0.80
F8 ขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้งสกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบ	S,O	ขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพในด้านมาตรฐานตัวชี้วัดเพื่อให้การประกันคุณภาพมีประสิทธิภาพ	4	3	12	0.10	1.20
F9 ขาดการติดตามแผนกลยุทธ์ และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ Real Time เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ	S	ขาดการติดตามผลแบบ Realtime เพื่อใช้ตอบสนองงานประกันคุณภาพ	4	2	8	0.10	0.80
F10 การปรับเปลี่ยนเกณฑ์ในบางครั้งไม่มีการแจ้งล่วงหน้า ทำให้อาจารย์เตรียมตัวไม่ทัน	O,C	ทำให้ผลการประกันคุณภาพออกมาไม่ดี	4	3	12	0.10	1.20
รวม						1.00	11.8

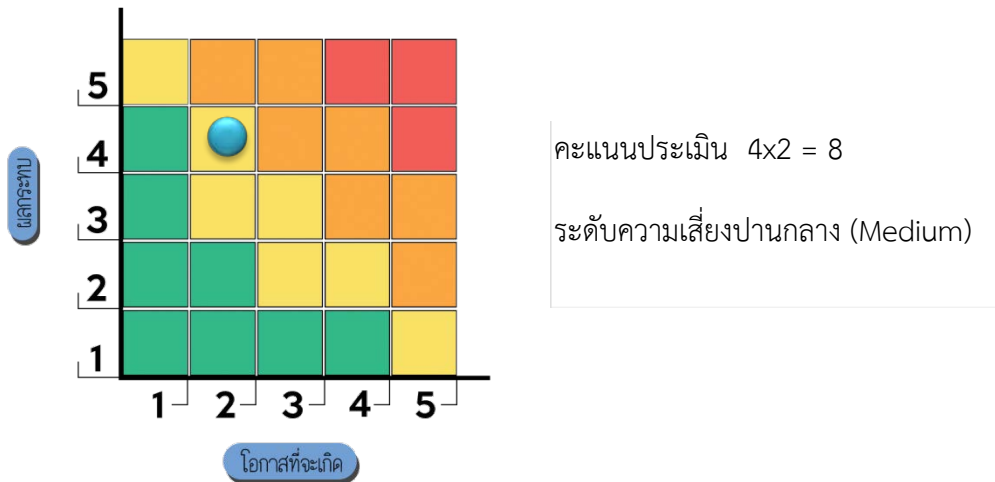
ตามตารางที่ 5-69 พบว่าด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ บุคลากรขาดความรู้ และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ (F2) เอกสารการประกันคุณภาพ เกิดการสูญหาย (F3) ขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนอง งานด้านการประกันคุณภาพ (F4) ขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ (F5) มีค่าระดับความเสี่ยง 16 อยู่ในระดับสูงมาก ในขณะที่ความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการและมหาวิทยาลัย (F6) ขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบ (F8) การปรับเปลี่ยนเกณฑ์ในบางครั้งไม่มีการแจ้งล่วงหน้า ทำให้อาจารย์เตรียมตัวไม่ทัน (F10) มีค่าระดับความเสี่ยง 12 อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ขั้นตอนหรือระเบียบต่างๆ มีมากเกินไปใช้ไม่ได้กับงานที่มีเวลาจำกัด (F1) เงื่อนไขของคณะไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขการประกันคุณภาพ เช่น การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของ อาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา (F7) ขาดการติดตามแผนกลยุทธ์ และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ Real Time เพื่อตอบสนอง งานด้านการประกันคุณภาพ (F9) มีค่าระดับความเสี่ยง 8 อยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถแสดงค่าระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) จำแนกตามปัจจัยความเสี่ยงข้างต้น ดัง ภาพประกอบที่ 5-69

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

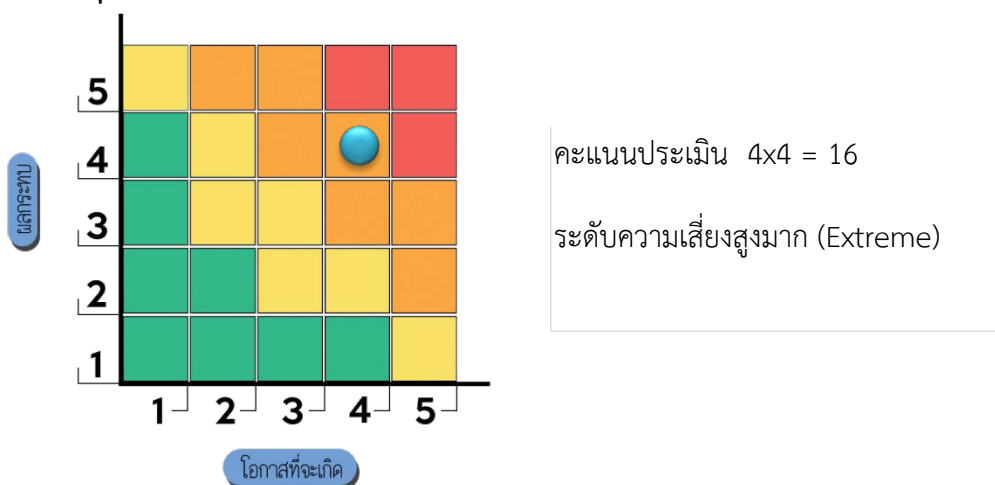
ภาพประกอบที่ 5-69 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

F1 ปัจจัยด้านเอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหาย

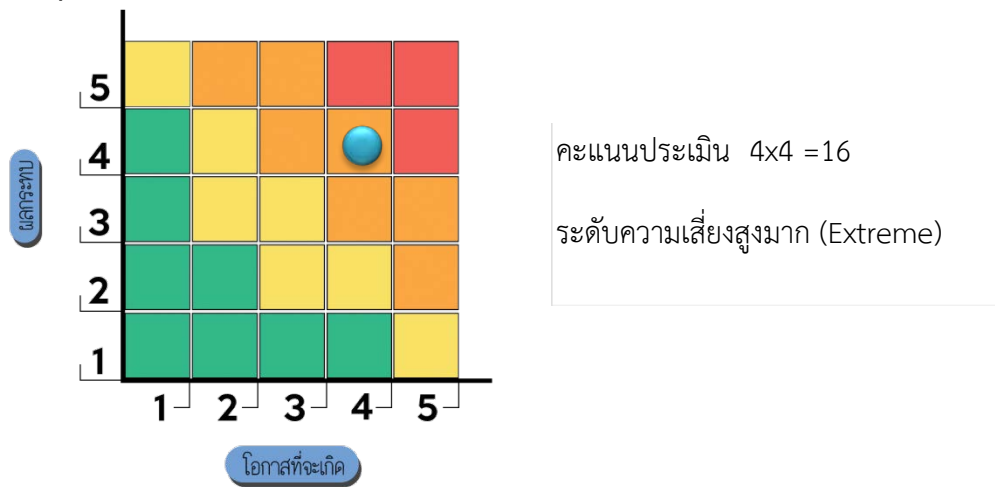
ภาพประกอบที่ 5-70 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านเอกสารการประกันคุณภาพ
เกิดการสูญหาย

F2 ปัจจัยด้านเอกสารการประกันคุณภาพมีการจัดวางที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบงานประกันคุณภาพ

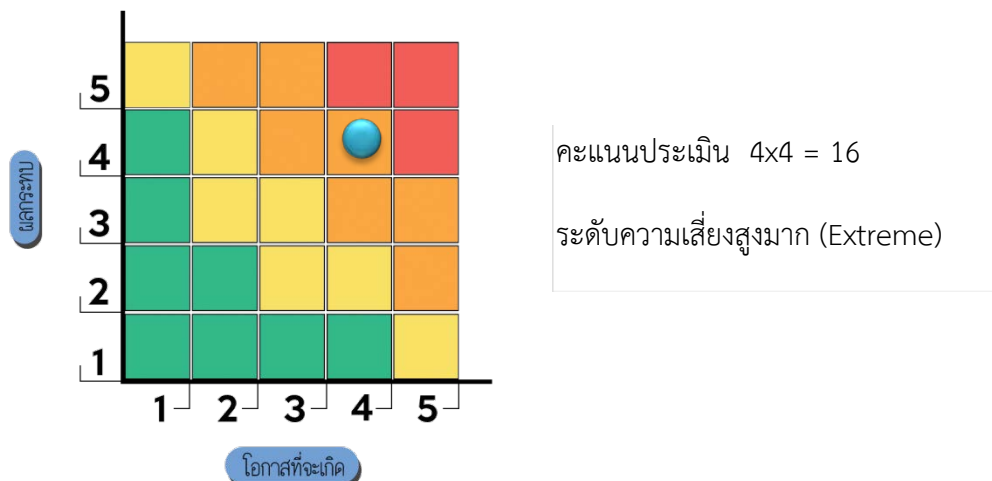
ภาพประกอบที่ 5-71 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านเอกสารการประกันคุณภาพ
มีการจัดวางที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบงานประกันคุณภาพ

F3 ปัจจัยด้านบุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ

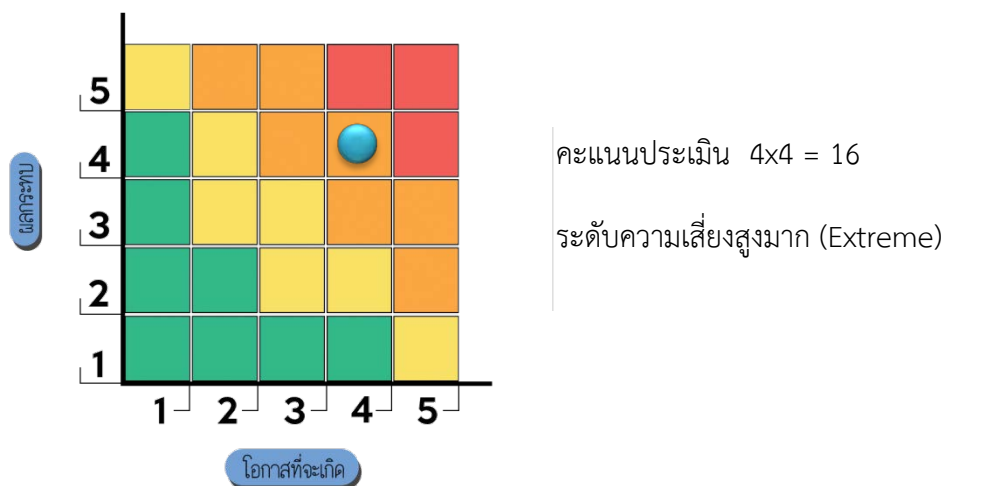
ภาพประกอบที่ 5-72 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านบุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ

F4 ปัจจัยด้านขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ

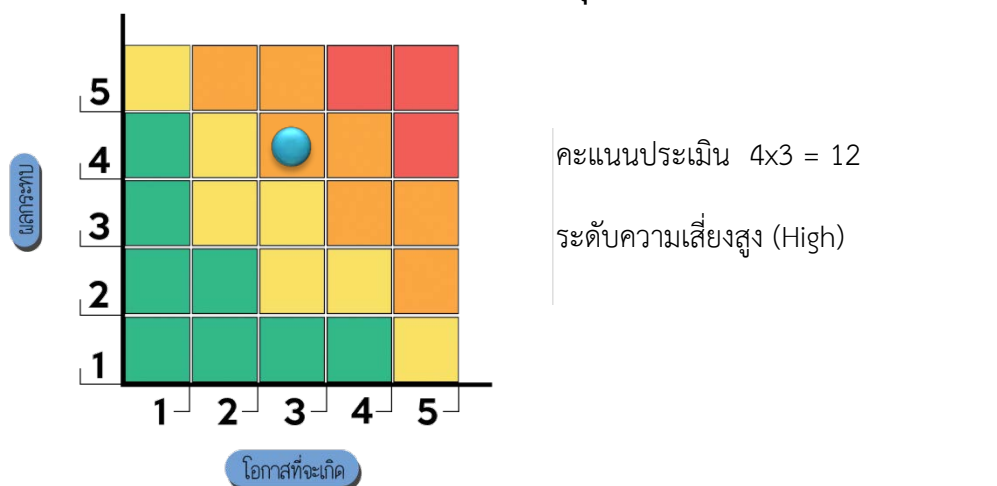
ภาพประกอบที่ 5-73 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ

F5 ปัจจัยด้านความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะ
วิทยาการจัดการและมหาวิทยาลัย

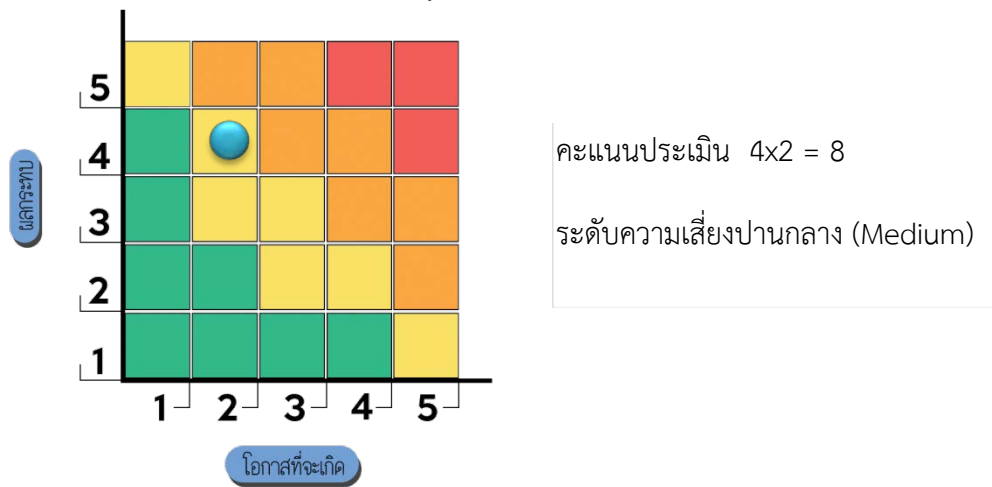
ภาพประกอบที่ 5-74 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านความไม่ชัดเจนในการ
ถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการและมหาวิทยาลัย

F6 ปัจจัยด้านขาดการติดตามแผนกลยุทธ์ และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ
Real Time เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ

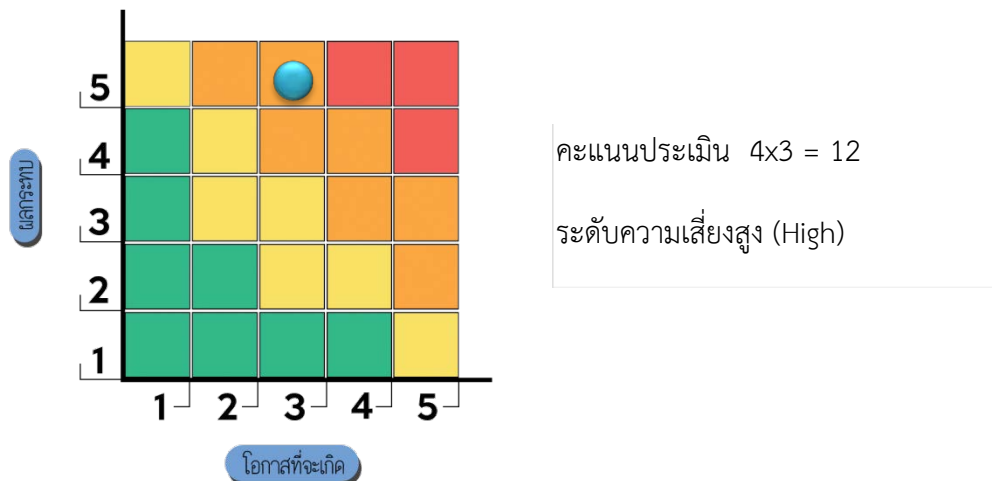
ภาพประกอบที่ 5-75 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการติดตามแผนกลยุทธ์
และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ Real Time เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ

F7 ปัจจัยด้านขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ

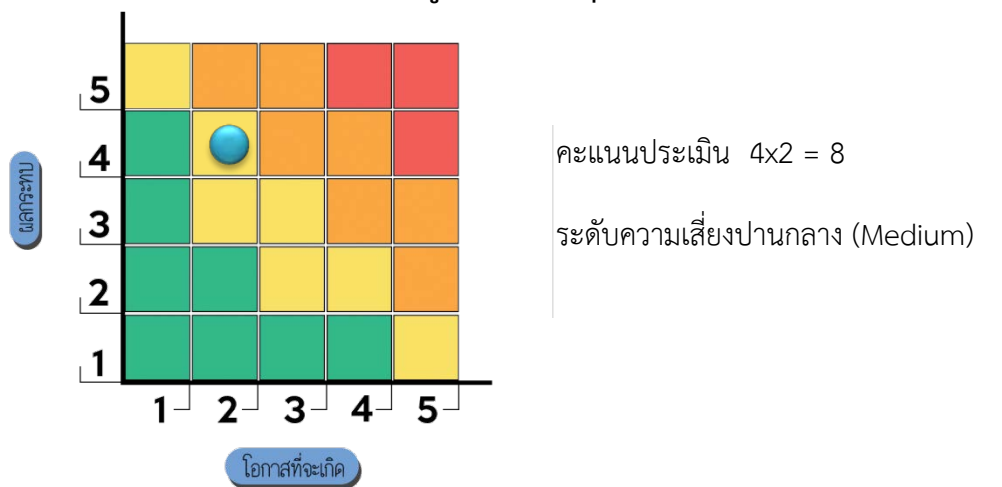
ภาพประกอบที่ 5-76 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ

F8 ปัจจัยด้านอาจารย์และเจ้าหน้าที่ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพ

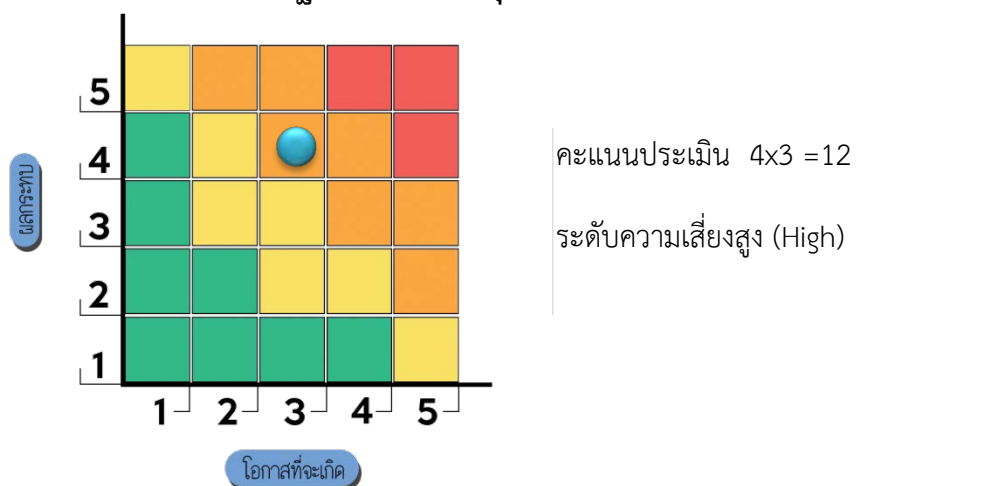
ภาพประกอบที่ 5-77 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านอาจารย์และเจ้าหน้าที่ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพ

F9 ปัจจัยด้านขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบ

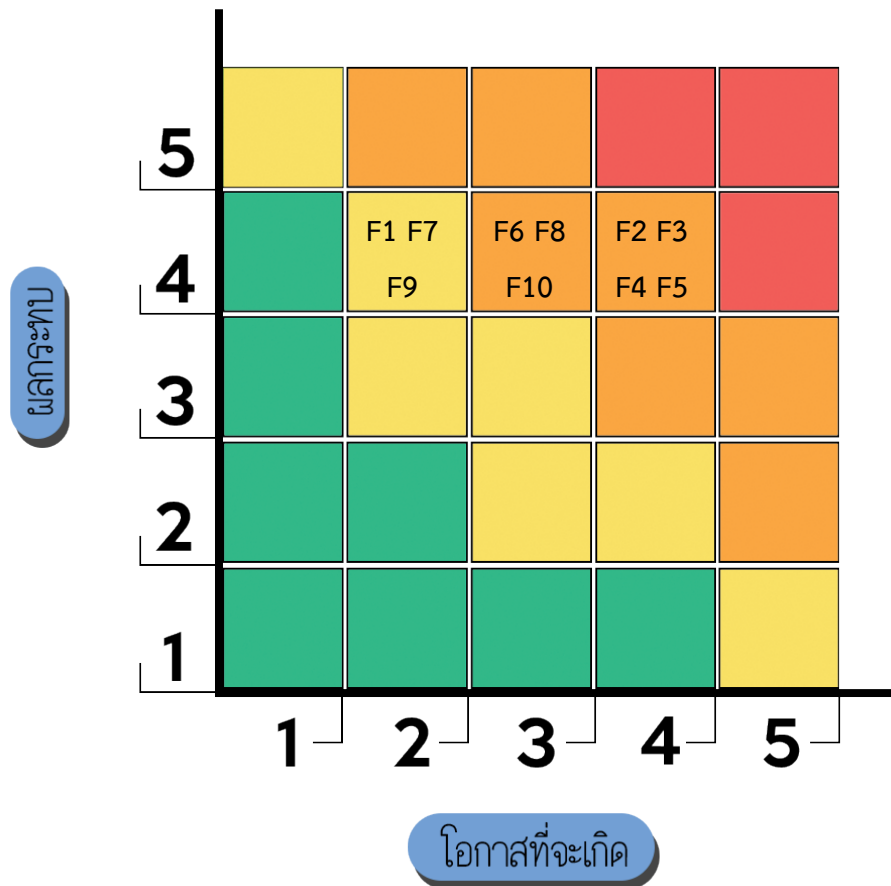
ภาพประกอบที่ 5-78 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบ

F10 ปัจจัยด้านการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

ภาพประกอบที่ 5-79 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

เมื่อนำค่าระดับความเสี่ยงของปัจจัยทุกด้านในฝ่ายงานประกันคุณภาพมาลงพิกัดจะได้ภาพรวมของค่าระดับความเสี่ยง ได้ตามภาพประกอบที่ 5-80

ภาพประกอบที่ 5-80 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงทุกปัจจัยของด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

การจัดการควบคุมความเสี่ยง

F1 ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือระเบียบต่างๆ มีมากเกินไปใช้ไม่ได้กับงานที่มีเวลาจำกัด

1) ค่าระดับความเสี่ยง 8 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-70 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขั้นตอนหรือระเบียบต่างๆ มีมากเกินไปใช้ไม่ได้กับงานที่มีเวลาจำกัด

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- สำหรับงานที่มีเวลาจำกัด ต้องดำเนินการก่อนล่วงหน้า เพื่อให้ทันเวลา

F2 ปัจจัยด้านบุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-71 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านบุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดฝึกอบรมการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ

F3 ปัจจัยด้านเอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหาย

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-72 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านเอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหาย

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดทำทะเบียนคุมเอกสารการประกันคุณภาพ

F4 ปัจจัยด้านขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-73 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดให้มีการประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกันทั้งคณะ

F5 ปัจจัยด้านขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-74 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดตั้งคณะกรรมการในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ

F6 ปัจจัยด้านความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการและมหาวิทยาลัย

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-75 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการและมหาวิทยาลัย

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดทำแผนปฏิบัติราชการและการติดตามแผนปฏิบัติราชการ

F7 ปัจจัยด้านเงื่อนไขของคณะไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขการประกันคุณภาพ เช่น การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

1) ค่าระดับความเสี่ยง 8 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-76 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านเงื่อนไขของคณะไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขการประกันคุณภาพ เช่น การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ปรับปรุงเงื่อนไขของคณะให้สอดคล้องกับการประกันคุณภาพ

F8 ปัจจัยด้านขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบ

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-77 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- เผยแพร่ และประชุมถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ.

F9 ปัจจัยด้านขาดการติดตามแผนกลยุทธ์ และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ Real Time เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ

1) ค่าระดับความเสี่ยง 8 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-78 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการติดตามแผนกลยุทธ์ และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ Real Time เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- การศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศ e-SAR

F10 ปัจจัยด้านการปรับเปลี่ยนเกณฑ์ในบางครั้งไม่มีการแจ้งล่วงหน้า ทำให้อาจารย์เตรียมตัวไม่ทัน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-79 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านการปรับเปลี่ยนเกณฑ์ในบางครั้งไม่มีการแจ้งล่วงหน้า ทำให้อาจารย์เตรียมตัวไม่ทัน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- กำหนดมาตรฐานการแจ้งล่วงหน้า หากจะมีการปรับเปลี่ยนเกณฑ์

ตารางที่ 5-80 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
F1 ขั้นตอนหรือระเบียบต่างๆ มีมากเกินไปใช้ไม่ได้กับงานที่มีเวลาจำกัด	O	ทำให้งานเกิดความล่าช้า	4	2	8	0.15	1.20
F2 บุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ	S,O	เกิดความล่าช้าและ ความผิดพลาดในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ	4	3	12	0.05	0.60
F3 เอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหาย	O	ไม่มีหลักฐานและ ข้อมูลในการค้นหาเพื่อใช้ในการอ้างอิง	4	3	12	0.10	1.20
F4 ขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ	S,O	ขาดการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันในด้านการมีส่วนร่วม ส่งผลให้ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	4	3	12	0.10	1.20
F5 ขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ	S,O	เกิดความล่าช้าในการเขียนแผนโครงการ ทำให้องค์กรมีการพัฒนาที่ล่าช้า	4	3	12	0.05	0.60
F6 ความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการ จัดการ และมหาวิทยาลัย	S,O	บทบาทหน้าที่การทำงานไม่สอดคล้องกับนโยบายการปฏิบัติงาน ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ไม่ตรงตามภารกิจ	4	2	8	0.15	1.20

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
F7 เงื่อนไขของคณะไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขการประกันคุณภาพ เช่น การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา	O,C	ทำให้เงื่อนไขของการประกันคุณภาพบางอย่างเป็นไปได้ยาก	4	2	8	0.10	0.80
F8 ขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้งสกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบ	S,O	ขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพในด้านมาตรฐานตัวชี้วัดเพื่อให้การประกันคุณภาพมีประสิทธิภาพ	4	3	12	0.10	1.20
F9 ขาดการติดตามแผนกลยุทธ์ และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ Real Time เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ	S	ขาดการติดตามผลแบบ Realtime เพื่อใช้ตอบสนองงานประกันคุณภาพ	4	2	8	0.10	0.80
F10 การปรับเปลี่ยนเกณฑ์ในบางครั้งไม่มีการแจ้งล่วงหน้า ทำให้อาจารย์เตรียมตัวไม่ทัน	O,C	ทำให้ผลการประกันคุณภาพออกมาไม่ดี	4	2	8	0.10	0.80
รวม						1.00	9.60

- จากตารางที่ 5-80 หลังจากที่มีการจัดการด้านความเสี่ยงในคณะฯ พบว่า
- F1 เอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหายคะแนนอยู่ในระดับ 8 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 8
 - F2 เอกสารการประกันคุณภาพมีการจัดวางที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบงานประกันคุณภาพ
คะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - F3 บุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - F4 ขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการคะแนน
อยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - F5 ความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการและ
มหาวิทยาลัยคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - F6 ขาดการติดตามแผนกลยุทธ์ และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ Real Time เพื่อ
ตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 8
 - F7 ขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนองงานด้านการประกัน
คุณภาพคะแนนอยู่ในระดับ 8 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 8
 - F8 อาจารย์และเจ้าหน้าที่ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพคะแนนอยู่ในระดับ
12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - F9 ขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการ
บริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบคะแนนอยู่ในระดับ 8 ลดลงเหลืออยู่ที่
ระดับ 8
 - F10 การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตาม
มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 8

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ภาพประกอบที่ 5-81 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาหลังจัดการความเสี่ยง

หลังจากได้มีการประเมินความเสี่ยงแล้วคณะผู้จัดทำได้นำผลคะแนนจากการประเมิน ความเสี่ยงมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของค่าระดับความเสี่ยง ดังนี้

สมมติฐาน

H_0 :ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเมื่อผ่านการจัดการความ เสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่ไม่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยง

H_1 :ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเมื่อผ่านการจัดการความ เสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับ ความเสี่ยงที่ลดลง

ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังข้อมูลที่ปรากฏ ดังตารางที่ 5-81

ตารางที่ 5-81 ผล t - test Independent ของการเปลี่ยนแปลงค่าระดับความเสี่ยงก่อนและ
หลังการจัดการความเสี่ยงด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

กลุ่ม	N	$\bar{X}$.	SD	t	p - value	ยอมรับ สมมติฐาน	การแปลความหมาย
ก่อนการ จัดการ ความเสี่ยง	10	12.40	3.50	2.507*	.022	H ₁	ค่าระดับความเสี่ยง เมื่อผ่านการจัดการ ความเสี่ยงแล้วมีค่า คะแนนที่แตกต่าง จากค่าระดับความ เสี่ยงก่อนการจัดการ ความเสี่ยงโดยมีค่า ระดับความเสี่ยงที่ ลดลง
หลังการ จัดการ ความเสี่ยง	10	8.60	3.27				

*p < .05

จากตารางที่ 5-81 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานมีค่า p - value เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่าการทดสอบยอมรับ H₁ ปฏิเสธ H₀ แสดงให้เห็นว่า ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. การประเมินความเสี่ยงด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

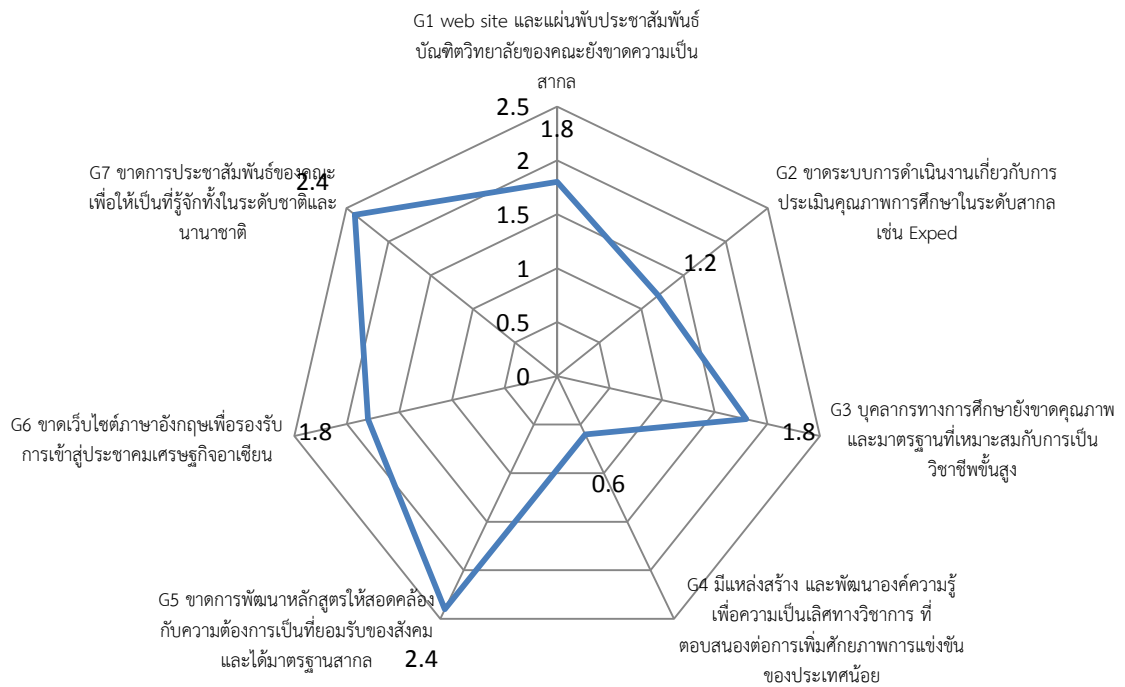
ตารางที่ 5-82 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
G1 website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาดความเป็นสากล	O,C	ขาด website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยแบบที่เป็นภาษาสากล	4	3	12	0.15	1.80
G2 ขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล เช่น Exped	O,C	ขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล	4	3	12	0.10	1.20
G3 บุคลากรทางการศึกษายังขาดคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง	O	บุคลากรทางการศึกษายังขาดคุณภาพและทักษะวิชาชีพชั้นสูง	3	4	12	0.15	1.80
G4 มีแหล่งสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย	S,O	ขาดแหล่งในการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันเพื่อตอบสนองต่อความต้องการ	3	2	6	0.10	0.60
G5 ขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากล	O,C	ขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ	4	3	12	0.20	2.40
G6 ขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	O,C	ขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	4	3	12	0.15	1.80

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
G7 ขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	C	ขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	4	4	16	0.15	2.40
รวม						1.00	12.0

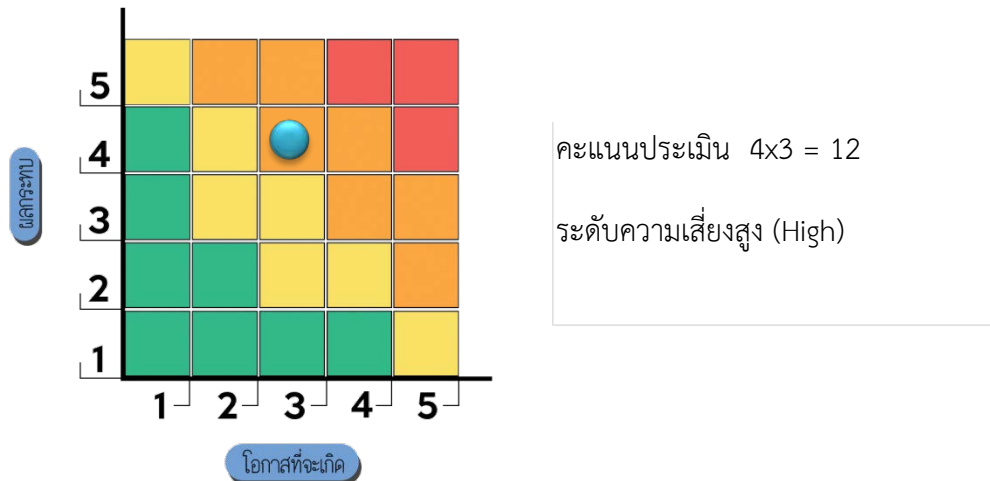
ตามตารางที่ 5-82 พบว่าด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล ได้แก่ ขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ (G7) มีค่าระดับความเสี่ยง 16 อยู่ในระดับสูงมาก ในขณะที่ website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาดความเป็นสากล (G1) ขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล เช่น Exped (G2) บุคลากรทางการศึกษายังขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง (G3) ขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากล (G5) ขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (G6) มีค่าระดับความเสี่ยง 12 อยู่ในระดับสูง และมีแหล่งสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย (G4) มีค่าระดับความเสี่ยง 6 อยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถแสดงค่าระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) จำแนกตามปัจจัยความเสี่ยงข้างต้น ดังภาพประกอบที่ 5-82

ด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

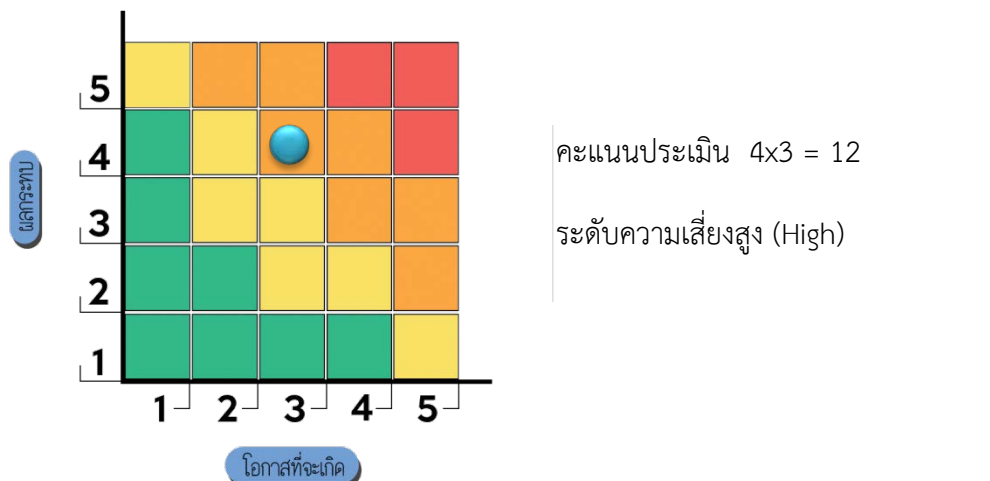
ภาพประกอบที่ 5-82 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

G1 ปัจจัยด้านwebsite และแผนพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาด
ความเป็นสากล

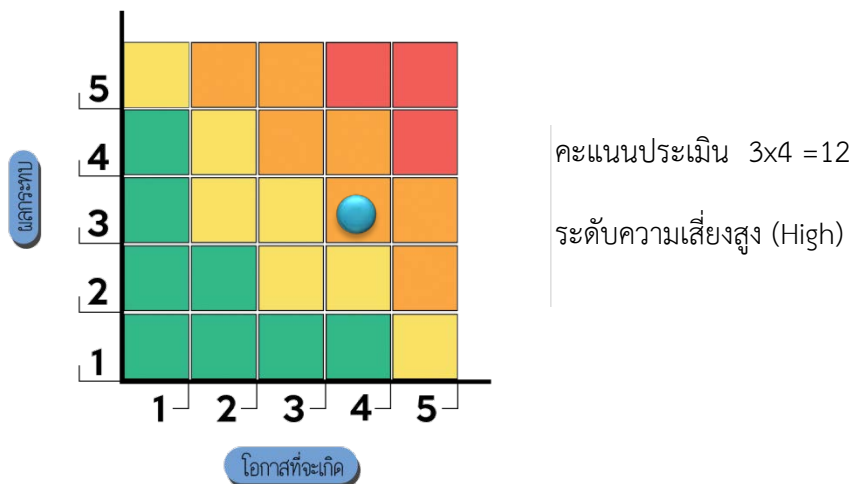
ภาพประกอบที่ 5-83 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านwebsite และแผนพับ
ประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาดความเป็นสากล

G2 ปัจจัยด้านขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับกาประเมินคุณภาพการศึกษาใน
ระดับสากล เช่น Exped

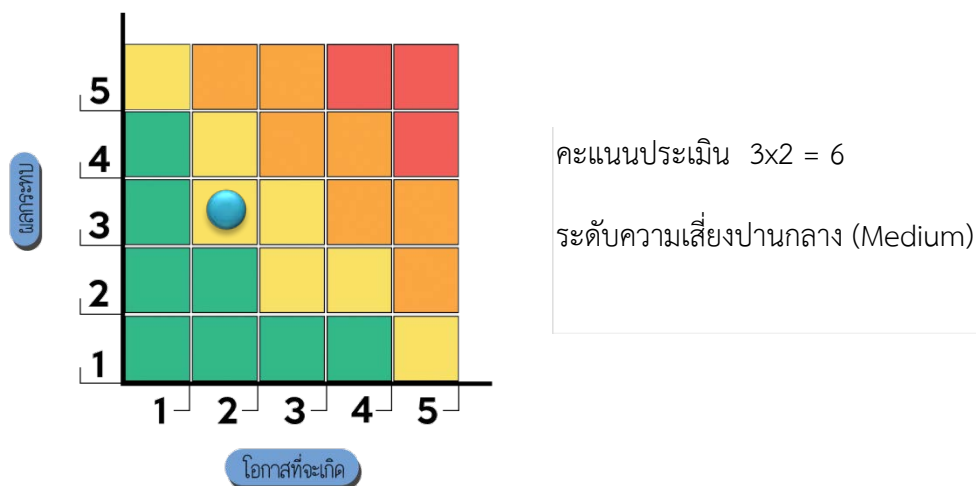
ภาพประกอบที่ 5-84 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดระบบการดำเนินงาน
เกี่ยวกับกาประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล เช่น Exped

G3 ปัจจัยด้านบุคลากรทางการศึกษาซึ่งขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

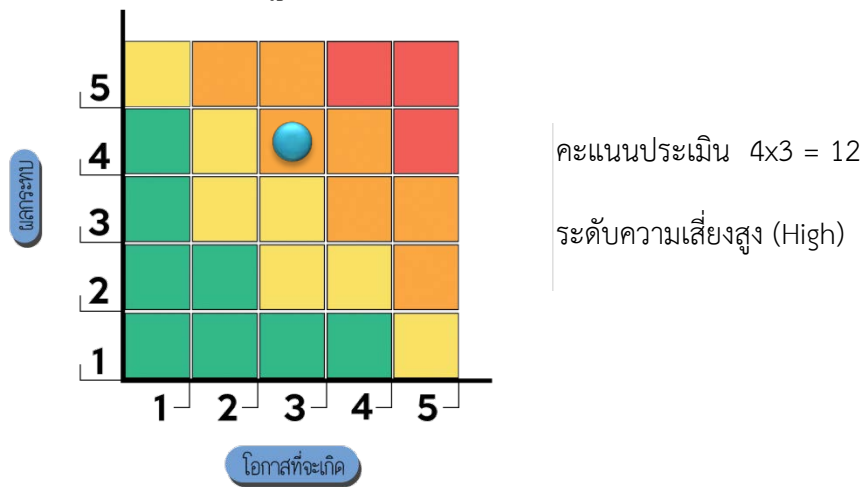
ภาพประกอบที่ 5-85 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านบุคลากรทางการศึกษาซึ่งขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

G4 ปัจจัยด้านมีแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย

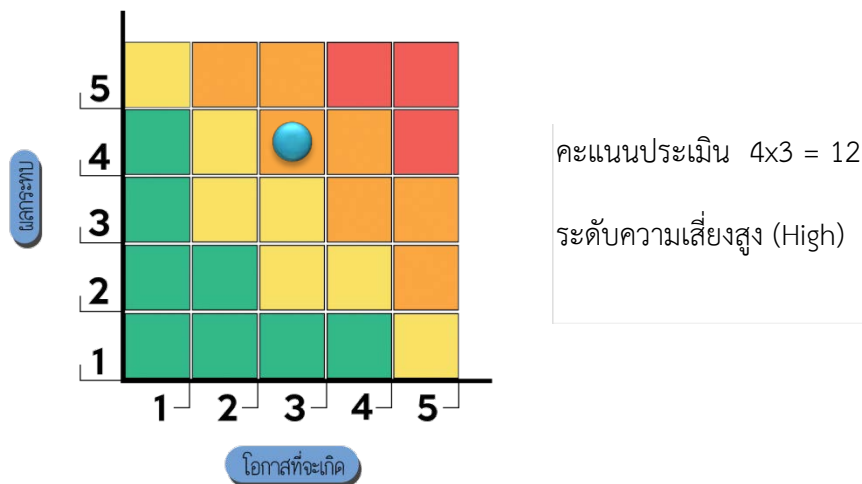
ภาพประกอบที่ 5-86 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านมีแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย

G5 ปัจจัยด้านขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากล

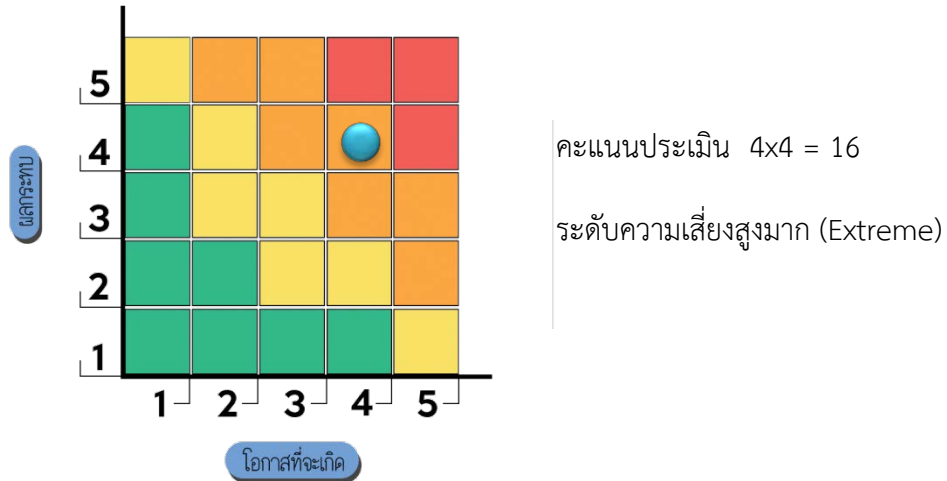
ภาพประกอบที่ 5-87 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากล

G6 ปัจจัยด้านขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

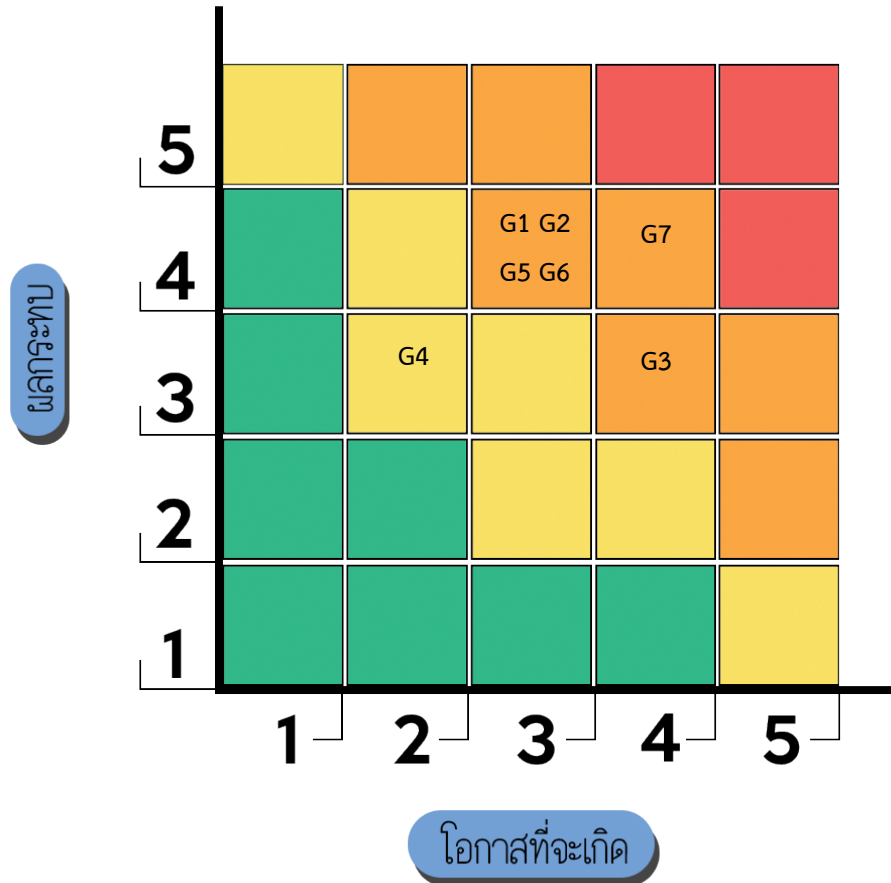
ภาพประกอบที่ 5-88 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

G7 ปัจจัยด้านขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ภาพประกอบที่ 5-89 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

เมื่อนำค่าระดับความเสี่ยงของด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากลมาลงพิกัดจะได้ภาพรวมของค่าระดับความเสี่ยง ได้ตามภาพประกอบที่ 5-90

ภาพประกอบที่ 5-90 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงทุกปัจจัยของด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

การจัดการควบคุมความเสี่ยง

G1 ปัจจัยด้าน website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาดความเป็นสากล

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-83 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้าน website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาดความเป็นสากล

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการพัฒนา website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยให้มีความเป็นสากล

G2 ปัจจัยขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล เช่น Exped

- 1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)
- 2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-84 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล เช่น Exped

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

- 3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ศึกษาความเป็นไปได้ของระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล

G3 ปัจจัยด้านบุคลากรทางการศึกษา殃ขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

1) ค่ำระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-85 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านบุคลากรทางการศึกษา殃ขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการฝึกอบรมให้กับบุคลากร

G4 ปัจจัยด้านมีแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย

1) ค่ำระดับความเสี่ยง 6 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-86 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านมีแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทาง

วิชาการ

G5 ปัจจัยด้านขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากล

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-87 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากล

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการ

G6 ปัจจัยด้านขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-88 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการเพื่อพัฒนาเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ

G7 ปัจจัยด้านขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

1) ค่าระดับความเสี่ยง 16 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-89 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดวางแผนทางการประชาสัมพันธ์คณะฯ ให้เป็นที่รู้จัก

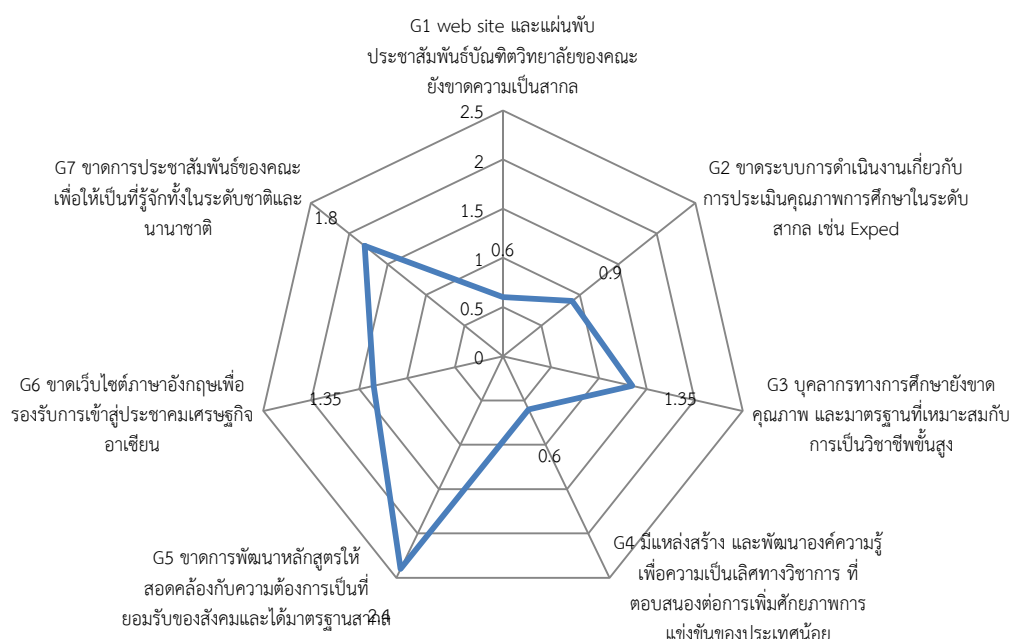
ตารางที่ 5-90 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
G1 website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาดความเป็นสากล	O,C	ขาด website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยแบบที่เป็นภาษาสากล	2	2	4	0.15	0.60
G2 ขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล เช่น Exped	O,C	ขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล	3	3	9	0.10	0.90
G3 บุคลากรทางการศึกษายังขาดคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง	O	บุคลากรทางการศึกษายังขาดคุณภาพและทักษะวิชาชีพชั้นสูง	3	3	9	0.15	1.35

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
G4 มีแหล่งสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ของประเทศน้อย	S,O	ขาดแหล่งในการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันเพื่อตอบสนองต่อความต้องการ	3	2	6	0.10	0.60
G5 ขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากล	O,C	ขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ	4	3	12	0.20	2.40
G6 ขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	O,C	ขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	3	3	9	0.15	1.35
G7 ขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	C	ขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	4	3	12	0.15	1.80
รวม						1.00	12.0

- จากตารางที่ 5-90 หลังจากที่มีการจัดการด้านความเสี่ยงในขณะนี้ พบว่า
- G1 website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาดความเป็นสากล คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
 - G2 ขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล เช่น Exped คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
 - G3 บุคลากรทางการศึกษาขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
 - G4 มีแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อยคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 6
 - G5 ขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากลคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
 - G6 ขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคะแนนอยู่ในระดับ 16 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
 - G7 ขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติคะแนนอยู่ในระดับ 10 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12

ด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

ภาพประกอบที่ 5-91 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

หลังจากได้มีการประเมินความเสี่ยงแล้วคณะผู้จัดทำได้นำผลคะแนนจากการประเมินความเสี่ยงมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของค่าระดับความเสี่ยง ดังนี้

สมมติฐาน

H_0 :ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากลเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่ไม่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยง

H_1 :ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากลเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง

ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังข้อมูลที่ปรากฏ ดังตารางที่ 5-91

ตารางที่ 5-91 ผล t - test Independent ของการเปลี่ยนแปลงค่าระดับความเสี่ยงก่อนและหลังการจัดการความเสี่ยงด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

กลุ่ม	N	$\bar{X}$.	SD	t	p - value	ยอมรับสมมติฐาน	การแปลความหมาย
ก่อนการจัดการความเสี่ยง	7	11.71	2.93	2.472*	.029	H_1	ค่าระดับความเสี่ยงเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง
หลังการจัดการความเสี่ยง	7	7.86	2.91				

*p < .05

จากตารางที่ 5-91 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานมีค่า p - value เท่ากับ .029 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่าการทดสอบยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 แสดงให้เห็นว่า ค่าระดับความเสี่ยงของด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากลเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. การประเมินความเสี่ยงด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

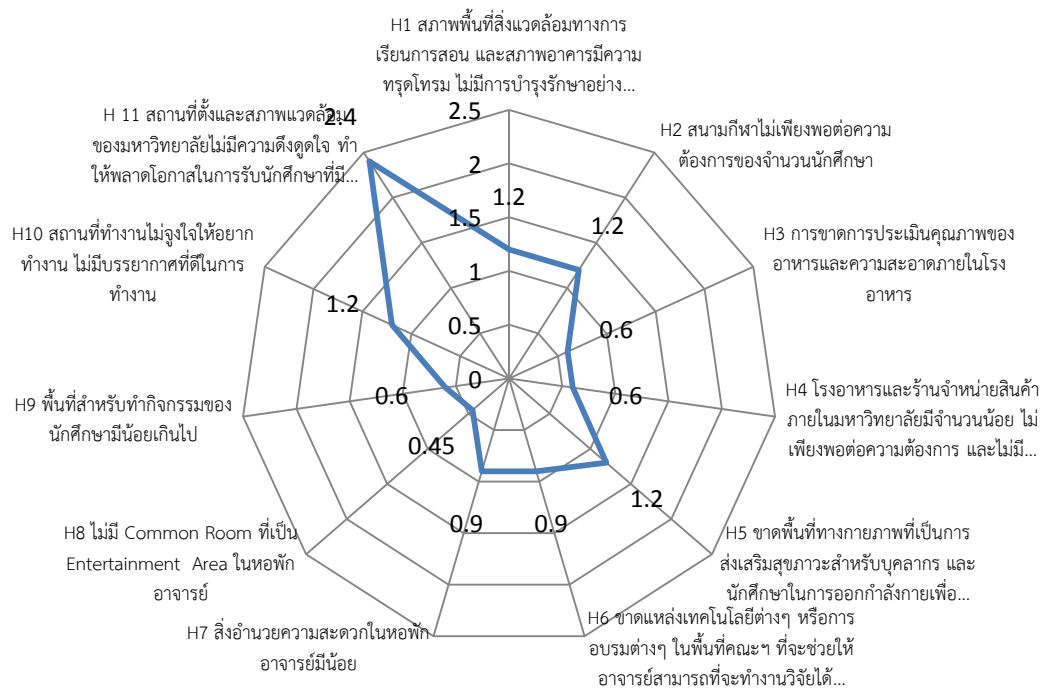
ตารางที่ 5-92 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
H1 สภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะฯ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตัวเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขต	C	สภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง	4	3	12	0.10	1.20
H2 สนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา	C,O	สนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา	4	3	12	0.10	1.20
H3 การขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะดวกภายในโรงอาหาร	S,O,C	ขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะดวกภายในโรงอาหาร	4	3	12	0.05	0.60
H4 โรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และไม่มีความหลากหลาย	C	โรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการและจำนวนของนักศึกษา	4	3	12	0.05	0.60

ข้อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
H5 ขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้น	O,S,C	ขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพสำหรับบุคลากร และนักศึกษา	4	3	12	0.10	1.20
H6 ขาดแหล่งเทคโนโลยีต่างๆ หรือการอบรมต่างๆ ในพื้นที่คณะฯ ที่จะช่วยให้อาจารย์สามารถที่จะทำงานวิจัยได้ง่ายขึ้น	O,C	การเข้าถึงความรู้ไม่สะดวกและช้า	3	3	9	0.10	0.90
H7 สิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักอาจารย์มีน้อย	O,C	อาจารย์ไม่ได้รับความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต	3	3	9	0.10	0.90
H8 ไม่มี Common Room ที่เป็น Entertainment Area ในหอพักอาจารย์	O,C	ไม่มีสโมสรสำหรับอาจารย์และบุคลากรในการพักผ่อน	3	3	9	0.05	0.45
H9 พื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของนักศึกษามีน้อยเกินไป	O,C	บางครั้งนักศึกษาไม่สามารถทำกิจกรรมได้เนื่องจากไม่มีสถานที่	4	3	12	0.05	0.60
H10 สถานที่ทำงานไม่จูงใจให้อยากทำงาน ไม่มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน	O,C	อาจารย์และบุคลากรไม่มีความสุขในการทำงาน	4	3	12	0.10	1.20
H 11 สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไม่มีความดึงดูดใจ ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป	O,S	ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป	4	3	12	0.20	2.40
รวม						1.00	8.25

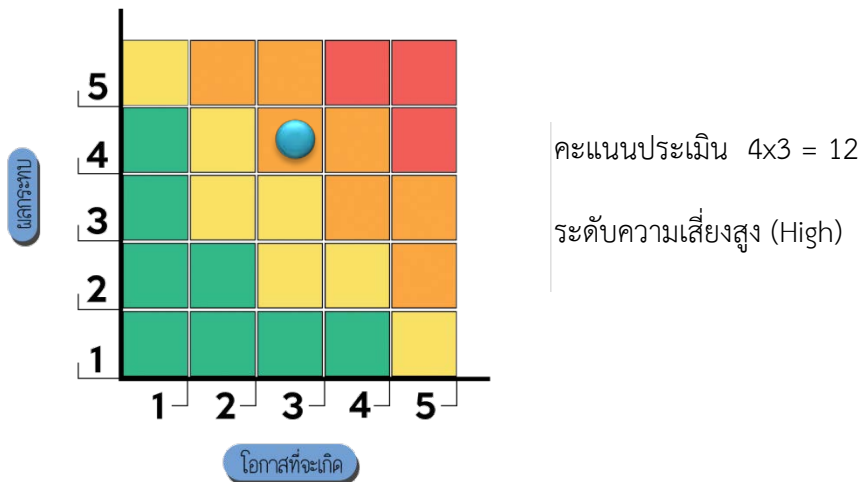
ตามตารางที่ 5-92 พบว่าด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ได้แก่ สภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะฯ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตนเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขต (H1) สนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา (H2) การขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร (H3) โรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และไม่มีหลากหลาย (H4) ขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาวะสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้น (H5) พื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของนักศึกษามีน้อยเกินไป (H9) สถานที่ทำงานไม่จูงใจให้อยากทำงาน ไม่มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน (H10) สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไม่มีความดึงดูดใจ ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป (H11) มีค่าระดับความเสี่ยง 12 อยู่ในระดับสูง ในขณะที่ขาดแหล่งเทคโนโลยีต่างๆ หรือการอบรมต่างๆ ในพื้นที่คณะฯ ที่จะช่วยให้อาจารย์สามารถที่จะทำงานวิจัยได้ง่ายขึ้น (H6) สิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักอาจารย์มีน้อย (H7) ไม่มี Common Room ที่เป็น Entertainment Area ในหอพักอาจารย์ (H8) มีค่าระดับความเสี่ยง 9 อยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถแสดงค่าระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) จำแนกตามปัจจัยความเสี่ยงข้างต้น ดังภาพประกอบที่ 5-92

ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

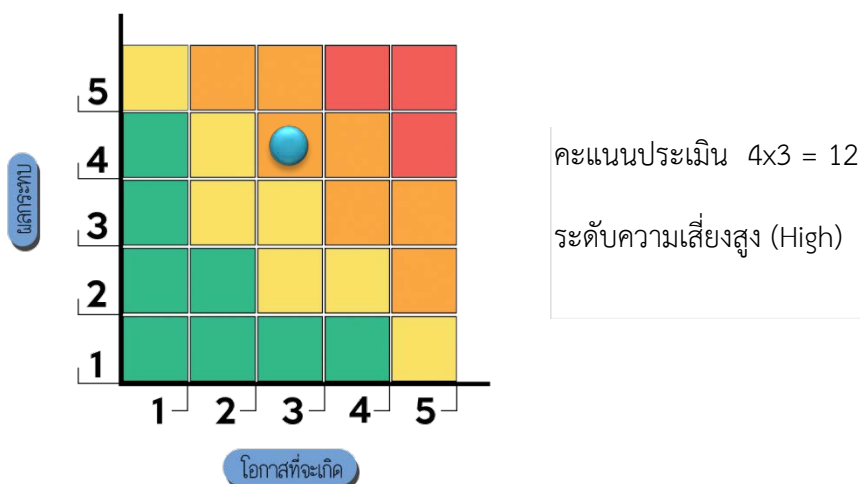
ภาพประกอบที่ 5-92 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

H1 ปัจจัยด้านสภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะฯ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตนเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขต

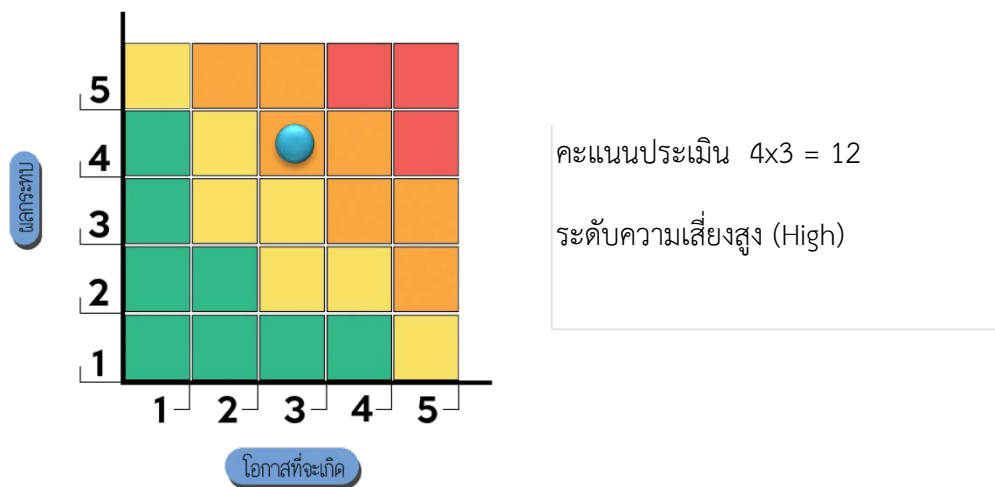
ภาพประกอบที่ 5-93 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านสภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะฯ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตนเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขต

H2 ปัจจัยด้านสนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา

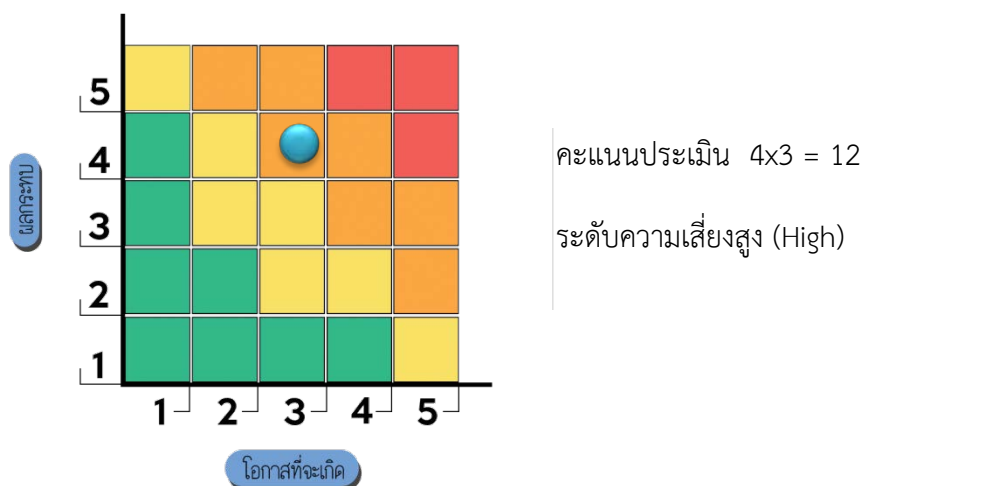
ภาพประกอบที่ 5-94 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านสนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา

H3 ปัจจัยด้านการขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร

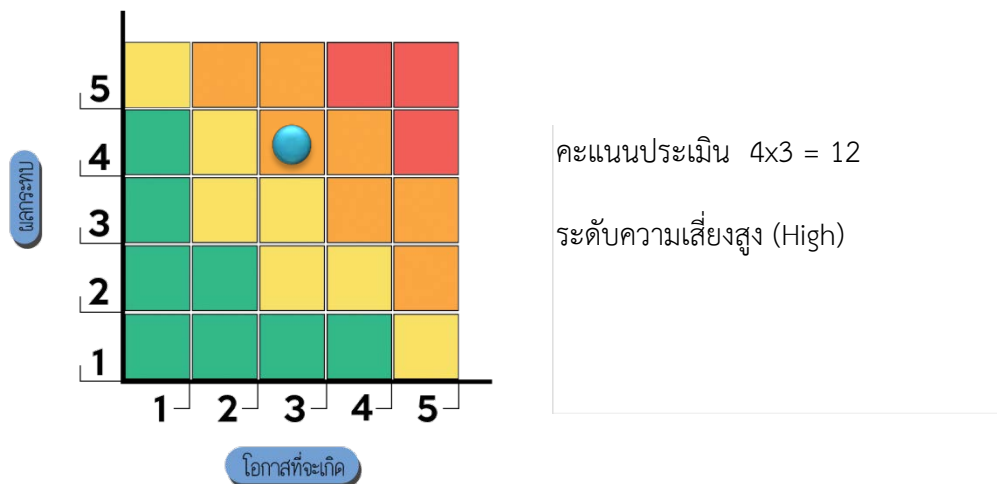
ภาพประกอบที่ 5-95 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านการขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร

H4 ปัจจัยด้านโรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

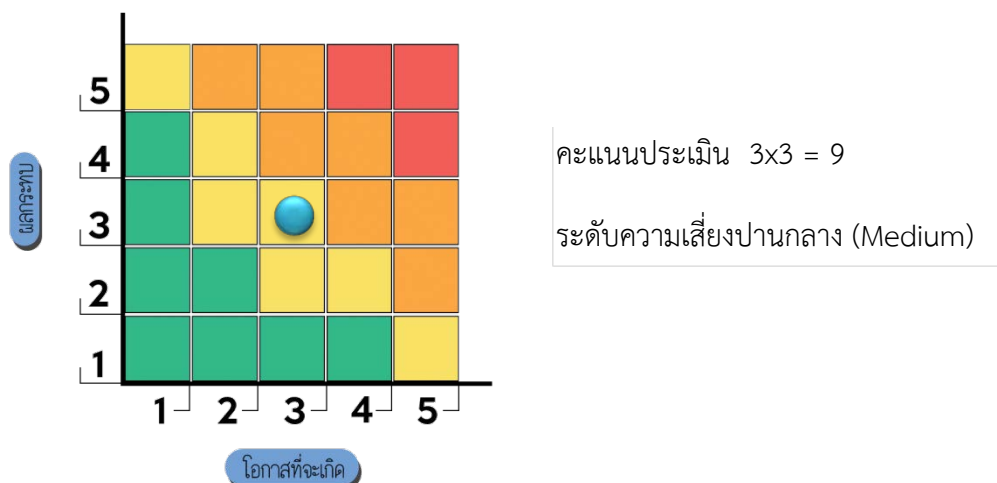
ภาพประกอบที่ 5-96 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านโรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

H5 ปัจจัยด้านระบบการจัดการหอพักนักศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ และไม่เพียงพอต่อความต้องการ

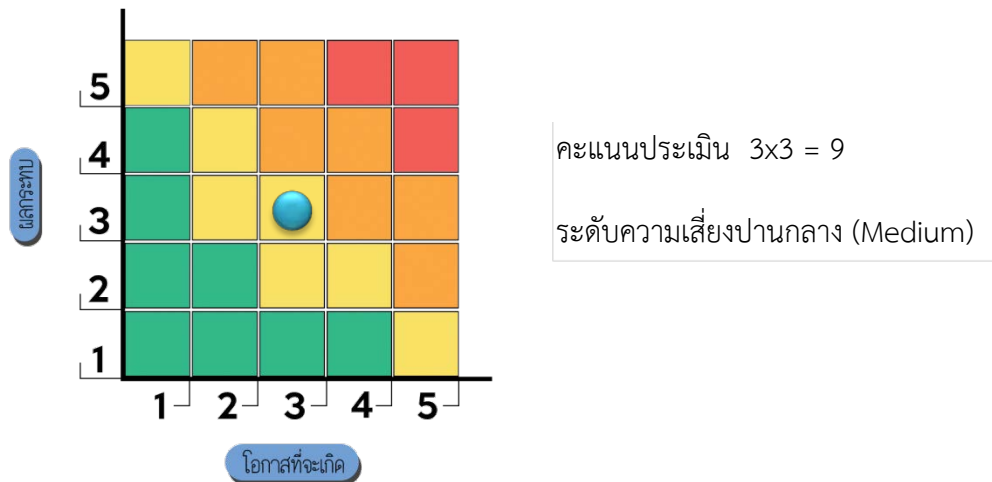
ภาพประกอบที่ 5-97 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านระบบการจัดการหอพักนักศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ และไม่เพียงพอต่อความต้องการ

H6 ปัจจัยด้านไม่มีสโมสรสำหรับอาจารย์และบุคลากรในการพักผ่อน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี

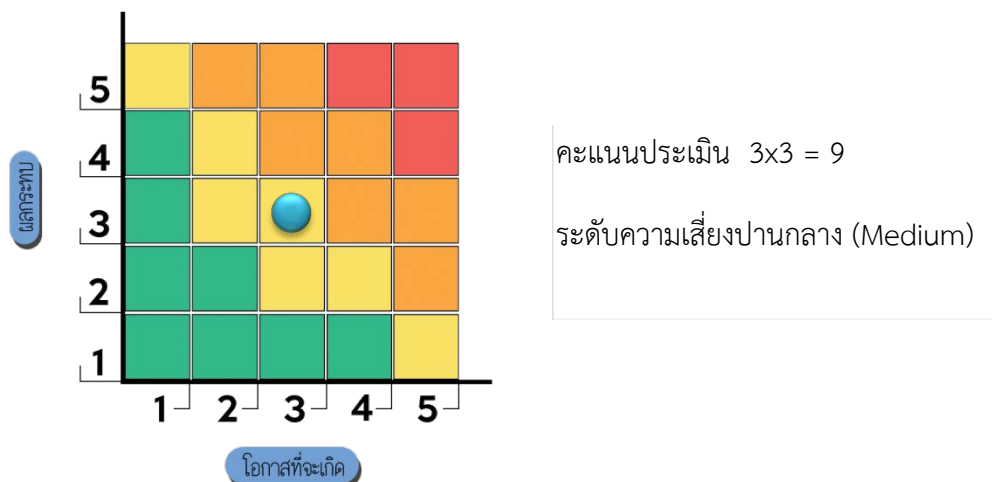
ภาพประกอบที่ 5-98 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มีสโมสรสำหรับอาจารย์และบุคลากรในการพักผ่อน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี

H7 ปัจจัยด้านขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาวะสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้น

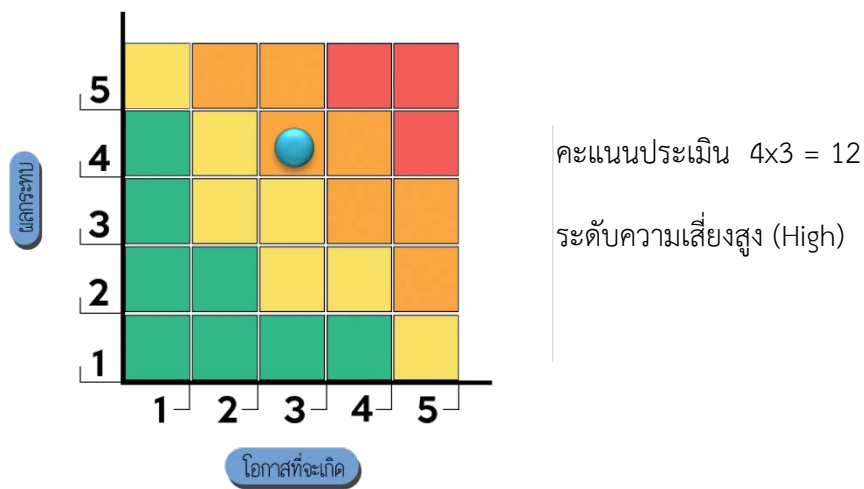
ภาพประกอบที่ 5-99 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาวะสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้น

H8 ปัจจัยด้านไม่มี Common Room ที่เป็น Entertainment Area ในหอพักอาจารย์

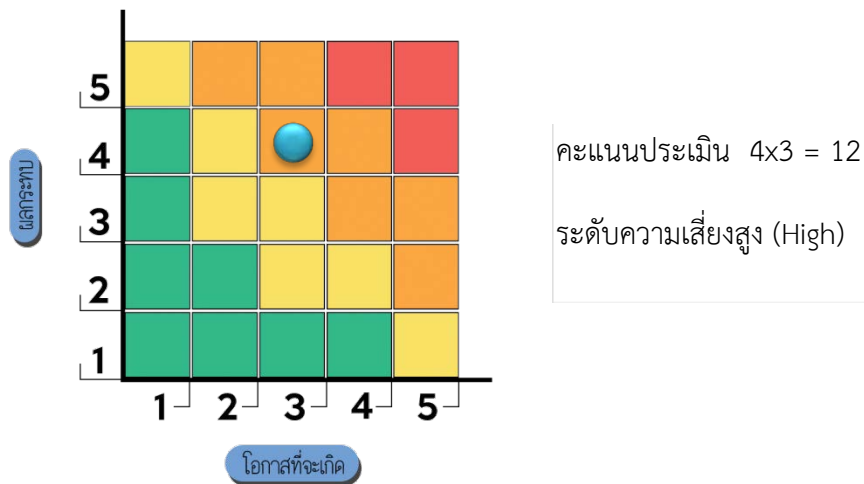
ภาพประกอบที่ 5-100 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มี Common Room ที่เป็น Entertainment Area ในหอพักอาจารย์

H9 ปัจจัยด้านพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของนักศึกษามีน้อยเกินไป

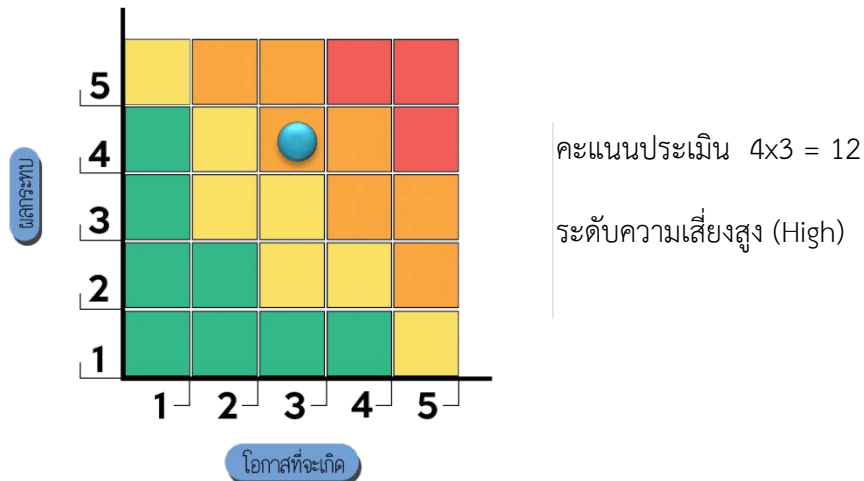
ภาพประกอบที่ 5-101 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของนักศึกษามีน้อยเกินไป

H10 ปัจจัยด้านสถานที่ทำงานไม่จูงใจให้อยากทำงาน ไม่มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน

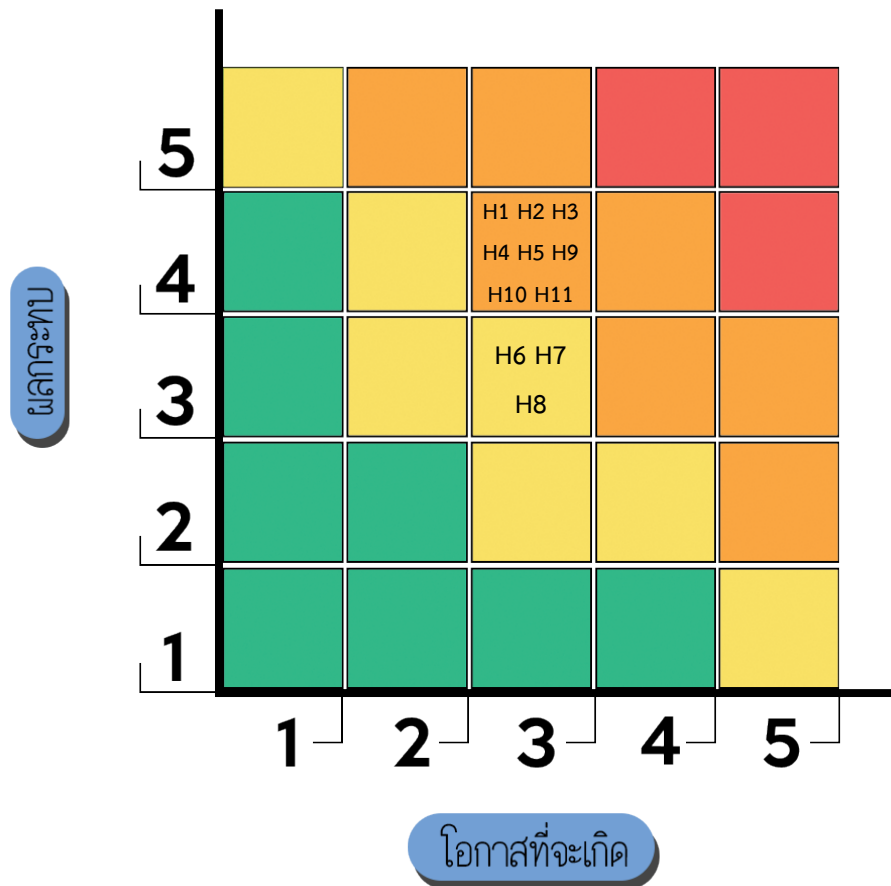
ภาพประกอบที่ 5-102 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านสถานที่ทำงานไม่จูงใจให้อยากทำงาน ไม่มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน

H11 ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไม่มีความดึงดูดใจ ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป

ภาพประกอบที่ 5-103 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงปัจจัยด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไม่มีความดึงดูดใจ ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป

เมื่อนำค่าระดับความเสี่ยงของด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่มาลงพิกัดจะได้ภาพรวมของค่าระดับความเสี่ยง ได้ตามภาพประกอบที่ 5-104

ภาพประกอบที่ 5-104 แสดงตำแหน่งค่าระดับความเสี่ยงทุกปัจจัยของด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

การจัดการควบคุมความเสี่ยง

H1 ปัจจัยด้านสภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตนเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขต

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-93 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านสภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตนเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขต

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา

H2 ปัจจัยด้านสนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-94 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านสนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา

H3 ปัจจัยด้านการขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายใน โรงอาหาร

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-95 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านการขาดการ
ประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร

กิจกรรม ควบคุมที่มี อยู่	ระดับความ เพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับ
คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา

H4 ปัจจัยด้านโรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และไม่มีหลากหลาย

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-96 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านโรงอาหารและร้าน
จำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และ
ไม่มีหลากหลาย

กิจกรรม ควบคุมที่มี อยู่	ระดับความ เพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับ
คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา

H5 ปัจจัยด้านขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาวะสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้น

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-97 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาวะสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้น

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา

H6 ปัจจัยด้านขาดแหล่งเทคโนโลยีต่างๆ หรือการอบรมต่างๆ ในพื้นที่คณะฯ ที่จะช่วยให้อาจารย์สามารถที่จะทำงานวิจัยได้ง่ายขึ้น

1) ค่าระดับความเสี่ยง 9 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-98 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านขาดแหล่งเทคโนโลยีต่างๆ หรือการอบรมต่างๆ ในพื้นที่คณะฯ ที่จะช่วยให้อาจารย์สามารถที่จะทำงานวิจัยได้ง่ายขึ้น

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย ให้อาจารย์สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยได้ง่ายขึ้น

H7 ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักอาจารย์มีน้อย

1) ค่าระดับความเสี่ยง 9 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-99 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักอาจารย์มีน้อย

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการศึกษาความต้องการของอาจารย์เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพัก เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา

H8 ปัจจัยด้านไม่มี Common Room ที่เป็น Entertainment Area ในห้องพักอาจารย์

1) ค่าระดับความเสี่ยง 9 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-100 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านไม่มี Common Room ที่เป็น Entertainment Area ในห้องพักอาจารย์

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเพียงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดสรรพื้นที่ในห้องพัก สำหรับสร้าง Common Room

H9 ปัจจัยด้านพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของนักศึกษามีน้อยเกินไป

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-101 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของนักศึกษามีน้อยเกินไป

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดสรรพื้นที่ทำกิจกรรมของนักศึกษาเพิ่มขึ้น

H10 ปัจจัยด้านสถานที่ทำงานไม่จุใจให้อยากทำงาน ไม่มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-102 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านสถานที่ทำงานไม่จุใจให้อยากทำงาน ไม่มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- ทำการปรับปรุงสภาพของสถานที่ทำงาน เช่น ทาสีใหม่ เป็นต้น

H11 ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไม่มีความดึงดูดใจ ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป

1) ค่าระดับความเสี่ยง 12 ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme)

2) การประเมินกิจกรรมควบคุมที่ใช้ในการปฏิบัติการ

ตารางที่ 5-103 กิจกรรมควบคุมและรูปแบบการจัดการความเสี่ยงปัจจัยด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไม่มีความดึงดูดใจ ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป

กิจกรรมควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยงพอ	รูปแบบการจัดการความเสี่ยง			
		หลีกเลี่ยง	ยอมรับ	ควบคุม	ถ่ายโอน
N/A	ไม่เพียงพอ			✓	

3) แนวทางการจัดการความเสี่ยงเบื้องต้น

- จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา

ตารางที่ 5-104 แสดงปัจจัยความเสี่ยงและค่าระดับความเสี่ยงด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
H1 สภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะฯ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตัวเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขต	C	สภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง	3	3	9	0.10	0.90

ชื่อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
H2 สุนัขกัดไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา	C,O	สุนัขกัดไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา	3	3	9	0.10	0.90
H3 การขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร	S,O,C	ขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร	4	3	12	0.05	0.60
H4 โรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และไม่มีทางเลือกหลาย	C	โรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการและจำนวนของนักศึกษา	4	3	12	0.05	0.60
H5 ขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้น	O,S,C	ขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพสำหรับบุคลากรและนักศึกษา	3	3	9	0.10	0.90
H6 ขาดแหล่งเทคโนโลยีต่างๆ หรือการอบรมต่างๆ ในพื้นที่คณะฯ ที่จะช่วยให้อาจารย์สามารถที่จะทำงานวิจัยได้ง่ายขึ้น	O,C	การเข้าถึงความรู้ไม่สะดวกและช้า	3	3	9	0.10	0.90
H7 สิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักอาจารย์มีน้อย	O,C	อาจารย์ไม่ได้รับความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต	3	2	6	0.10	0.60

ข้อปัจจัยเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/ตัววัดความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบ/ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	การประเมิน/การวิเคราะห์ความเสี่ยง			ค่าถ่วงน้ำหนัก	คะแนนที่ได้
			โอกาส	ผลกระทบ/ความรุนแรง	ค่าระดับความเสี่ยง		
H8 ไม่มี Common Room ที่เป็น Entertainment Area ใน หอพัก อาจารย์	O,C	ไม่มีสโมสรสำหรับอาจารย์และบุคลากรในการพักผ่อน	3	2	6	0.05	0.30
H9 พื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของนักศึกษา มีน้อยเกินไป	O,C	บางครั้งนักศึกษาไม่สามารถทำกิจกรรมได้เนื่องจากไม่มีสถานที่	3	3	9	0.05	0.45
H10 สถานที่ทำงานไม่สนใจให้อย่างทำงาน ไม่มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน	O,C	อาจารย์และบุคลากรไม่มีความสุขในการทำงาน	2	2	4	0.10	0.40
H 11 สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไม่มีความดึงดูดใจ ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป	O,S	ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป	4	3	12	0.20	2.40
รวม						1.00	8.95

- จากตารางที่ 5-104 หลังจากที่มีการจัดการด้านความเสี่ยงในคณะพบว่า
- H1 สภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะฯ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตัวเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขตคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
- H2 สนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษาคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
- H3 การขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหารคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12
- H4 โรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการคะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12

- H5 ระบบการจัดการหอพักนักศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ และไม่เพียงพอต่อความต้องการ
คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
- H6 ไม่มีสโมสรสำหรับอาจารย์และบุคลากรในการพักผ่อน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีคะแนนอยู่ในระดับ 9 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
- H7 ขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้นคะแนนอยู่ในระดับ 9 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 6
- H8 ไม่มี Common Room ที่เป็น Entertainment Area ในหอพักอาจารย์ คะแนนอยู่ในระดับ 9ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 6
- H9 พื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของนักศึกษามีน้อยเกินไป คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 9
- H10 สถานที่ทำงานไม่จูงใจให้อยากทำงาน ไม่มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน คะแนนอยู่ในระดับ 12ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 4
- H 11 สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไม่มีความดึงดูดใจ ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป H 11 สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไม่มีความดึงดูดใจ ทำให้พลาดโอกาสในการรับนักศึกษาที่มีคุณภาพบางส่วนไป คะแนนอยู่ในระดับ 12 ลดลงเหลืออยู่ที่ระดับ 12

ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

ภาพประกอบที่ 5-105 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

หลังจากได้มีการประเมินความเสี่ยงแล้วคณะผู้จัดทำได้นำผลคะแนนจากการประเมินความเสี่ยงมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของค่าระดับความเสี่ยง ดังนี้

สมมติฐาน

H_0 :ค่าระดับความเสี่ยงของด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่ไม่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยง

H_1 :ค่าระดับความเสี่ยงของด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง

ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังข้อมูลที่ปรากฏ ดังตารางที่ 5-105

ตารางที่ 5-105 ผล t - test Independent ของการเปลี่ยนแปลงค่าระดับความเสี่ยงก่อนและหลังการจัดการความเสี่ยงด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

กลุ่ม	N	$\bar{X}$.	SD	t	p - value	ยอมรับสมมติฐาน	การแปลความหมาย
ก่อนการจัดการความเสี่ยง	11	11.18	1.40	2.624*	.016	H_1	ค่าระดับความเสี่ยงเมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลง
หลังการจัดการความเสี่ยง	11	8.82	2.64				

*p < .05

จากตารางที่ 5-105 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานมีค่า p - value เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่าการทดสอบยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 แสดงให้เห็นว่า ค่าระดับความเสี่ยงของด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เมื่อผ่านการจัดการความเสี่ยงแล้วมีค่าคะแนนที่แตกต่างจากค่าระดับความเสี่ยงก่อนการจัดการความเสี่ยงโดยมีค่าระดับความเสี่ยงที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

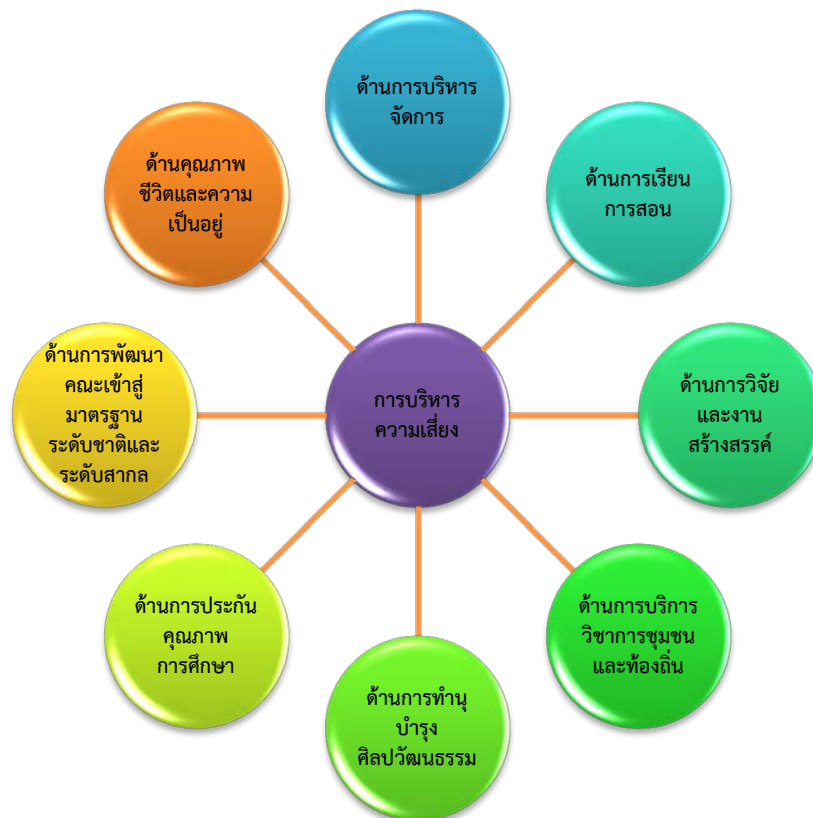
RISK Management

ส่วนที่ 6 ปัจจัยและแนวทาง สู่ความเป็นเลิศ ในการบริหารความเสี่ยง

ส่วนที่ 6

ปัจจัยและแนวทางสู่ความเป็นเลิศในการบริหารความเสี่ยง

หากพิจารณาข้อมูลข้างต้น พบว่าแนวทางการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทำให้สามารถนำข้อมูลและปัจจัยความเสี่ยงต่าง ๆ มาพิจารณาเป็นข้อเสนอแนะที่นำไปสู่การสร้างความเป็นเลิศในการบริหารความเสี่ยงได้ โดย สามารถจำแนกการบริหารความเสี่ยงได้เป็น 8 ด้าน ดังนี้

ภาพประกอบที่ 6-1 การจำแนกการบริหารความเสี่ยงทั้ง 8 ด้าน

จากภาพแสดงให้เห็นถึงการบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้ง 8 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล ตลอดจนด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ซึ่งสามารถสังเคราะห์แสดงในลักษณะความสัมพันธ์ได้ดังสมการต่อไปนี้

$$Y = f(X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8)$$

โดยที่

Y	=	ความสำเร็จในการบริหารความเสี่ยง
X ₁	=	ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ
X ₂	=	ปัจจัยด้านการเรียนการสอน
X ₃	=	ปัจจัยด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์
X ₄	=	ปัจจัยด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น
X ₅	=	ปัจจัยด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
X ₆	=	ปัจจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
X ₇	=	ปัจจัยด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล
X ₈	=	ปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

RISK

สามารถจำแนกพิจารณาแนวทางการบริหารความเสี่ยง ในแต่ละปัจจัยดังนี้

1. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

สามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 6-1 ดังนี้

ตารางที่ 6-1 แสดงแนวทางการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
1	ขาดการพัฒนาความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการกับหน่วยงานทั้งในและนอกคณะ รวมถึงระหว่างมหาวิทยาลัย	มีโครงการจัดทำ MOU ร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ
2	ขาดการจัดการความรู้เพื่อเพิ่มและพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน	มีโครงการ KM ทั้งอาจารย์และเจ้าหน้าที่
3	ยังไม่มีการศึกษาความต้องการของหน่วยงานภายนอก เช่น ชุมชน สถานประกอบการ รวมถึงศิษย์เก่ามาพัฒนาและจัดทำกลยุทธ์บริหารคณะ	มีโครงการการสำรวจความพึงพอใจและภาวะการมีงานทำ
4	คณะและหน่วยงานภายในคณะมีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ	มีมาตรการให้ยืมเงินทดรองจ่ายในโครงการก่อนเริ่มโครงการ
5	คณะยังไม่ได้มีการมอบหมายให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ยื่นเจตจำนงในการปฏิบัติหน้าที่ก่อนต่อสัญญาการปฏิบัติงาน และขาดการติดตามการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่อง	มีการใช้ KPI ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนมาทดแทนการติดตามและประเมินผลงาน
6	การคัดเลือกบุคลากรสายวิชาการไม่ตรงกับมาตรฐานคุณวุฒิ ส่งผลให้สาขาวิชามอบหมายภาระงานสอนได้ไม่ครอบคลุมตามหลักสูตร หลายวิชาต้องจ้างอาจารย์พิเศษ และมีสัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษา กับจำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ	คัดเลือก บุคลากรที่มีคุณวุฒิสอนในหลักสูตรได้ / จัดทำแผนการรับบุคลากรและพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ให้เป็นไปตามความต้องการของคณะ
7	ในคณะส่วนใหญ่มีบุคลากรสายวิชาการเป็นอาจารย์รุ่นใหม่ ทำให้มีประสบการณ์สอนน้อย	จัดระบบอาจารย์พี่เลี้ยง และส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนางานด้านวิชาการ
8	ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังไม่มี ความเข้าใจในระเบียบงานราชการ ในบางครั้งจึงอาจส่งผลทำให้การบริหารงานเกิดความล่าช้า	อบรมเพิ่มความรู้ความเข้าใจด้านระเบียบบริหารงานราชการ (โครงการอบรมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการบริหารทางการเงิน)

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
9	ขาดระบบการติดตามคณาจารย์ที่ปฏิบัติงานนอกคณะเพื่อบริการวิชาการและการวิจัย ส่งผลให้ในบางโอกาส คณะไม่สามารถประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลที่สำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างทันเหตุการณ์ รวมถึงคุณภาพงานสอนลดลง	ขอความร่วมมือให้คณาจารย์ทำบันทึกภายในขออนุญาตคณะต่อก่อนเริ่มบริการวิชาการและการวิจัย และมีระบบ Mail MS ของคณะเพื่อประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลที่สำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างทันเหตุการณ์
10	บุคลากรสายสนับสนุนขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง	มีการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง
11	ขาดการจัดทำแผนปฏิบัติงานระดับสาขาเพื่อจัดทำแนวทางบริหารงานในระดับสาขาให้ตรงตามนโยบายของคณะและมหาวิทยาลัย	คณะมีกลไกให้สาขาจัดทำแผนปฏิบัติราชการตามแบบคำของบประมาณของฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ

2. ปัจจัยด้านการเรียนการสอน

สามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 6-ดังนี้ 2

ตารางที่ 6-2 แสดงแนวทางการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามปัจจัยด้านการเรียนการสอน

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
1	การเขียนหนังสือ/ตำราของรายวิชาต่างๆ ในคณะยังมีจำนวนน้อย	คณะฯ สนับสนุนให้อาจารย์ในสาขาวิชาต่างๆ จัดทำหนังสือ/ตำรา
2	ขาดการตรวจสอบและพัฒนาลู่ทางด้านการเรียนการสอน (อุปกรณ์ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน) และการจัดสรรทรัพยากรด้านการเรียนการสอนล่าช้า และไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	จัดเจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบ และจัดสรรทรัพยากรด้านการเรียนการสอน
3	อินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ	พัฒนาและปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตภายในมหาวิทยาลัย
4	ขาดความร่วมมือกันในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน	จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างสายงาน เช่น ประชุมระดมความคิดเห็น
5	ทางคณะวิทยาการจัดการยังไม่มีมาตรฐานข้อสอบกลาง และการตรวจทานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับ มคอ.	จัดทำมาตรฐานข้อสอบกลาง และการตรวจทานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับ มคอ.

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
6	นักศึกษาไม่ใส่ใจระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย	จัดกิจกรรมหรือโครงการประกวดนักศึกษาดีเด่น
7	มีผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวนลดลง เนื่องจากมีการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน	จัดโครงการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน
8	บางหลักสูตรของคณะฯ ยังไม่ผ่านมาตรฐานกรอบคุณวุฒิทางการศึกษาแห่งชาติ	มีการจัดทำหลักสูตรให้ผ่านมาตรฐานกรอบคุณวุฒิทางการศึกษาแห่งชาติ คงเหลือเฉพาะหลักสูตรปริญญาเอก
9	บางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center	จัดโครงการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center
10	หลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อย	จัดให้มีการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์เพิ่มขึ้น

3. ปัจจัยด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

สามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 6-ดังนี้ 3

ตารางที่ 6-3 แสดงแนวทางการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามปัจจัยด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
1	นักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ยังไม่มีความเข้าใจในการเขียนบทความวิจัยและการส่งผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ	สนับสนุนให้นักศึกษาทำวิจัยร่วมกับอาจารย์ เพื่อเรียนรู้การเขียนบทความวิจัยและการส่งผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ
2	ขาดการสนับสนุนการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	จัดโครงการสนับสนุนการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย
3	ขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม	จัดโครงการศึกษาความต้องการของชุมชนและสังคม
4	ขาดการพัฒนาแบบและวิธีวิทยาการวิจัยของนักศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม	จัดโครงการวิจัยเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยของนักศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม
5	ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงาน	สร้างแรงจูงใจสนับสนุนเงินรางวัลในการเผยแพร่ผลงาน
6	ผู้รับทุนวิจัยไม่สามารถทำวิจัยให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีอัตราส่วนการค้างส่งงานวิจัยหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ อยู่ในสัดส่วนที่สูง	ขอความร่วมมือผู้รับทุนวิจัยส่งรายงานความก้าวหน้าของงานเป็นระยะๆ

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
7	ผลงานตีพิมพ์ฯ เผยแพร่บทความวิจัยของอาจารย์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus อยู่ในเกณฑ์ต่ำและส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน	สร้างแรงจูงใจสนับสนุนเงินรางวัลในการเผยแพร่ผลงาน
8	ขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก	ส่งเสริมการขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอก
9	ในบางสาขาคุณาจารย์และนักศึกษามีงานวิจัยจำนวนค่อนข้างน้อย และยังขาดการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ	สร้างแรงจูงใจสนับสนุนเงินรางวัลในการเผยแพร่ผลงาน
10	ขาดการเชื่อมโยงระหว่างการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน	สนับสนุนให้นักศึกษาทำงานวิจัยร่วมกับอาจารย์ในชั้นเรียน

4. ปัจจัยด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น

สามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 6-ดังนี้ 4

ตารางที่ 6-4 แสดงแนวทางการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามปัจจัยด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
1	สาขาวิชาขาดการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และองค์กรต่างๆ ในระดับจังหวัด และระดับภูมิภาค	สร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะเพื่อประสานงานในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน และองค์กรต่างๆ ในระดับจังหวัด และระดับภูมิภาค
2	ชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณะน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ	สร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ
3	ไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน	จัดเจ้าหน้าที่ติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน
4	บางสาขาวิชาขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน	จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน เช่น จัดทำสื่อให้ความรู้แก่ชุมชน
5	อาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง	จัดฝึกอบรมพัฒนาทักษะด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชน
6	คณะฯ ขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งศูนย์หรือหน่วยงานบริการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
7	คณะฯ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค	ศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งศูนย์หรือหน่วยงานบริการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ

5. ปัจจัยด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 6-ดังนี้ 5

ตารางที่ 6-5 แสดงแนวทางการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามปัจจัยด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
1	ขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	จัดโครงการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2	ไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเชื่อมกับศิลปวัฒนธรรม
3	ไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม	ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม
4	ไม่มีการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	ส่งเสริมบทบาทของปราชญ์ชุมชนในการจัดการท้องถิ่นอันนำไปสู่การรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น
5	ขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ	พัฒนาเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ
6	ภารกิจของอาจารย์และบุคลากรยังไม่สัมพันธ์กับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	สนับสนุนให้คณาจารย์นำผลการประเมินจากการบริการวิชาการมาบูรณาการการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
7	คณะและหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	จัดฝึกอบรมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
8	สาขายังขาดโครงการต่อเนื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	จัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
9	ในบางรายวิชาไม่มีการนำศิลปวัฒนธรรมมาสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม	สนับสนุนให้คณาจารย์นำผลการประเมินจากการบริการวิชาการมาบูรณาการการเรียนการสอน
10	ภายในรายวิชาของคณะขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	สนับสนุนให้คณาจารย์นำผลการประเมินจากการบริการวิชาการมาบูรณาการการเรียนการสอน

6. ปัจจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

สามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 6-ดังนี้ 6

ตารางที่ 6-6 แสดงแนวทางการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามปัจจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
1	เอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหาย	จัดทำทะเบียนคุมเอกสารการประกันคุณภาพ
2	เอกสารการประกันคุณภาพมีการจัดวางที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบงานประกันคุณภาพ	จัดระเบียบการจัดวางเอกสารให้ถูกต้อง และจัดทำป้ายบ่งชี้ให้ชัดเจน
3	บุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ	จัดฝึกอบรมการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ
4	ขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ	จัดตั้งคณะกรรมการในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ
5	ความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการ และมหาวิทยาลัย	จัดทำแผนปฏิบัติการราชการและการติดตามแผนปฏิบัติการ
6	ขาดการติดตามแผนกลยุทธ์ และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ Real Time เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ	การศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศ e-SAR
7	ขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ	จัดให้มีการประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกันทั้งคณะ
8	อาจารย์และเจ้าหน้าที่ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพ	จัดให้มีการประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกันทั้งคณะ
9	ขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบ	เผยแพร่ และประชุมถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ.
10	การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา	ออกประกาศส่งเสริมให้อาจารย์และเจ้าหน้าที่กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และจัดอบรมความรู้

7. ปัจจัยด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

สามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 6-7

ตารางที่ 6-7 แสดงแนวทางการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามปัจจัยด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
1	website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาดความเป็นสากล	จัดโครงการพัฒนา website และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยให้มีความเป็นสากล
2	ขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล เช่น Exped	ศึกษาความเป็นไปได้ของระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล
3	บุคลากรทางการศึกษายังขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง	จัดโครงการฝึกอบรมให้กับบุคลากร
4	มีแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย	ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ
5	ขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ เป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากล	ศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการ
6	ขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	จัดโครงการเพื่อพัฒนาเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ
7	ขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	จัดวางแผนทางการประชาสัมพันธ์คณะฯ ให้เป็นที่รู้จัก

8. ปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

สามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 6-8

ตารางที่ 6-8 แสดงแนวทางการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
1	สภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะฯ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตัวเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขต	จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแผนทางการพัฒนา
2	สนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา	จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแผนทางการพัฒนา

ที่	ความเสี่ยง	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
3	การขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร	จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา
4	โรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา
5	ระบบการจัดการหอพักนักศึกษาไม่มีประสิทธิภาพและไม่เพียงพอต่อความต้องการ	จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา
6	ไม่มีสโมสรสำหรับอาจารย์และบุคลากรในการพักผ่อนเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี	จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา
7	ขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้น	จัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา

จากผลการจัดการความเสี่ยง ทั้ง 8 ด้าน ดังตารางที่ 6-1 ถึง 6-8 ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการ ชุมชนและท้องถิ่น ด้านการทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนา คณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล ตลอดจนด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ จากผลการ วิเคราะห์ความเสี่ยงในด้านการบริหารจัดการนั้น คณะผู้ประเมินได้วางแนวทางในการบริหารความเสี่ยง ในด้านต่างๆ โดย เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ คณะและคณะภายในคณะมีความล่าช้าในการ เบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ โดยทางคณะผู้ประเมินได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ การจัดมาตรการให้ยืมเงินทดรองจ่ายในโครงการก่อนเริ่มโครงการ เมื่อพิจารณาถึงด้านการเรียน การสอน เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ มีผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวน ลดลง เนื่องจากมีการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ จัดโครงการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน สำหรับ ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ ผู้รับทุนวิจัยไม่สามารถทำวิจัยให้เสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีอัตราส่วนการค้างส่งงานวิจัยหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ อยู่ในสัดส่วนที่ สูง ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ ขอความร่วมมือผู้รับทุนวิจัยส่งรายงานความก้าวหน้าของงานเป็น ระยะๆ

สำหรับด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ คณะฯ ขาด การเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และคณะฯ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือ

เป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ การศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งศูนย์หรือหน่วยงานบริการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ รวมถึงด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนั้น เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ ภายในรายวิชาของคณะขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ สนับสนุนให้คณาจารย์นำผลการประเมินจากการบริการวิชาการมาบูรณาการการเรียนการสอน อีกทั้งด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า มีเรื่องที่น่าเป็นกังวลหลายด้าน ได้แก่ เอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหาย บุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ ขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ ความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการ และมหาวิทยาลัย ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ จัดทำทะเบียนคุมเอกสารการประกันคุณภาพ จัดระเบียบการจัดวางเอกสารให้ถูกต้อง และจัดทำป้ายบ่งชี้ให้ชัดเจน จัดฝึกอบรมการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ และจัดตั้งคณะกรรมการในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ หากพิจารณาถึง ด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล เรื่องที่น่าเป็นกังวลมากที่สุด คือ บุคลากรทางการศึกษายังขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย ได้วางแนวทางในด้านนี้ไว้ คือ จัดโครงการฝึกอบรมให้กับบุคลากร และศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ตลอดจนด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ นั้น พบว่า มีความเสี่ยงไม่สูงมากนัก เช่น การขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร และสนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา แต่ก็ได้วางแนวทางไว้ด้วยการจัดโครงการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่เพื่อนำไปจัดวางแนวทางการพัฒนา

และเมื่อคณะผู้จัดทำได้วิเคราะห์ความเสี่ยงแล้ว จึงได้ดำเนินการจัดแนวทางการจัดการความเสี่ยง พบว่าหลังการจัดการความเสี่ยงแล้ว ค่าระดับของการจัดการความเสี่ยงแตกต่างจากค่าระดับก่อนการจัดการความเสี่ยงเกือบทุกฝ่าย แต่ถึงอย่างไรก็ตามคณะผู้จัดทำได้วางแนวทางการจัดการความเสี่ยงให้รัดกุม เนื่องจากการจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงาน และการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถปกป้องผลประโยชน์รวมทั้งเพิ่มมูลค่าให้แก่คณะฯ เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุการณ์และมีข้อมูลเพียงพอเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินความเสี่ยงในอนาคต

จากการจัดทำแนวทางในการปฏิบัติเพื่อการบริหารความเสี่ยงให้ลดลงแล้วนั้น คณะผู้จัดทำเห็นว่ายังคงไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการในอนาคต และการเตรียมความพร้อมของคณะฯ ต่อสภาวะวิกฤต ดังนั้น จึงได้วางแนวทางการบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Management: BCM) เพื่อรองรับเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ตอบสนองต่อประสิทธิภาพการสูญเสียที่รุนแรงให้สามารถกลับคืนสภาพปกติในเวลาที่รวดเร็วขึ้น โดยได้วางแนวทางการบริหารความต่อเนื่อง ไว้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 6-2 แสดงกรอบการทำงานของ การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM)

ขั้นที่ 1 ศึกษาและทำความเข้าใจคณะฯ (Understanding the Organization)

1. การกำหนดกลยุทธ์ของคณะฯ : ควรจะมีความสอดคล้องกับการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) เพื่อให้มั่นใจว่าการเริ่มต้นกระบวนการปฏิบัติงานใหม่ให้ทันเวลาและสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึงและครบถ้วน โดยที่การดำเนินงานหลักของคณะฯ ไม่หยุดชะงัก ซึ่งกระบวนการการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) จะมีการวางแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCP) และการวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ (BIA) มาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

2. การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) มุ่งเน้นไปที่ผลกระทบจากการหยุดทำงานและขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อให้มีหรือลดผลกระทบเชิงลบเกิดเหตุการณ์วิกฤติขั้นรุนแรงหรือพิบัติภัยต่างๆ นอกจากนี้ การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) ไม่ใช่เรื่องของความน่าจะเป็นด้วยการวิเคราะห์โอกาสที่เกิดเหตุการณ์วิกฤติเพื่อหาทางป้องกัน ซึ่งกระบวนการวิเคราะห์โอกาสเกิดและการวิเคราะห์ผลกระทบเป็นกระบวนการทำงานของการบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ในด้านการบริหารจัดการ

3. การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) เพื่อตอบสนองด้านการบริหารจัดการในภาวะวิกฤติ เช่น การตอบสนองภาวะฉุกเฉิน (Emergency Response) การตอบสนองเพื่อให้ธุรกิจดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง (Continuity Response) และการตอบสนองต่อการกอบกู้ธุรกิจคืน (Recovery response)

ขั้นที่ 2 กำหนดกลยุทธ์ในการสร้างความต่อเนื่อง BCM (Determining BCM Strategy)

ขั้นตอนนี้เป็นการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง ในการที่จะบริหารจัดการและตัดสินใจในการพัฒนาและบำรุงรักษา แผนการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) ให้ดำรงอยู่เป็นส่วนหนึ่งของคณะฯ

การวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจที่เกิดจากภัยพิบัติต่างๆ และจัดลำดับความสำคัญด้านธุรกรรมของคณะฯ และระบุทรัพยากรที่จำเป็นที่จะต้องใช้ในการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการความต่อเนื่องทางธุรกิจ เช่น ระบุกิจกรรม/ธุรกรรม ที่ดำเนินการโดยคณะฯ การประเมินผลกระทบทางการดำเนินงานของคณะฯ หลักๆ ที่ถูกหยุดชะงักการปฏิบัติงานในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน และกำหนดกรอบระยะเวลาที่กอบกู้ ให้กลับมาอยู่ในสภาพที่ให้บริการได้ปกติ และการระบุทรัพยากรที่ต้องการสำหรับการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM)

ขั้นที่ 3 การพัฒนาและเตรียมความพร้อมต่อสถานะฉุกเฉิน (Developing and Implementing BCM Response)

ขั้นตอนนี้จะเกี่ยวข้องกับการระบุและประเมินตัวเลือกที่จะตอบสนองต่อทีมงานที่ทำหน้าที่ด้านการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) ที่มีภารกิจครอบคลุมทั้งที่เกี่ยวกับคน และระบบสารสนเทศ เครือข่าย สถานที่สำรอง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฟื้นฟูธุรกิจด้านต่างๆ รวมทั้งแผนการดำเนินงานเพื่อที่จะเสนอขออนุมัติผู้บริหาร

ขั้นตอนการพัฒนาแผนตอบสนองต่อภาวะวิกฤติ เมื่อการระบุและประเมินตัวเลือกที่จะทำการบริหารจัดการสำหรับฟื้นฟูคณะฯ มีความเหมาะสมและได้รับการอนุมัติ กระบวนการพัฒนาแผนรับมือก็จะเริ่มต้นขึ้น เช่น ระเบียบการบริหารจัดการคณะฯ ในภาวะวิกฤติสำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของคณะฯ กระบวนการแจ้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การจัดเตรียมเอกสารและการกอบกู้ข้อมูลสำรองสำหรับใช้ในการฟื้นฟูคณะฯ

ขั้นที่ 4 การทดสอบ ปรับปรุง และทบทวนแผน (Exercising Maintaining and Reviewing)

ขั้นตอนการสรุปและปรับปรุงขั้นตอนต่างๆ ของ การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) เพื่อให้แน่ใจว่าแผนยังคงเป็นที่เกี่ยวข้องกับคณะฯ บนพื้นฐานที่กำลังดำเนินการอยู่ เช่น การฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับวิธีการนำไปใช้ในการฟื้นฟูคณะฯ การฝึกซ้อมแผน และทดสอบแผนเพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ของ คณะฯ มีความเข้าใจอย่างแท้จริงและสามารถปฏิบัติได้ตามแผนที่กำหนด รวมถึงการกำหนดระยะเวลาในการปรับปรุงและแก้ไขแผนการปฏิบัติงานและกระบวนการการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM)

ขั้นที่ 5 การปลูกฝัง BCM ให้เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร (Embedding BCM in the Organization's Culture)

กระบวนการการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) ควรจะเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารความเสี่ยงของคณะฯ

กำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของคณะกรรมการและกรรมการบริหารที่มีบทบาทเฉพาะเจาะจงในการบริหารจัดการในภาวะวิกฤติและการกำหนดนโยบายในการบำรุงรักษาแผนและทบทวนกระบวนการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) อย่างต่อเนื่อง

กำหนดนโยบายการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) เข้าไปในนโยบายการบริหารจัดการคณะฯ ในภาวะวิกฤติในรูปแบบแต่งตั้งโดยตำแหน่ง และทำการประชาสัมพันธ์รูปแบบการทำงานของ BCM ให้เป็นที่รู้จักและเข้าใจอย่างถ่องแท้ทั่วทั้งคณะฯ โดยมีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กำหนดแผนการดำเนินงานตลอดโครงการ ระยะเวลาการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน และกรอบแนวคิดในการพัฒนาแผนรองรับการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง
2. วิเคราะห์และวัดผลกระทบหรือความสูญเสียทางธุรกิจที่เกิดจากการหยุดชะงักการดำเนินงานของการปฏิบัติงาน/ธุรกิจงานที่สำคัญของคณะฯ รวมถึงกำหนดระยะเวลาการกู้คืนการดำเนินงานที่ยอมรับได้
3. ประเมินความเสี่ยงของเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดการหยุดชะงักของการปฏิบัติงาน/ธุรกิจงานหรือการดำเนินงานที่สำคัญของคณะฯ
4. จัดทำ ทบทวนแผนรองรับการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง (BCP) เป็นลายลักษณ์อักษร โดยกำหนดรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการ เพื่อรองรับหรือเรียกคืนการดำเนินงานของการปฏิบัติงาน/กิจกรรมที่สำคัญของคณะฯ ให้กลับคืนสู่ภาวะปกติ และสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง
5. นำเสนอขอความเห็นชอบแผนรองรับการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่องต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน และคณะกรรมการคณะฯ

นอกจากนี้คณะทำงานฯ ได้ทำการประชุมและกำหนดกรอบการทำงานเกี่ยวกับ การวางแผนบริหารความต่อเนื่อง (BCP) ดังนี้

การประเมินผลกระทบต่อกระบวนการดำเนินงาน

การประเมินผลกระทบต่อกระบวนการ หรือการวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ (Business Impact Analysis) ของคณะฯ ได้ประเมินผลกระทบ ซึ่งระดับผลกระทบจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาระดับผลกระทบ ดังตารางที่ 6-9 ระดับผลกระทบและลักษณะของผลกระทบ ตารางที่ 6-9 ระดับผลกระทบและลักษณะของผลกระทบ

ที่	ระดับผลกระทบ	หลักเกณฑ์การพิจารณาระดับของผลกระทบ
1	สูงมาก	- ส่งผลให้ขีดความสามารถในการดำเนินงานหรือให้บริการลดลงมากกว่า ร้อยละ 50 - เกิดการสูญเสียชีวิตและ/หรือภัยคุกคามต่อสาธารณชน - สภาวะวิกฤติที่มีผลต่อกระบวนการทำงาน - ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและความมั่นใจต่อคณะฯ ในระดับประเทศและนานาชาติ - สภาวะวิกฤติที่มีผลต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหลักของคณะฯ
2	สูง	- เกิดความเสียหายต่อคณะฯ เป็นจำนวนเงินในระดับสูง - ส่งผลให้ขีดความสามารถในการดำเนินงานหรือให้บริการลดลงร้อยละ 25-50 - เกิดการบาดเจ็บต่อผู้รับบริการ/บุคคล/กลุ่มคน - ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและความมั่นใจต่อคณะฯ ในระดับประเทศ

ที่	ระดับผลกระทบ	หลักเกณฑ์การพิจารณาระดับของผลกระทบ
3	ปานกลาง	- เกิดความเสียหายต่อคณะฯ เป็นจำนวนเงินในระดับปานกลาง - ส่งผลให้ขีดความสามารถในการดำเนินงานหรือให้บริการ ลดลงร้อยละ 10-25 - ต้องมีการรักษาพยาบาล - ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและความมั่นใจต่อคณะฯ ในระดับท้องถิ่น

สำหรับในด้านการพัฒนากลยุทธ์ความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCP)

คณะทำงานฯ ได้ทำการประชุมและกำหนดรูปแบบของการพัฒนากลยุทธ์ความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCP) สำหรับคณะฯ เพื่อให้ทีมงานผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติได้ตามขั้นตอนและเป็นระบบ เพื่อป้องกันปัญหาด้านความสับสนในการปฏิบัติหน้าที่ของทีมงาน และทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างเหมาะสม ด้วยการที่ทีมงานกอบกู้คณะฯ ในภาวะวิกฤตเฉพาะกิจขึ้นและได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวิเคราะห์สถานการณ์ที่วิกฤตต่างๆ ของคณะฯ

(1) ข้อสังเกตในกรณีที่มีสถานการณ์วิกฤตรุนแรงเกิดขึ้น

คณะทำงานจะต้องสามารถระบุสถานการณ์วิกฤตที่เกิดขึ้นว่าเกิดจากภัยพิบัติหรือเกิดจากคน และให้ทำการปฏิบัติงานตามแผนที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนฉุกเฉินของคณะฯ

(2) มาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

การสำรองข้อมูลแบบเต็มรูปแบบเพื่อรักษาสินทรัพย์และมูลค่าของข้อมูลของคณะฯ และควรดำเนินการเป็นประจำ นอกจากนี้จะต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้มีการสำรอง ด้วยการทดสอบเป็นระยะๆ ควรมีการพิจารณาสถานที่เก็บข้อมูลสำรองในสถานที่ปลอดภัยและมีการจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลที่มีการจัดเก็บไปตามประเภทของข้อมูลที่มีการจัดเก็บ

โดยการแนวทางการบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Management: BCM) นั้น นอกจากจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ตอบสนองต่อประสิทธิภาพการสูญเสียที่รุนแรงให้สามารถกลับคืนสภาพปกติในเวลาที่รวดเร็วขึ้น แล้วยังเป็นแนวทางในการนำไปสู่การจัดทำแผนกลยุทธ์คณะวิทยาการจัดการ แผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนพัฒนาบุคลากร ตลอดจนแผนปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

RISK Management

ស្នង់ 7

បទពិសោធន៍

- กฤษณ์ธวัช นพนาศิพงษ์. (2552). แผนบริหารความเสี่ยง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติประจำปีงบประมาณ 2552. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2556 จาก www.nrct.go.th.
- กัญชวลี จามวงศ์. (2551). การบริหารความเสี่ยง, [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2556 จาก www.opdc.dgr.go.th.
- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. ม.ป.ป. คู่มือการบริหารความเสี่ยง การกีฬาแห่งประเทศไทย. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2556 จาก www.sat.or.th.
- คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน. (2544). มาตรฐานการควบคุมภายใน, [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2556 จาก <http://www.oag.go.th/News/OrderOAG/Order08.jsp>.
- เจริญ เจษฎาวัลย์. (2547). การบริหารความเสี่ยง. กรุงเทพฯ: พอดี.
- ณิศภาพรรณ คุวิเศษแสง. (2552). การบริหารความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2556 จาก <http://blog.buu.ac.th/blog/supply/132>.
- นฤมล สอาดโหม, บุษกร วัชรศรีโรจน์ และวาสิตา บุญสาธ. (2551). CRO ต้องรู้คู่มือบริหารความเสี่ยงองค์กรยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ฐานบุ๊คส์.
- นฤมล สอาดโหม. (2550). การบริหารความเสี่ยงองค์กร Enterprise risk management. กรุงเทพฯ: ฐานบุ๊คส์.
- นฤมล สอาดโหม. (2550). การบริหารความเสี่ยงองค์กร Enterprise risk management. กรุงเทพฯ: ฐานบุ๊คส์.
- ปรางณี พรรณวิเชียร. ม.ป.ป. การบริหารความเสี่ยง. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2556 จาก <http://www.eqd.rmutt.ac.th/document/RISK.ppt>.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2549). คู่มือการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร เอกสารวิชาการหน่วยตรวจสอบภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549. กรุงเทพฯ: โกลบอล กราฟฟิค.
- อัจฉริยา อนันตพงศ์. (2550). การบริหารความเสี่ยงในการบริหารงานพัสดุของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. ภาคนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารจัดการสาธารณะสำหรับนักบริหาร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

RISK Management

ລະຫັດ 8 ການພັດທະນາ

แบบวิเคราะห์การประเมินความเสี่ยงของคณะวิทยาการมหาวิทยาลัยศิลปากร

คำชี้แจง

แบบวิเคราะห์ความเสี่ยงนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้บริหารและบุคลากรของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ที่มีโอกาสเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต หรือได้เผชิญปัญหาที่ต่างๆ ที่จัดเป็นปัจจัยเสี่ยงนั้นๆ อยู่ ซึ่งแนวทางการประเมินได้แบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบของความเสี่ยง เพื่อนำผลที่ได้จากการประเมินมาวิเคราะห์ ความเสี่ยงและระบุแนวทางการแก้ไขความเสี่ยง สำหรับใช้เป็นแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรให้มีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งแบบวิเคราะห์ ความเสี่ยงแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ประเมิน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต หรือได้สถานการณ์/ สภาพการณ์/ปัญหา จากการทำงานในปัจจุบัน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

หากมีประเด็นเพิ่มเติม หรือมีข้อสงสัย ติดต่อ อาจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ
โทร 0 3259 4043-50 (41228)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ประเมินความเสี่ยง

1. เพศ

- ☐ 1.1 ชาย
- ☐ 1.2 หญิง

2. อายุ

- ☐ 2.1 น้อยกว่า 25 ปี
- ☐ 2.2 26 – 35 ปี
- ☐ 2.3 36 – 45 ปี
- ☐ 2.4 46 – 55 ปี
- ☐ 2.5 55 ปีขึ้นไป

3. อายุการทำงานในคณะวิทยาการจัดการ

- ☐ 3.1 น้อยกว่า 1 ปี
- ☐ 3.2 1 - 3 ปี
- ☐ 3.3 4 - 6 ปี
- ☐ 3.4 7 – 9 ปี
- ☐ 3.5 10 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

- ☐ 4.1 ปริญญาตรี
- ☐ 4.2 ปริญญาโท
- ☐ 4.3 สูงกว่าปริญญาโท

5. ตำแหน่งงาน

- ☐ 5.1 ผู้บริหาร ตำแหน่ง
- ☐ 5.2 อาจารย์
- ☐ 5.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- ☐ 5.4 รองศาสตราจารย์
- ☐ 5.5 ศาสตราจารย์
- ☐ 5.6 เจ้าหน้าที่ ตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต หรือได้สถานการณ์/สภาพการณ์/ปัญหา จากการทำงาน
ในปัจจุบัน

คำชี้แจง

ให้ท่านพิจารณาประเภทความเสี่ยง ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินการกำหนดระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) การกำหนดระดับความรุนแรงของผลกระทบจากความเสี่ยงที่เกิดขึ้น (Impact) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังต่อไปนี้ แล้วกรุณาประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต หรือได้สถานการณ์/สภาพการณ์/ปัญหา จากการทำงานในปัจจุบัน

ประเภทของความเสี่ยง

สัญลักษณ์	ชื่อประเภท	คำอธิบาย
F	Financial	ความเสี่ยงด้านการเงิน
S	Strategic	ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์
O	Operational	ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน
C	Compliance	ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย

ตัวอย่างลักษณะเกณฑ์การประเมินการกำหนดระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood)

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	1 เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า
4	สูง	1-6 เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน 5 ครั้งต่อ 6 เดือน
3	ปานกลาง	1 ปีต่อครั้ง
2	น้อย	2 - 4 ปีต่อครั้ง
1	น้อยมาก	5 ปีต่อครั้ง

ตัวอย่างลักษณะเกณฑ์การประเมินการกำหนดระดับความรุนแรงของผลกระทบจากความเสี่ยงที่เกิดขึ้น (Impact) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

เช่น ระดับความรุนแรงของผลกระทบจากความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเชิงปริมาณ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	รุนแรงที่สุด	มากกว่า 500,000 บาท
4	ค่อนข้างรุนแรง	100,000 – 500,000 บาท
3	ปานกลาง	50,000 – 100,000 บาท
2	น้อย	10,000 – 50,000 บาท
1	น้อยมาก	น้อยกว่า 10,000 บาท

เช่น ระดับความรุนแรงของผลกระทบจากความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเชิงคุณภาพ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	รุนแรงที่สุด	ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์
4	ค่อนข้างรุนแรง	มีโอกาสบรรลุเป้าหมายน้อยมาก
3	ปานกลาง	มีโอกาสบรรลุเป้าหมายปานกลาง
2	น้อย	มีโอกาสบรรลุเป้าหมายสูง
1	น้อยมาก	มีผลกระทบน้อย และมีโอกาสบรรลุเป้าหมายสูงมาก

ท่านกรุณาแสดงความคิดเห็น เห็นด้วย (✓) หรือ ไม่เห็นด้วย (✗) เกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต หรือได้
สถานการณ์/สภาพการณ์/ปัญหา จากการทำงานในปัจจุบันดังต่อไปนี้

ที่	ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	ผลกระทบ ปัญหา ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้น	โอกาส	ค่า ระดับ ความ เสี่ยง	กิจกรรม/ โครงการ สำหรับ จัดการ ความ เสี่ยง
1.ด้านการบริหารจัดการ						
1	ขาดการพัฒนาความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการกับหน่วยงานทั้งในและนอกคณะ รวมถึงระหว่างมหาวิทยาลัย					
2	ขาดการจัดการความรู้เพื่อเพิ่มและพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน					
3	ยังไม่มีการศึกษาความต้องการของหน่วยงานภายนอก เช่น ชุมชน สถานประกอบการ รวมถึงศิษย์เก่ามาพัฒนาและจัดทำกลยุทธ์บริหารคณะ					
4	คณะและหน่วยงานภายในคณะมีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการบริหารโครงการต่างๆ					
5	คณะยังไม่ได้มีการมอบหมายให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ยื่นเจตจำนงในการปฏิบัติหน้าที่ก่อนต่อสัญญาการปฏิบัติงาน และขาดการติดตามการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่อง					
6	การคัดเลือกบุคลากรสายวิชาการไม่ตรงกับมาตรฐานคุณวุฒิ ส่งผลให้สาขาวิชาขอหมายภาระงานสอนได้ไม่ครอบคลุมตามหลักสูตร หลายวิชาต้องจ้างอาจารย์พิเศษและมีสัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษากับจำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ					
7	ในคณะส่วนใหญ่มีบุคลากรสายวิชาการเป็นอาจารย์รุ่นใหม่ ทำให้มีประสบการณ์สอนน้อย					
8	ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในระเบียบงานราชการ ในบางครั้งจึงอาจส่งผลทำให้การบริหารงานเกิดความล่าช้า					
9	ขาดระบบการติดตามคณาจารย์ที่ปฏิบัติงานนอกคณะเพื่อบริการวิชาการและการวิจัย ส่งผลให้ในบางโอกาส คณะไม่สามารถประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลที่สำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างทันเหตุการณ์ รวมถึงคุณภาพงานสอนลดลง					
10	บุคลากรสายสนับสนุนขาดการประเมินคุณภาพการให้บริการ 360 องศา ที่มาจากผลการประเมินของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรสายสนับสนุนด้วยกันเอง					
ที่	ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	ผลกระทบ ปัญหา ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้น	โอกาส	ค่า ระดับ ความ เสี่ยง	กิจกรรม/ โครงการ สำหรับ จัดการ ความ เสี่ยง
11	ขาดการจัดทำแผนปฏิบัติงานระดับสาขาเพื่อจัดทำแนวทางการบริหารงานในระดับสาขาให้ตรงตามนโยบายของคณะและมหาวิทยาลัย					
2.ด้านการเรียนการสอน						
1	การเขียนหนังสือ/ตำราของรายวิชาต่างๆ ในคณะยังมีจำนวนน้อย					

2	ขาดการตรวจสอบและพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน (อุปกรณ์ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน) และการจัดสรรทรัพยากรด้านการเรียนการสอนล่าช้าและไม่เพียงพอต่อการใช้งาน					
3	อินเทอร์เน็ตที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยไม่มีเสถียรภาพ					
4	ขาดความร่วมมือกันในสายงานวิชาการและสายงานสนับสนุนส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน					
5	ทางคณะวิทยาการจัดการยังไม่มีมาตรฐานข้อสอบกลาง และการตรวจทานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับ มคอ.					
6	นักศึกษาไม่ใส่ใจระเบียบข้อบังคับของคณะและมหาวิทยาลัย					
7	มีผู้สมัครมาเรียนในหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการจำนวนลดลง เนื่องจากมีการแข่งขันมากขึ้น ทั้งจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน					
8	บางหลักสูตรของคณะฯ ยังไม่ผ่านมาตรฐานกรอบคุณวุฒิทางการศึกษาแห่งชาติ					
9	บางรายวิชาไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ Student Center					
10	หลักสูตรการฝึกอบรมในการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์มีจำนวนน้อย					
3.ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์						
1	นักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ยังไม่มีความเข้าใจในการเขียนบทความวิจัยและการส่งผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ					
ที่	ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	โอกาส	ค่าระดับความเสี่ยง	กิจกรรม/โครงการสำหรับจัดการความเสี่ยง
2	ขาดการสนับสนุนการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย					
3	ขาดการจัดกิจกรรมให้ความรู้การทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม					
4	ขาดการพัฒนารูปแบบและวิธีวิทยาการวิจัยของนักศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม					
5	ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงาน					
6	ผู้รับทุนวิจัยไม่สามารถทำวิจัยให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีอัตราส่วนการค้างส่งงานวิจัยหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ อยู่ในสัดส่วนที่สูง					
7	ผลงานตีพิมพ์ฯ เผยแพร่บทความวิจัยของอาจารย์ ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และส่วนใหญ่เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์เพียงไม่กี่ท่าน					
8	ขาดแหล่งทุนและเครือข่ายการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก					
9	ในบางสาขาคณาจารย์และนักศึกษามีงานวิจัยจำนวนค่อนข้างน้อย					

	และยังขาดการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ					
10	ขาดการเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน					
4.ด้านการบริการวิชาการชุมชนและท้องถิ่น						
1	สาขาวิชาขาดการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และองค์กรต่างๆ ในระดับจังหวัด และระดับภูมิภาค					
2	ชุมชนมีส่วนร่วมทางกิจกรรมของวิชาการภายในคณะน้อย เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับบุคลากรในคณะ					
3	ไม่มีการติดตามความสำเร็จของการบริการวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน					
4	บางสาขาวิชาขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน					
ที่	ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ผลกระทบปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	โอกาส	ค่าระดับความเสี่ยง	กิจกรรม/โครงการสำหรับจัดการความเสี่ยง
5	อาจารย์ยังขาดความสนใจในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน เนื่องจากทักษะความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการดำเนินงานร่วมกับชุมชนยังน้อย และขาดแผนการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง					
6	คณะฯ ขาดการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น					
7	คณะฯ ขาดการเป็นศูนย์รวมหรือเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูล เพื่อบริการวิชาการในระดับจังหวัด และภูมิภาค					
5.ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม						
1	ขาดการพัฒนาบุคลากรในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการความรู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
2	ไม่มีการนำความรู้มาเชื่อมต่อการเรียนการสอนในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม					
3	ไม่มีการพัฒนาระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับทางวัฒนธรรม					
4	ไม่มีการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
5	ขาดการสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ					
6	ภารกิจของอาจารย์และบุคลากรยังไม่สัมพันธ์กับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและปัญหาท้องถิ่น					
7	คณะและหน่วยงาน ยังขาดความเข้าใจในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้อง เผยแพร่พัฒนาศิลปวัฒนธรรมในเชิงลึกและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน					
8	สาขายังขาดโครงการต่อเนื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
9	ในบางรายวิชาไม่มีการนำศิลปวัฒนธรรมมาสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม					
10	ภายในรายวิชาของคณะขาดการประยุกต์กับวัฒนธรรมของ					

	มหาวิทยาลัยซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย					
6.ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา						
1	เอกสารการประกันคุณภาพเกิดการสูญหาย					
ที่	ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	ผลกระทบ ปัญหา ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้น	โอกาส	ค่า ระดับ ความ เสี่ยง	กิจกรรม/ โครงการ สำหรับ จัดการ ความ เสี่ยง
2	เอกสารการประกันคุณภาพมีการจัดวางที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบงานประกันคุณภาพ					
3	บุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ					
4	ขาดผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการเขียนแผนโครงการ					
5	ความไม่ชัดเจนในการถ่ายทอดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการและมหาวิทยาลัย					
6	ขาดการติดตามแผนกลยุทธ์ และระบบการ Monitor ตัวบ่งชี้แบบ Real Time เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ					
7	ขาดการทำงานแบบบูรณาการ ในการมีส่วนร่วมทั้งคณะ เพื่อตอบสนองงานด้านการประกันคุณภาพ					
8	อาจารย์และเจ้าหน้าที่ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพ					
9	ขาดการถ่ายทอดตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพทั้ง สกอ. และ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการให้ผู้บริหารและบุคลากรในคณะทราบ					
10	การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา					
7.ด้านการพัฒนาคณะเข้าสู่มาตรฐานระดับชาติและระดับสากล						
1	web site และแผ่นพับประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัยของคณะยังขาดความเป็นสากล					
2	ขาดระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับสากล เช่น Exped					
3	บุคลากรทางการศึกษายังขาดคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง					
4	มีแหล่งสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศน้อย					
5	ขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมและได้มาตรฐานสากล					
6	ขาดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
ที่	ชื่อปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	ผลกระทบ ปัญหา ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้น	โอกาส	ค่า ระดับ ความ เสี่ยง	กิจกรรม/ โครงการ สำหรับ จัดการ ความ เสี่ยง

7	ขาดการประชาสัมพันธ์ของคณะเพื่อให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับชาติและนานาชาติ					
8.ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่						
1	สภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน และสภาพอาคารมีความทรุดโทรม ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคณะฯ ไม่มีพื้นที่อาคารเรียนและสำนักงานเป็นของตนเอง ต้องใช้ร่วมกับวิทยาเขต					
2	สนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนนักศึกษา					
3	การขาดการประเมินคุณภาพของอาหารและความสะอาดภายในโรงอาหาร					
4	โรงอาหารและร้านจำหน่ายสินค้าภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ					
5	ระบบการจัดการหอพักนักศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ และไม่เพียงพอต่อความต้องการ					
6	ไม่มีสโมสรสำหรับอาจารย์และบุคลากรในการพักผ่อน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี					
7	ขาดพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพสำหรับบุคลากร และนักศึกษาในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สระว่ายน้ำ ฟิตเนส เป็นต้น					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ (ท่านอาจจะระบุข้อปัจจัยเสี่ยงเพิ่มเติม)

.....

.....

.....